

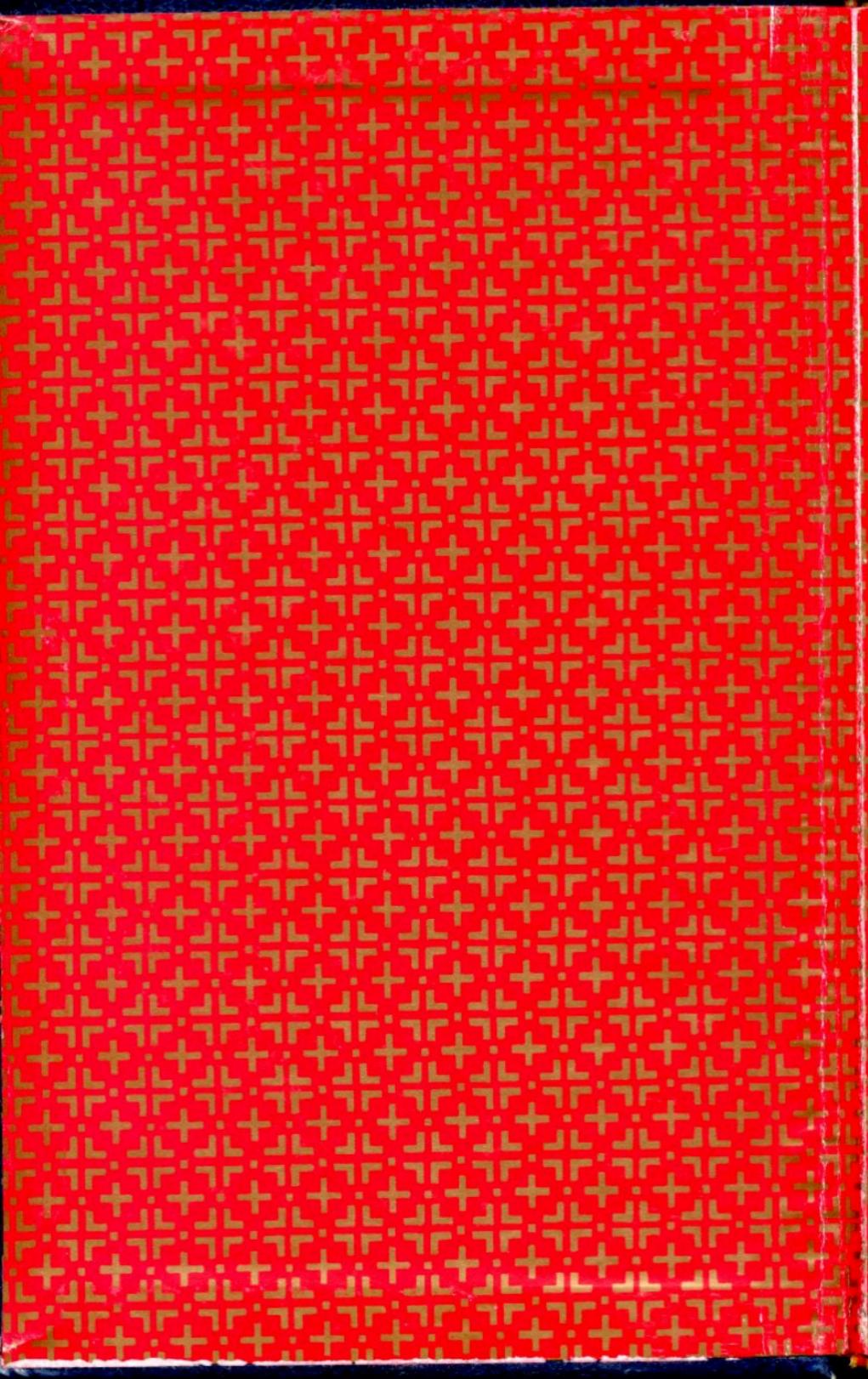
ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ

ΕΤΟΙ Η ΤΛΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΚΑΙ ΨΑΛΤΟΥ

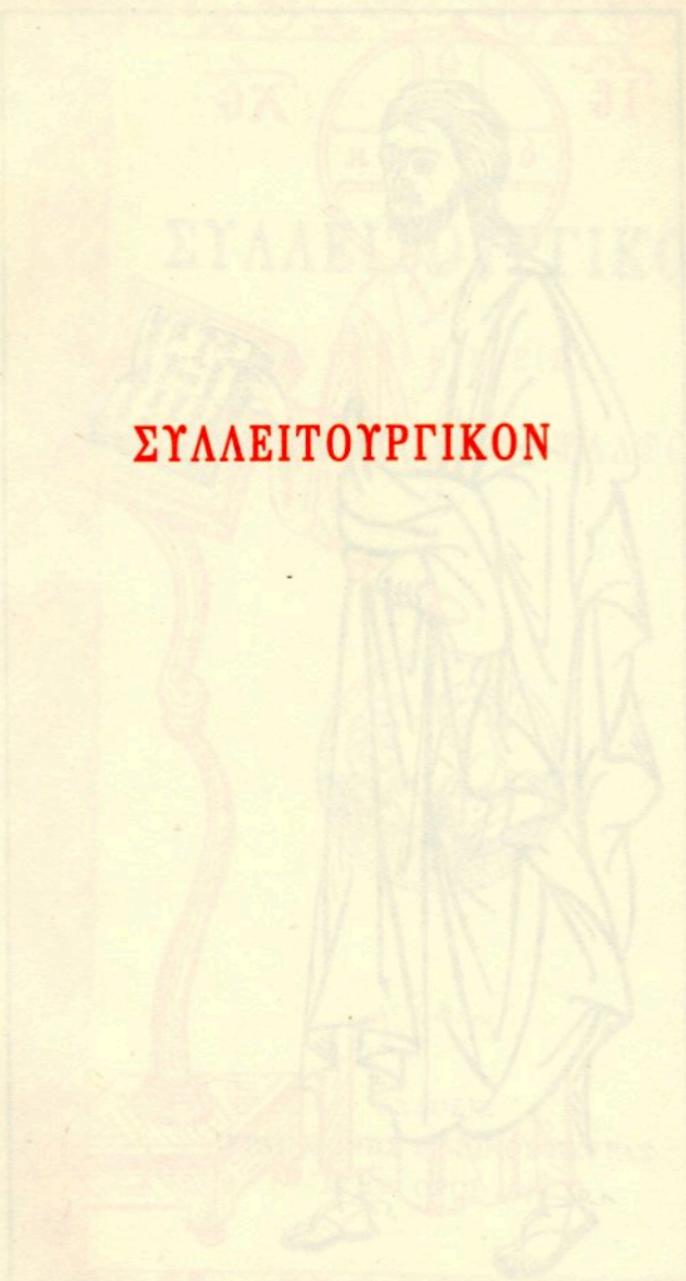

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

14,20

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ

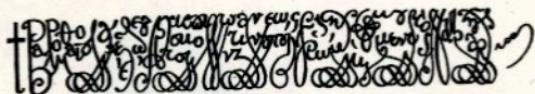
ΗΤΟΙ Η ΤΑΞΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΚΑΙ ΨΑΛΤΟΥ

Δ' Ἐκδόσις

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ 2004

Οσιώτατοι ὁ τε Ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Αἰμιλιανός καὶ οἱ λοιποὶ Πατέρες τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Ἱερᾶς Βασιλικῆς, Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἰη τῇ ἡμῶν Οσιότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Ἐν πατρικῇ ίκανοποιήσει πληροφορθέντες ἐκ τοῦ ἀπό τῆς ιερᾶς Ιουλίου π.ξ. γράμματος τῆς ἀγαπητῆς Οσιότητος ἡμῶν περὶ τῆς ἐπιμελείας ὑπὸ τῆς Μετανοίας ἡμῶν καὶ τῆς τύποις ἐκδόσεως τοῦ Τόμου ὑπὸ τὸν τίτλον "Συλλειτουργικόν", λαβόντες δὲ καὶ τὰ προφόρων ἀποσταλέντα τρία ἀντίτυπα αὐτοῦ, προσγόμεθα διά τῶν μετά χεῖρας Πατριαρχικῶν ἡμῶν εὐχετικῶν Γραμμάτων ἵνα συγχαρῷμεν ὑμῖν καὶ ἰδιαιτέρως τοῖς ἐπιμεληθεῖσι τῆς ἐκδόσεως, ἐκτιμῶντες ὅτι αὕτη θέλει ἀποβῆ χρήσιμος καὶ φόβιμος τοῖς τε λειτουργοῖς τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου καὶ τοῖς συναντιλαμβανομένοις αὐτοῖς ἐν τῇ τελέσει τῶν θείων μυστηρίων ιεροψάλταις καὶ ἀναγνώσταις.

Ἐπί δὲ τούτοις, καταστέφομεν τὴν Οσιότητα ἡμῶν διά τῶν εὐχῶν τῆς Μητρός Ἔκκλησίας καὶ διά τῶν ἡμετέρων Πατριαρχικῶν εὐλογιῶν, εἰς ἐνισχυσιν ἐν τῇ συνεχίσει τοῦ μοναχικοῦ δολίχου καὶ ἐπίτευξιν τῆς σωτηρίας ἐν Χριστῷ, καὶ ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν χάριν καὶ τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ ἔλεος.

Λαζαρίανον λα.

Δικαιοσύνης θεού εὐέργεια

Πρόλογος

Ἡ δοσημέραι λίαν εὐχάριστος διαπίστωσις μιᾶς γενικωτέρας λειτουργικῆς ἀνανεώσεως, ἀλλὰ καὶ εὐλαβοῦς προσευχητικῆς ἐνασχολήσεως τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ μας, εἶναι γεγονὸς ἀφορμῆς δοξολογίας τοῦ ἀδιαλείπτως δοξαζομένου Τριαδικοῦ Θεοῦ. Εὐχόμεναι καρδίαι καὶ παρεδρεύουσαι τῷ Κυρίῳ, ἐν ἀναζητητικῇ ἀγάπῃ τοῦ θείου προσώπου Του, συγχρατοῦν τὸν κόσμον καὶ καταβιβάζουν οὐρανόθεν τοὺς ἀναγκαίους ὑετοὺς πρὸς καρποφορίαν τοῦ σπέρματος τῆς ἀγιότητος ἐν τῇ ἀγωνιζομένῃ Ἐκκλησίᾳ.

Μία τοιαύτη κατάστασις, βεβαίως, ἀποτελεῖ μεγίστην πνευματικὴν εὐλογίαν, μὲν προεκτάσεις γενικωτέρας εἰς τὰς ἔκφανσεις τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποτυποῦται ἐπὶ γῆς ὅ, τι ἐν τῇ ἄνω Ιερουσαλήμ τῶν πρωτοτόκων, τῇ ἀποκαλυπτικῇ πόλει, ἀκαταπαύστως γίνεται. Ἡ οὐράνιος, τούτεστιν, πραγματικότης ἀντιγραφομένη ἀντικαθρεπτίζεται εἰς τὴν ἐπίγειον, κατὰ τὸν Ἀρεοπαγίτην.

Οὕτως ἔχόντων τῶν πραγμάτων, καθίσταται φανερὰ ἡ ἀνάγκη ὑπάρξεως τῶν ἀπαιτουμένων ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, ἀτινα μὲ τὴν παγιωθεῖσαν αἰωνόβιον τάξιν τῶν κοινῶν προσευχῶν μας, συντελοῦν εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῆς δόμοηθείας τῶν πιστῶν, ἐμβολιάζοντα τοὺς σήμερον εὐχομένους εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐχητικῶν φυχῶν καὶ πληροῦντα τὴν ἀνθρωπίνην προσωπικότητα μὲ τὴν γεῦσιν τῆς ἀθανασίας, ἀφοῦ μέθεξις Θεοῦ καὶ μετουσία τυγχάνει βασικῶς ἡ προσευχή.

Ως ἐκ τούτου ἡ ἐπιμεμελημένη ἔκδοσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας βιβλίων ἀπορρέει ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς θεϊκῆς σχέσεως τῆς εὐχτικῆς ἐργασίας. "Οθεν μετὰ χαρᾶς ἀνεθέ-

σαμεν καὶ αὐθις εἰς τὸν ἡμέτερον Ἱερομόναχον π. Ἱερώνυμον ὅπως καταρτίσῃ καὶ ἐπιμεληθῇ, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἄχρι τοῦδε τυπωθεῖσι λειτουργικοῖς βιβλίοις, τῆς ἔκδόσεως τοῦ ἄχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ αἰῶνός μας ἐπικαλουμένου «Συλλειτουργικόν», μετέπειτα δὲ ἐπικληθέντος «Ἐγκόλπιον τοῦ Ἀναγνώστου».

“Ηδη, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μὲν ἀγαπητῶν Ἱεροδιαχόνων εὑρίσκεται τετυπωμένον τὸ «Ἱεροδιαχονικόν», εἰς δὲ τῶν εὐλαβεστάτων συλλειτουργῶν πρεσβυτέρων τὸ τρίτομον «Ἱερατικόν». Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τριλογίας τῶν βιβλίων, ἀντιστοίχου πρὸς τοὺς βαθμοὺς Ἱερέως - διακόνου καὶ ἀναγνώστου, ἡτοι μάσθη, χάριτι Θεοῦ, μετὰ πολυετῆ συγχριτικὴν μελέτην, καὶ τὸ ἀνὰ χεῖρας «Συλλειτουργικόν», προοριζόμενον βασικῶς διὰ τοὺς θεοφιλεῖς Ἀναγνώστας καὶ Ψάλτας, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον διὰ πάντας τοὺς φιλακολούθους διακονητὰς τοῦ Ἱεροῦ ἀναλογίου.

Περί τε τῶν ἀναγνωστῶν καὶ τῶν Ἱεροφαλτῶν εἶναι παγκοίνως γνωστὸν ὅτι, ἀρχῆθεν, ἡ Ἐκκλησία ἀπηγόρουνεν καὶ ἀπευθύνει μετὰ τῆς σχετικῆς τριχοχουρίας εἰδικὰς τελεστικὰς εὐχὰς πρὸς ἀνάληψιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν των, ὀνομάζουσα τούτους, ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὰς «Ἀποστολικὰς Διαταγὰς» μὲ τὴν ὀνομασίαν τῶν «προφητῶν», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἔξαγγελίας εἰς τὸν λαόν, διὰ τῶν ἀναγινωσκομένων καὶ φαλλομένων Ἱερῶν κειμένων, τοῦ σωτηριώδους θείου θελήματος.

‘Αλλὰ καὶ δὲν λησμονεῖ νὰ μνημονεύῃ ἡ φιλότεχνος μήτηρ ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ τοῦ ἀγίου Μάρκου «σὺν πᾶσιν ὁρθοδόξοις ἐπισκόποις, πρεσβυτέροις, διακόνοις, ὑποδιακόνοις» καὶ «ἀναγνώσταις, φάλταις...», εἰς εὐλογητικὴν ἀντίδοσιν τῆς προσφερομένης διακονίας των.

‘Ακριβῶς ταύτην τὴν διακονίαν ἐπιθυμεῖ καλλίτερον νὰ ὑπηρετήσῃ ἡ παροῦσα ἀνὰ χεῖρας ἔκδοσις, ἡτις καὶ αὕτη ἐτέθη ὑπὸ τὴν εἰδήμονα καὶ σοφὴν χρίσιν τοῦ διαπρεποῦς

λειτουργιολόγου καθηγητοῦ τοῦ Α.Π.Θ., ἐλλογιμωτάτου
κ. Ἰωάννου Φουντούλη, πρὸς ὃν μετὰ βαθείας εὐγνωμο-
σύνης ἐκφράζομεν τὰς διαπύρους εὐχαριστίας μας καὶ διὰ
ταύτην τὴν συντελεστικὴν συμβολήν του εἰς τὴν, ὅσον ἔνε-
στι, πληρεστέραν καὶ παραδοσιακωτέραν ἀπάρτισιν τοῦ
«Συλλειτουργικοῦ».

Ἐύχόμενοι, ὅπως ἀποβῆ καὶ αὕτη ἡ ἔκδοσις εἰς θεο-
πρεπεστέραν εὐχτικὴν διακονίαν εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλη-
σίας, τὴν παραδίδομεν μετὰ χρηστῶν ἐλπίδων εἰς τοὺς ἐν
χόσμῳ τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα μιμουμένους φιλακο-
λούθους ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ δὴ τοὺς συγχρόνους Ἔσδρας
τοῦ Θεοῦ, εὐλαβεστάτους Ἀναγνώστας καὶ Ἱεροφάλτας.

Ο Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας

Ἄρχιμανδρίτης Αἰμιλιανὸς

Εἰσαγωγικὸν σημείωμα

Μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ βλέπει τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὸ μετὰ χεῖρας «Συλλειτουργικόν», ὡς πέμπτος τόμος τῆς σειρᾶς τῶν λειτουργικῶν τομιδίων, τὰ ὅποια ἀπό τινων ἔτῶν ἥρχισαν ἐκδιδόμενα πρὸς δόξαν Θεοῦ, μὲ ἀποχλειστικὸν στόχον νὰ δώσουν εἰς τὰς χεῖρας τῶν λειτουργῶν εὔχρηστα βοηθήματα πρὸς εὐπρεπεστέραν καὶ ἀκριβεστέραν τέλεσιν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν. Τὴν ἔκδοσιν τοῦ «Ιεροδιακονικοῦ», διὰ τοὺς διακόνους, ἡκολούθησεν ἡ ἔκδοσις τοῦ «Ιερατικοῦ» εἰς τρεῖς τόμους κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν χρήσει θείων Λειτουργιῶν (τοῦ Ιεροῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ τῶν Προηγιασμένων) διὰ τοὺς ἱερεῖς. Κατὰ λογικὴν συνέπειαν ἡ προσπάθεια ἐστράφη πρὸς τὸν ἔτερον «παράγοντα» τῆς θείας λατρείας, τὸν λαόν, κατὰ βάσιν ἐκπροσωπούμενον εἰς τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν καὶ τῶν φαλτῶν, κατωτέρων καὶ αὐτῶν κληρικῶν. Οἱ καταρτισμὸς ὅμως ἐνὸς λειτουργικοῦ βιβλίου δὶ’ αὐτούς, ἀναλόγου πρὸς τὸ Ιεροδιακονικὸν ἢ τὸ Ιερατικόν, εἶναι ἔχ τῆς φύσεως τοῦ ἐν τῇ λατρείᾳ ρόλου αὐτῶν τελείως ἀδύνατος. Τὰ σταθερὰ καὶ τὰ ἐναλλασσόμενα στοιχεῖα τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτούς, φαλμοί, ἀναγνώσματα, συναξάρια, τροπάρια καὶ λοιπά, καταλαμβάνουν τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν λειτουργικῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν βιβλίων. Τὸ ἀβασανίστως συνήθως λεγό-

μενον περὶ μειωμένης συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ εἰς τὴν
Ὀρθόδοξον λατρείαν διαφεύδεται ἐκ τῶν πραγμάτων, ἀφοῦ
καὶ τὸ Ψαλτήριον καὶ τὸ Ὁρολόγιον καὶ τὸ Τυπικὸν καὶ
ὁ Πραξαπόστολος καὶ ἡ σειρὰ τῶν δώδεκα Μηναίων, ἡ
Παρακλητικὴ καὶ τὸ Τριώδιον-Πεντηκοστάριον εἶναι βι-
βλία τοῦ χοροῦ, δηλαδὴ τοῦ λαοῦ. Η ἀνάπτυξις τῆς
ἐκκλησιαστικῆς ὑμνογραφίας καὶ φαλμωδίας καὶ ἡ αὐτο-
νόητος ἀπαίτησις ὑπάρξεως ὑπευθύνου καὶ καταλήλου διὰ
τὰς Ἱερὰς ἀναγνώσεις προσώπου, ἐπέβαλε τὴν ἐπιλογὴν
ἀτόμων δυναμένων νὰ ἀνταποχριθοῦν πρὸς τὰς Ἱερὰς ταύ-
τας διακονίας πρὸς κάλυψιν τῶν ὑστερημάτων τοῦ λαοῦ
καὶ εὐπρεπεστέραν διεξαγωγὴν τῶν ἀκολουθιῶν. Ἰστορικοὶ
χυρίως λόγοι συνετέλεσαν εἰς τὴν ὑπερβαλλόντως τονιζό-
μένην μονοπώλησιν τοῦ Ἱεροῦ ἄσματος καὶ τῶν ἀναγνώ-
σεων ὑπὸ τῶν οὐτωσὶ ἀναδειχθέντων ὡς ἐνδιαιμέσων κλή-
ρου καὶ λαοῦ κατωτέρων κληρικῶν, τῶν ἀναγνωστῶν καὶ
τῶν φαλτῶν. Ἀλλ' οὕτε εἰς τὰς Ἱερὰς Μονὰς οὕτε εἰς τὰς
ἐνορίας ἐκωλύθη ποτὲ εἴτε τὸ διαδικῶς ὑποφάλλειν, ὅπου
τοῦτο εἶναι δυνατόν, εἴτε ἡ ὑπὸ πολυμελῶν χορῶν
φαλμωδία, εἴτε, πολὺ περισσότερον, ἡ κατὰ διαδοχὴν ἀνά-
γνωσις καὶ φαλμωδία ὑπὸ εὐλαβῶν λαϊκῶν δυναμένων καὶ
φιλοτιμουμένων, ἔστω καὶ ἐμπειρικῶς καὶ πρὸς καιρόν, νὰ
ὑπηρετήσωσιν εἰς τὰ Ἱερὰ ταῦτα ἔργα. Ἀσφαλῶς ἡ ἐπιλογὴ
καὶ ἡ διὰ χειροθεσίας ἀνάδειξις ἀναγνωστῶν καὶ φαλτῶν,
κανονικῶς χειροθετουμένων εἰς τοὺς βαθμοὺς τούτους κα-
τωτέρων, ὅπως εἴπομεν, κληρικῶν, ἀποτελεῖ αἴτημα δια-
σφαλίζον τὴν ὑπεύθυνον καὶ ἀνάλογον πρὸς τὸ ὑφηλὸν καὶ
δυσχερὲς τοῦτο λειτούργημα ἐπιτυχῆ ἀνταπόχρισιν. Εἶναι
ἐκτὸς ἀμφισβητήσεως ὅτι πρὸς αὐτὸν πρέπει νὰ στοχεύῃ ἡ

ἐπὶ ὄρθῶν καὶ παραδοσιακῶν βάσεων διοργανουμένη λατρευτικὴ κοινότης. Ἡ χαλαρῶς πάντως ἐν τῇ πράξει σήμερον ἐφαρμοζομένη ταχτικὴ ἔχει τὸ πλεονέκτημα τῆς ἀποφυγῆς δημιουργίας στεγανῶν μεταξὺ τοῦ ἀναλογίου καὶ τοῦ λαοῦ. Ἡ μεσότης μεταξὺ δύο ἐνδεχομένων ἀκροτήτων καὶ ἔκτροπῶν, τῆς «μονοπωλήσεως» δηλαδὴ τοῦ ἄσματος ἢ τοῦ ἀναγνώσματος ὑπὸ τῶν φαλτῶν καὶ τῶν ἀναγνωστῶν καὶ τῆς τυχὸν ἀκαταστασίας καὶ ἀνευθυνότητος περὶ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ φαλμῷδίαν, εἶναι τὸ ἐφετὸν καὶ τὸ καὶ ἔκ τῆς συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ εἰς τὰ τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν θείαν λατρείαν καὶ ἔκ τῆς τάξεως καὶ εὐπρεπείας κατ' αὐτὴν ἐπιβαλλόμενον. Ἡ θεία λατρεία, ὡς ἔργον τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἐπίσημον καὶ δημόσιον, εἶναι ταυτόσημον πρὸς τὴν τάξιν καὶ τὴν ἐν ἀκριβείᾳ, γνώσει καὶ φόβῳ Θεοῦ, συμμόρφωσιν πρὸς τὴν παραδεδομένην ἴερὸν δεοντολογίαν. Ὡς τοιοῦτον δὲ ἔργον τὸ ἀναγινώσκειν καὶ φάλλειν ἐπ' ἐκκλησίας δίδεται καὶ ἀσκεῖται ὡς χάρισμα, ἵνα «μετὰ πάσης σοφίας καὶ συνέσεως τῶν θείων λογίων τὴν μελέτην καὶ ἀνάγνωσιν» ποιῆται ὁ ἀναγνώστης καὶ μετὰ «γλυκύτητος φάλλη» καὶ «τὰ ἄσματα τὰ πνευματικὰ ἐνάρχηται» ὁ φάλτης, κατὰ παλαιὰς εὐχὰς χειροθεσίας. Σφραγίδος δὲ καὶ χειροθεσίας ἀρχιερατικῆς· «αὕτη γάρ ἐστι τάξις ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἀρμονία» ('Αποστολικαὶ Διαταγαὶ 3,11).

Ἡ ἐμφανῆς ἀνάγκη ὑποβοηθήσεως τοῦ ἔργου τοῦ ἀναγνώστου καὶ τοῦ φάλτου, ἰδίᾳ κατὰ τὴν τέλεσιν τῆς θείας Λειτουργίας, δι᾽ ἐνὸς εὐχρήστου ἐγχειριδίου περιέχοντος τὰ σταθερὰ καὶ τὰ συνηθέστερον ἐναλλασσόμενα στοιχεῖα τῆς θείας λατρείας, ὡδήγησε κατὰ τοὺς νεωτέρους προφανῶς αἰῶνας εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς, οὗτως εἰπεῖν,

χρηστικῆς ἀνθολογίας, δυναμένης νὰ καλύψῃ τὰς ἀμέσους πρώτας ἀνάγκας τῆς φαλμωδίας διὰ τῆς, κατὰ τὸ δυνατόν, μικροτέρας προσφυγῆς εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν λειτουργικῶν βιβλίων τοῦ ἀναλογίου. Βεβαίως ὁ παραμερισμὸς ὅλων αὐτῶν τῶν παραδοσιακῶν λειτουργικῶν βιβλίων οὔτε ἐπιθυμητὸς εἶναι, ἀλλ' οὕτε καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων δυνατός. Τὸ νὰ ἀναζητήται ὅμως τὸ χερουβικὸν καὶ τὸ «Νῦν αἱ δυνάμεις...» εἰς τὸ Τυπικόν, τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει...» εἰς τὸ ἀπόδειπνον ἢ εἰς τὰ καθίσματα τῆς Κυριακῆς τοῦ πλ. δ' ἥχου καὶ τὸ «Εἴδομεν τὸ φῶς...» εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ τὰ λειτουργικὰ νὰ λέγωνται ἀπὸ μνήμης, δὲν ἡτο ἀσύνηθες εἰς ἐποχὰς κατὰ τὰς δοποίας δὲν εἶχον τὴν σημερινὴν χυκλοφορίαν τὰ βοηθητικὰ ταῦτα ἐγχειρίδια. Ἀπαντοῦν δὲ ταῦτα καὶ εἰς νεώτερα χειρόγραφα καὶ εἰς πολλὰς ἐντύπους ἐκδόσεις. Τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, δπως εἶναι ἀναμενόμενον, ποικίλλει. Ἀρχικὸς στόχος αὐτῶν φαίνεται ὅτι ἡτο μόνον ἡ θεία Λειτουργία, ὡς πρὸς τὰ βασικὰ καὶ ἀμετάβλητα στοιχεῖα, ἐνίστε μάλιστα «μετὰ φωνῶν», δηλαδὴ μετὰ μουσικοῦ τονισμοῦ τῶν κατ' αὐτὴν φαλλομένων, τοῦ τρισαγίου, τοῦ χερουβικοῦ, τοῦ κοινωνικοῦ κ.λπ. Εἰς αὐτὰ προσετίθεντο καὶ τὰ μὴ συνηθέστερον ἐναλλασσόμενα, ἀλλὰ καὶ τὰ σταθερὰ στοιχεῖα τῶν δύο χυριωτέρων ἀκολουθιῶν τοῦ νυχθημέρου, τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὅρθρου, καὶ ἀλλα τινὰ πρώτης ἀνάγκης τροπάρια κατὰ τὴν φιλότιμον χρίσιν τῶν ἐκδοτῶν καὶ κατὰ τὰς ηὑξημένας δυνατότητας, τὰς δοποίας παρεῖχεν ἡ τυπογραφία. Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι καὶ ὁ τίτλος τῆς ἀνθολογίας αὐτῆς ἐμφανίζει διακυμάνσεις εἰς τὰ χειρόγραφα καὶ τὰ ἐντυπα, δεῖγμα καὶ τοῦτο τῆς πραγματικῆς δυσκολίας

τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ἡ εὔρεσις ἐνὸς καταλλήλου ὀνόματος ἐκφράζοντος κατὰ τὸ δυνατὸν ἐμφανέστερον καὶ πληρέστερον τὸ περιεχόμενον αὐτῆς. Οὕτω τιτλοφορεῖται «Συλλειτουργικόν», «Συλλειτουργικά», «Συλλειτουργήματα», ἢ «Συλλειτουργήματα μετὰ φωνῶν» ἢ, περιφραστικώτερον καὶ συνηθέστερον, «Ἀκολουθία τοῦ Ἀναγνώστου ἦγουν τὰ Συλλειτουργικά» ἢ «Ἀκολουθία τοῦ Ἀναγνώστου ἥτοι Συλλειτουργικόν», «Ἐγκόλπιον ἀναγνώστου» ἢ «Ἔροφάλτου ἐγκόλπιον», «Ἐγκόλπιον ἕροφάλτου» ἢ καὶ «Ἔροφαλτικόν». Οἱ ζῆλοι μερικῶν ἐπιμελητῶν τῆς ὅλης τὸ κατέστησεν εἰς μερικὰς ἐκδόσεις ἀληθῆ πανδέκτην, περιέχοντα ἀντίφωνα καὶ τυπικὰ μεθ' ὅλων τῶν παραλλαγῶν αὐτῶν κατὰ τὰς ἐπὶ μέρους ἑορτὰς καὶ μνήμας ἀγίων μετὰ τῆς γ' καὶ σ' ὧδης τῶν κανόνων τῶν ἑορταζομένων ἀγίων, ἀπολυτικίων, κοινωνικῶν καὶ λοιπῶν ἐναλλασσομένων στοιχείων, πολύτομον καὶ εἰς μέγα σχῆμα τὸ ἀρχικῶς καλούμενον καὶ ὃν ἐγκόλπιον.

Εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν προετιμήθη ὁ παραδοσιακὸς καὶ ἐκφραστικὸς μονολεκτικὸς τίτλος «Συλλειτουργικόν» μετὰ τοῦ ἐπεξηγηματικοῦ ὑποτίτλου «ἥτοι ἡ τάξις Ἀναγνώστου καὶ Ψάλτου», τὸν ὁποῖον καθιστᾷ ἀναγκαῖον ἡ ὡς ἄνω δηλωθεῖσα δυσχέρεια περὶ τὴν ὁρολογίαν καὶ ἡ ἀνάγκη ἐξευρέσεως τρόπου πρὸς σαφεστέραν δήλωσιν τοῦ προορισμοῦ καὶ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ. Ως πρὸς τὸ περιεχόμενον ἡ κολουθήθη κατὰ βάσιν ἡ ὑπὸ τῶν προηγηθεισῶν ἔκδόσεων παγιωθεῖσα ἐπιλογὴ καὶ σειρά, προσδιοριζομένη ἄλλως τε καὶ ἐκ τῆς λειτουργικῆς ἀκολουθίας τῶν ἐπὶ μέρους καιρῶν τῆς θείας λατρείας. Ἡτοι, προετάχθη ὁ ἐσπερινὸς κατὰ τὰς χυρίας αὐτοῦ μορφὰς (Σαββάτου καὶ

έορτῶν, μεγάλου τῶν ἀγρυπνιῶν, καθημερινοῦ καὶ μικροῦ,
κατανυκτικοῦ τῶν Κυριακῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς
καὶ τῶν καθημερινῶν αὐτῆς), δὲ ὅρθρος πάλιν κατὰ τὰς πα-
ραλλαγὰς αὐτοῦ (Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν, καθημερινῶν,
Σαββάτου καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς), ἀκολουθεῖ δὲ ἡ
θεία Λειτουργία (Ἴεροῦ Χρυσοστόμου καὶ Μεγάλου
Βασιλείου) καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Εἰς τὰς
τρεῖς κυρίας αὐτὰς ἀκολουθίας, ἐσπερινοῦ δηλαδή, ὅρθρου
καὶ θείας Λειτουργίας, ἀναγράφονται πλήρως τὰ ὑπὸ τοῦ
ἀναγνώστου καὶ τῶν φαλτῶν ἀναγινωσκόμενα ἢ φαλλό-
μενα, ἔκτος, ἐννοεῖται, τῶν ἀγιογραφικῶν ἀναγνωσμάτων
καὶ τῶν καθισμάτων τοῦ Ψαλτηρίου, καθὼς καὶ τοῦ κινητοῦ
ὑμνολογικοῦ στοιχείου τοῦ παρεμβαλλομένου ἐκ τῆς
Παρακλητικῆς, τοῦ Τρωδίου - Πεντηκοσταρίου καὶ τῶν
Μηναίων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ. Τὰ ἀνήκον-
τα εἰς τὸν διάκονον καὶ τὸν Ἱερέα δηλοῦνται μόνον διὰ τῆς
ἀρχιτικῆς αὐτῶν φράσεως, ὡς ἀντιστρόφως γίνεται διὰ τὰ
τοῦ λαοῦ εἰς τὸ Ιεροδιακονικὸν καὶ τὰ Ιερατικά. Ἐκεῖ
ὅπου ἀπαιτεῖται, παρεμβάλλονται σύντομοι καὶ κατὰ τὸ
δυνατὸν σαφεῖς τυπικαὶ διατάξεις, ὑπομνηστικαὶ μᾶλλον
τῶν ἔκτενῶν καὶ πληρεστέρων περιπτώσεων τῶν προδια-
γραφομένων ὑπὸ τοῦ ἔκκλησιαστικοῦ Τυπικοῦ. Εἰς τὴν κα-
τάλληλον θέσιν ἐτέθησαν τὰ προχείμενα τῆς ὅλης ἐβδομά-
δος καὶ τὰ μεγάλα προκείμενα τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, οἱ
στίχοι τῶν ἀποστίχων κατὰ τὰς παραλλαγὰς αὐτῶν, τὰ
ἀνοιξαντάρια, ἡ λιτή καὶ ἡ ἀρτοχλασία κατὰ τὴν μονα-
στηριακὴν τάξιν, τὰ μεγάλα προκείμενα καὶ τὰ ἴδιαζοντα
στοιχεῖα εἰς τοὺς ἐσπερινοὺς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.
Ομοίως εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὅρθρου παρενεβλήθησαν

ὅπου ἔδει οἱ στίχοι οἱ προφαλλόμενοι τῶν καθισμάτων -
τροπαρίων, οἱ ἀναβαθμοὶ τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ τάξις τοῦ εὐαγ-
γελίου τοῦ δρθρου, τὰ πεντηκοστάρια τῆς ὅλης ἐβδομάδος,
ώς καὶ τὰ τριαδικὰ καὶ τὰ φωταγωγικὰ τῶν καθημερινῶν
τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν ἀποκατεστάθησαν τὰ ἀντί-
φωνα κατὰ τὴν ὁρθὴν αὐτῶν παραδεδομένην τάξιν, συνε-
δυάσθησαν δὲ καταλήλως αἱ παραλλαγαὶ τοῦ συλλει-
τούργου καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς λειτουργίας. Ἡ χρῆσις τυ-
πογραφικῶν στοιχείων διαφόρων στιγμῶν, ώς καὶ πλα-
γίων καὶ ἐρυθρῶν, ἔδωσεν ἔκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τὴν δυ-
νατότητα ἐπισημάνσεως τῶν διαφορῶν τῆς μοναχικῆς καὶ
τῆς ἐνοριακῆς πράξεως πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως. Διὰ τὸν
ἴδιον λόγον κινητὰ στοιχεῖα τῆς θείας Λειτουργίας δυνά-
μενα, ώς ἐκ τῆς ἔκτάσεως αὐτῶν, νὰ προκαλέσουν χαλά-
ρωσιν εἰς τὴν συνοχὴν καὶ ροήν τοῦ κειμένου αὐτῆς, ἐτέ-
θησαν μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς. Τοιαῦτα εἶναι τὰ εἰσοδικὰ τῶν
δεσποτικῶν ἑορτῶν, τὰ κοντάκια τῶν δεσποτικῶν καὶ θεο-
μητορικῶν ἑορτῶν, οἱ ἀντὶ τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν...» φαλλό-
μενοι είρμοι, τὰ κοινωνικὰ μὲ τὴν δήλωσιν τοῦ φαλμοῦ
προελεύσεως αὐτῶν πρὸς εὔχαιρον χρῆσιν, ώς καὶ αἱ ἀμέ-
σως πρὸ τῆς θείας κοινωνίας λεγόμεναι συνήθως εὐχαὶ καὶ
τὰ τροπάρια, καθὼς καὶ ἡ μετὰ τὴν μετάληψιν εὐχαριστία,
ἡ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου ἡ ἄλλου προσώ-
που μετὰ τὴν ἀπόλυσιν καὶ κατὰ τὴν κατάλυσιν τῶν ἀγίων
μυστηρίων. Ὡς ἐν παραρτήματι δ' ἐν τῷ τέλει συνεχεν-
τρώθησαν πρὸς διευκόλυνσιν λειτουργικά τινα στοιχεῖα ἀμέ-
σους καὶ συχνῆς χρήσεως, ἐγκατεσπαρμένα εἰς τὰ διάφορα
λειτουργικὰ βιβλία, ώς καὶ κοινὰ ἀπολυτίκια καὶ θεοτο-

χία, δὲ πολυέλεος καὶ αἱ καταβασίαι, τὰ μεγαλυνάρια τοῦ Πάσχα, τὰ τοῦ μνημοσύνου καὶ ἡ στιχολογία τῶν ὁδῶν τοῦ Ψαλτηρίου κατὰ τὴν τάξιν τῶν Ἱερῶν Μονῶν.

Οὕτω μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ προσοχῆς καταρτισθέν, χάριτι καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ καὶ δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, παραδίδεται εἰς τὰς χεῖρας τῶν εὐλαβεστάτων Ἀναγνωστῶν καὶ Ψαλτῶν καὶ παντὸς τοῦ Χριστωνύμου Λαοῦ τὸ παρὸν «Συλλειτουργικόν». Ὑποκάρδιος πόθος καὶ στόχος διὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ἦτο ἡ μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης διεξαγωγὴ τῆς θείας λατρείας καὶ ἡ, κατὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν λειτουργικῆς παραδόσεως τάξιν, τέλεσις τῶν κατ' αὐτήν, χωρὶς ἀνευλαβεῖς παραλείφεις καὶ μεταθέσεις καὶ ἀκόσμους φευδευσεβεῖς προσθήκας, λυμανομένας ἐνίστε τὴν σημερινὴν πρᾶξιν. Παρὰ τὴν ἔργωδη προσπάθειαν καὶ τὴν καταβληθεῖσαν ἐν φόβῳ Θεοῦ προσοχὴν πρὸς ἀποφυγὴν σφαλμάτων καὶ παραλείφεων, κατὰ τὸ ἀνθρωπίνως δυνατόν, ἀσφαλῶς ἡ πρὸς τὸ τέλειον πορεία δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς. Διὸ καὶ αἱ ἐν ἀγάπῃ ὑποδείξεις καὶ συστάσεις τῶν εὐλαβῶν χρηστῶν τοῦ παρόντος εἶναι πάντοτε εὐπρόσδεχτοι.

Κύριος δὲ ὁ Θεός, ὁ ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁσίων αἰνούμενος καὶ εὐλογούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας, δώη πᾶσιν ἡμῖν τοῖς μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύουσιν αὐτῷ, ἐν καθαρῇ καρδίᾳ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἀγιον αὐτοῦ, συνετῶς φάλλειν καὶ ἀναγινώσκειν ἐν ταῖς Ἱεραῖς συνάξεσι τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, τῶν ἀγίων αὐτοῦ μυστηρίων ἀπολαύειν, τῆς ἐπου-

ρανίου αὐτοῦ βασιλείας μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνος ἀγίων καὶ «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ» προσκυνητῶν αὐτοῦ ἀξιωθῆναι καὶ τοῦ ἀλήκτου Πάσχα ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας αὐτοῦ ἐκτυπώτερον μετασχεῖν.

“Αγιον Πάσχα 1996

Ιωάννης Μ. Φουντούλης
Καθηγητὴς Λειτουργικῆς Α.Π.Θ.

«'Αναγνώστης καθιστανέσθω πρῶτον δοχιμῆ δεδοχιμασμένος, μὴ γλωσσοκόπος, μὴ μέθυσος, μηδὲ γελωτολόγος, εὕτροπος, εύπειθής, εὐγνώμων, ἐν ταῖς χυριακαῖς συνόδοις πρῶτος σύνδρομος, εύήκοος, διηγηματικός, εἰδὼς ὅτι εὐαγγελιστοῦ τόπον ἔργαζεται».

(Αἱ διὰ Κλήμεντος Ρώμης Διαταγαί, 2)

«Ο 'Αναγνώστης τοίνυν προσάγεται τῷ ἀρχιερεῖ, μαρτυρηθεὶς εἶναι τοῦ ἀγνοῦ βίου, καὶ ἄξιος ἀναγωγῆς ἵερᾶς, καὶ τὰ ἱερὰ εἰδῶς γράμματα... Καὶ (ὸ ἱεράρχης) εὑχεται ἀγιασθῆναι τὸν τελειούμενον, ἐκλελεγμένον ὅντα αὐτῷ, καὶ μετὰ πάσης σοφίας τε καὶ συνέσεως ποιεῖσθαι τὴν ἀνάγνωσίν τε καὶ μελέτην τῶν θείων λογίων».

("Αγιος Συμεὼν Θεσσαλονίκης, Διάλογος, κεφ. ρνθ')

«Τοὺς ἐπὶ τῷ φάλλειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις παραγινομένους, βουλόμεθα μήτε βοαῖς ἀτάκτοις κεχρῆσθαι καὶ τὴν φύσιν πρὸς χραυγὴν ἐκβιάζεσθαι, μήτε τι ἐπιλέγειν τῶν μὴ ἐκκλησίᾳ ἀρμοδίων τε καὶ οἰκείων, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως τὰς φαλμωδίας προσάγειν τῷ τῶν χρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ. Εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον».

(Κανὼν οε' τῆς ἐν Τρούλλῳ Συνόδου)

«Σὺ οὖν, τέκνον κανονάρχα, ἐπιτήρει καὶ τὸ εὔφωνον καὶ τὸ εὐλαλον καὶ ταχύλαλον τοῦ ἀναγινώσκοντος, πρὸς τὸ καὶ τοὺς παρατυγχάνοντας ἐπιξενουμένους ὥφελεῖσθαι».

("Αγιος Θεόδωρος Στουδίτης, Κατήχησις Α')

«Εἰ οὖν θέλεις τὴν κατάνυξιν, ὅτε ἴστασαι τὰς εὐχάς σου ποιῶν, ἐρευνάτω ὁ νοῦς σου τοῦ στίχου τὴν δύναμιν καὶ λογίζου ὅτι ἐνώπιον Θεοῦ παρίστασαι, τοῦ ἐτάξοντος καρδίας καὶ νεφρούς».

(Αββᾶς Σιλουανός, ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ)

Τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε

Βασιλεῦ οὐράνιε,* Παράκλητε,* τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,* ὁ πανταχοῦ παρὼν* καὶ τὰ πάντα πληρῶν,* ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν* καὶ ζωῆς χορηγός,* ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν* καὶ καθαρισον ἡμᾶς* ἀπὸ πάσης κηλῖδος* καὶ σῶσον, ἀγάθέ,* τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Τρισάγιον

(Ἄγιος ὁ Θεὸς - Παναγία Τριάς - Πάτερ ἡμῶν)

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**τρίς**).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Παναγία Τριάς,* ἐλέησον ἡμᾶς.* Κύριε,* ιλασθητὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.* Δέσποτα,* συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.* "Ἄγιε,* ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,* ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,* ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.* ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.* γενηθήτω τὸ θέλημά σου,* ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.* Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον* δὸς ἡμῖν σήμερον* καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,* ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.* καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,* ἀλλὰ βῆσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν,* Πατέρα παντοκράτορα,* ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,* ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,* τὸν Γίὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ,* τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα* πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.* Φῶς ἐκ φωτός,* Θεὸν ἀληθινὸν* ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ* γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα,* ὅμοούσιον τῷ Πατρί,* δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους* καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν* κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν* καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου* καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου* καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν* ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου* καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,* κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς* καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

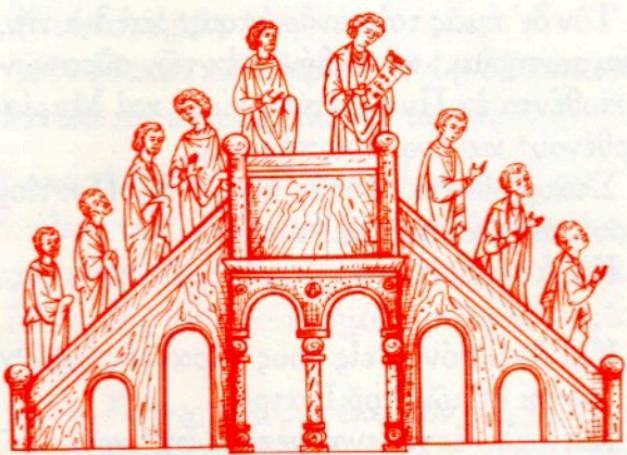
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης* κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς,* οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον,* τὸ Κύριον,* τὸ ζωοποιόν,* τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον,* τὸ σὸν Πατρὶ καὶ Γίῳ συμπροσκυνούμενον* καὶ συνδοξαζόμενον,* τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν,* καθολικὴν* καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

‘Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν* καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.* Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θ' "Ορας ἐκφωνεῖ ὁ Ιερεὺς τό·
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε..."

‘Ο χορός· Ἀμήν.

Καὶ ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν
προοιμιακὸν φαλμὸν χῦμα οὕτως·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ
βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός
μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

'Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

'Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγά-
ζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὔτοῦ.

'Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν
ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

'Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ
τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

'Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς,
οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

"Ἄβυσσος ὡς ἴμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,
ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

'Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς
βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

'Αναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς
τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

"Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπι-
στρέψουσι καλύφαι τὴν γῆν.

'Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέ-
σον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέ-
ξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

'Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκη-
νώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

'Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην
τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος
εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἵλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι
τοῦ Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ
κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

”Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ
τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν
δύσιν αὐτοῦ.

”Εθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύ-
σονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι
παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς
μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ,
καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν
σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ
ἐρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ
μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν
ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν
αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

**Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλη-
σθήσονται χρηστότητος. Ἀποστρέφαντος δέ σου
τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.**

**Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἔχλειψουσι,
καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέφουσιν.**

**Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσον-
ται, καὶ ἀνακαίνεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.**

**"Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφραν-
θήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.**

**Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ καπνίζονται.**

**"Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἔως ὑπάρχω.**

**Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφραν-
θήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.**

**Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνο-
μοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.**

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

**Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος
καὶ ἐγένετο νύξ.**

**Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν
σοφίᾳ ἐποίησας.**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Γάϊῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι,
ὁ Θεός (*ἐκ γ'*).**

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τοῦ Ἐσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου

‘Ο Διάκονος τὰ εἰρηνικά:

‘Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο α' χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος: Υπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης...

‘Ο α' χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος: Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου...

‘Ο α' χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος: Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου...

‘Ο α' χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος: Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

‘Ο α' χορός: Κύριε, ἐλέησον.

[‘Ο Διάκονος: Υπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων...

‘Ο α' χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος: Υπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι...

‘Ο α' χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος: Υπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν (*δεῖνος*) ιερομονάχου...

‘Ο α' χορός: Κύριε, ἐλέησον.]

‘Ο Διάκονος: Υπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς (*ἢ πόλεως*) ταύτης...

‘Ο β' χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος: Υπὲρ εὐχρασίας ἀέρων, εὐφορίας...

‘Ο β' χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος: Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων...

‘Ο β' χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος: Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς...

‘Ο β' χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος: Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

‘Ο β’ χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς· “Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

‘Ο β’ χορός· Αμήν.

Είτα ἀναγινώσκεται ύπὸ τοῦ ταχθέντος ἀδελφοῦ τὸ ἐνδιάτακτον Α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰ δέ ἔστιν ἑορταζόμενος ἄγιος φάλλεται ύπὸ τῶν χορῶν ἐναλλάξ μόνον ἡ α' στάσις τοῦ ῥηθέντος Καθίσματος, ἢτοι τὸ Μαχάριος ἀνήρ, μεθ' ὃ λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν ὁ Διάκονος:

“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

‘Ο β’ χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς· “Οτι σὸν τὸ χράτος...

‘Ο α’ χορός· Αμήν.

Καὶ ἄρχεται φάλλων ὁ α' χορὸς τὸ Κύριε, ἐκέχραξα εἰς τὸν τυχόντα ἦχον.

Ψαλμὸς ρμ' (140)

Κύριε, ἐκέχραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέχραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεχραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

‘Ο β’ χορός·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Καὶ κατόπιν ἀντιφωνικῶς ὑπὸ τῶν δύο χορῶν τὸ Θοῦ, Κύριε μέχρι τοῦ διατεταγμένου ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ στίχου.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἔκκλινῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἔκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιοις ἐν ἔλεει καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

‘Ακούσονται τὰ ὥρματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν· ὥσει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὅστα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὁφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἣς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141)

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέχραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὅδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔχρυφαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν φυχήν μου.

Ἐκέχραξα πρὸς σέ, Κύριε, εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς στίχους ι'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν φυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Ψαλμὸς ρκθ' (129)

Εἰς στίχους η'

Ε' χ βαθέων ἐκέχραξά σοι, Κύριε. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὅτα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εἰς στίχους ͵

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἔστιν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπι-σεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἰς στίχους Ͷ

Ἄπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

“Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρις' (116)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

“Οτι ἐχραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ φάλλεται τὸ δοξαστικόν, ὡς ἡ τυπικὴ διάταξις ὁρί-
ζει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Καὶ φάλλεται τὸ θεοτοκίον, τῷ μὲν Σαββάτῳ εἰς τὸν ἥχον τῆς ἑβδομάδος, ἐν ἄλλῃ δὲ ἑορτῇ κατὰ τὸν ἴδιον ἥχον τοῦ δοξαστικοῦ, τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ Διακόνου ποιούντων τὴν εἰσοδον κατὰ τὴν τάξιν.

Ο Διάκονος· Σοφία· ὁρθοί.

Καὶ ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης* ἀθανάτου Πατρός,*
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,* Ἰησοῦ Χριστέ,*
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,* ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,*
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γιὸν* καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν.* Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι χαιροῖς*
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,* Γιὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ
διδούς·* διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Τοῦτο ἐν περιπτώσει εἰσόδου πολλῶν Ιερέων φάλλεται ὑπ' αὐτῶν.

Ο Διάκονος· Εσπέρας· προχείμενον.

Καὶ φάλλεται τρίς, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ α' χοροῦ, ἐναλλὰξ μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ τὸ προχείμενον τῆς ἡμέρας.

Τὰ προχείμενα τῆς δλης ἐβδομάδος

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας

*Ηχος πλ. β'

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

*Ηχος πλ. δ'

Ίδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἔστωτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας

Τίχος δ'

Κύριος εἰσακούσεται μου, ἐν τῷ κεχραγέναι
με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ
Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας

Τίχος α'

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με, πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστε-
ρήσει· εἰς τόπον χλόης, ἔκει μὲ κατεσκήνωσε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας

Τίχος πλ. α'

Ο Θεός, ἐν τῷ ὄνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν
τῇ δυνάμει σου χρινεῖς με.

Στίχ. Ο Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας

Τίχος πλ. β'

Η βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἡρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη,
ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας

Τίχος βαρύς

Ο Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἰ· τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός,
καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Μεγάλα προκείμενα δεσποτικῶν ἕιρτῶν

Τίχος βαρύς

Ψαλμὸς ος' (76)

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;* σὺ εἶ ὁ Θεός,* ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. α' Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Στίχ. β' Καὶ εἶπα· Νῦν ἡρξάμην· αὕτη ἡ ἄλλοι-
ωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Υψίστου.

Στίχ. γ' Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνη-
σθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

Τίχος βαρύς

Ψαλμὸς ριγ' (113)

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,*
πάντα ὅσα* ἡθέλησεν ἐποίησεν.

Στίχ. α' Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου
Ιακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

Στίχ. β' Η θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδά-
νης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπίσω.

Στίχ. γ' Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ
σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὄπίσω.

Εἶτα, ἐὰν ὑπάρχωσι προφητικὰ ἢ ἀποστολικὰ ἀναγνώσματα, ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος ἢ τοῦ Ἀναγνώστου. Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Διάκονος τὴν μεγάλην ἔκτενῆ·

Ἐπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς φυχῆς...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

‘Ο Διάκονος· Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεός...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

‘Ο Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

[‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) Ἱερομονάχου...
‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').]

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μαχαρίων...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων...

[‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').]

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διαχονίαις σητῶν...]

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

‘Ο Ιερεύς· Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος...

‘Ο α’ χορός· Ἄμην.

'Ο Προεστώς ḥ ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Καταξίωσον.

Kαταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

'Ο Διάκονος τὰ πληρωτικά.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

'Ο β' χορός: Κύριε, ἐλέησον.

'Ο Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

'Ο β' χορός: Κύριε, ἐλέησον.

'Ο Διάκονος: Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν...

'Ο β' χορός: Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Ἀγγελον εἰρήνης...

‘Ο β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν...

‘Ο β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα...

‘Ο β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον...

‘Ο β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Χριστιανὰ τὰ τέλη...

‘Ο β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

‘Ο β' χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς· Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

‘Ο β' χορός· Ἄμην.

‘Ο Ιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο β' χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

‘Ο β' χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· Εἴη τὸ χράτος...

‘Ο β' χορός· Ἄμην.

Εἶτα φάλλονται τὰ στιχηρὰ τῶν ἀποστίχων κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν, ἀρχόμενα ἐν τοῖς Σάββασιν ἀπὸ τοῦ β' χοροῦ, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς ἔορταῖς ὑπὸ τοῦ α', οὕτως ὥστε τὸ δοξαστικὸν νὰ λεχθῇ ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ.

Τὸ α' στιχηρὸν τῶν ἀποστίχων τοῦ Σαββάτου φάλλεται ἀνευ στίχου. Εἰς δὲ τὰ λοιπὰ λέγομεν τοὺς παρόντας.

Στίχοι τῶν ἀποστίχων τῇ ἐσπέρᾳ Σαββάτου

Στίχ. α' Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μαχρότητα ἡμερῶν.

'Ἐν δεσποτικαῖς ἡ θεομητορικαῖς ἑορταῖς λέγομεν τοὺς στίχους τοὺς ἐπιγραφομένους ἄνωθεν τῶν τροπαρίων.

'Ἐν μνήμαις ἑορταζομένων ἀγίων λέγομεν τοὺς ἐπομένους, ἀναλόγως τῆς ἑορτῆς.

Στίχοι τῶν ἀποστίχων εἰς μνήμας ἀγίων

Ἀποστόλων

Στίχ. α' Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ (*ἢ αὐτῶν*), καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ (*ἢ αὐτῶν*).

Στίχ. β' Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ιεραρχῶν

Στίχ. α' Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. β' Οἱ ιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ιερομαρτύρων

Στίχ. α' Δίκαιοις ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ¹
χέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. β' Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυ-
μάστωσεν ὁ Κύριος.

Μεγαλομαρτύρων

Στίχ. α' Δίκαιοις ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ¹
χέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. β' Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν
αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσει.

Μαρτύρων

Στίχ. α' Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐ-
τοῦ.

Στίχ. β' Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυ-
μάστωσεν ὁ Κύριος.

Οσίων ἀνδρῶν

Στίχ. α' Μαχάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον.

Στίχ. β' Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
ὅσίου αὐτοῦ.

Οσίων καὶ μαρτύρων γυναικῶν

Στίχ. α' Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι.

Στίχ. β' Ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου,
καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ φάλλεται τὸ δοξαστικὸν τῆς ἑορτῆς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ θεοτοκίον κατὰ τὸν ἴδιον ἥχον τοῦ δοξαστικοῦ.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀποστίχων λέγει ὁ Προεστὼς (ἥ ἐν ταῖς ἐνορίαις ὁ Ἱερεὺς) τὴν ὡδὴν Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου (Λουκᾶ β' 29).

Nῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,* κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ.* ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,* ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·* φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν* καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

'Ο Ἀναγνώστης τό· Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν.

'Ο Ἱερεύς· "Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία...

'Ο α' χορός· Ἀμήν.

Τὸ ἀπολυτίκιον κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον ἡ σταυροθεοτοκίον κατὰ τὸν ἥχον τοῦ ἀπολυτικίου.

(Ζήτει τὰ ἀναστάσιμα ἀπολυτίκια καὶ θεοτοκία εἰς σελ.

199 καὶ τὰ πλέον κοινὰ θεοτοκία κατ' ἥχον εἰς σελ. 209).

Μετὰ δὲ ταῦτα λέγει ὁ Διάκονος·

Σοφία.

'Ο α' χορός· Εὐλόγησον.

τοῦ Ἐσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου

·Ο Ιερεύς· Ο ὡν εὐλογητός...

·Ο α' χορός· Αμήν.

·Ο Προεστώς ή ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ μονῇ (ἢ ἐκκλησίᾳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

·Ο Ἀναγνώστης· Αμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ*, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγχρίτως τῶν Σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκου, σὲ μεγαλύνομεν.

·Ο Ιερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

·Ο α' χορός·

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ιερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν.

Ἐν ταῖς μοναῖς πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν λέγει ὁ α' χορός·

Πρόσδεξαι Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

·Ο β' χορός·

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

‘Ο α’ χορός.

Αξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι κτίτορες αἰωνία ἡ μνή-
μη ὑμῶν.

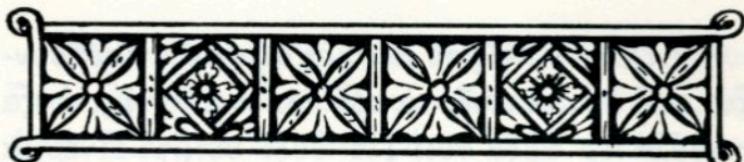
‘Ο β’ χορός.

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν.

Καὶ ὁ Ἰερεὺς τό· Δι· εὐχῶν...

‘Ο α’ χορός· Αμήν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΤΩΝ ΑΓΡΥΠΝΙΩΝ

(Λιτή - Ἀρτοχλασία)

‘Ο Ιερεύς· Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ...

‘Ο α' χορός· Ἄμην.

‘Ο Προεστώς· Δεῦτε προσκυνήσωμεν... (γ').

Καὶ ἀναγινώσκεται ὁ προοιμιακός, ἐν μὲν μνήμαις ἀγίων ἄχρι τέλους αὐτοῦ, ἐν δὲ δεσποτικῇ καὶ θεομητορικῇ ἔορτῇ ἢ ὅτε προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ, ἄχρι τοῦ στίχου Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας ... συλλέξουσιν, μεθ' ὁ φάλλονται·

Τὰ δινοιξαντάρια

(Ψαλμὸς ργ' στίχ. 28β ἔξ.)

Α νοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέφαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἄλληλούϊα.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἔχλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἄλληλούϊα.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Δόξα σοι, Πάτερ· δόξα σοι, Γεί· δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Δόξα σοι, ἄγιε· δόξα σοι, Κύριε· δόξα σοι, βασιλεῦ οὐράνιε. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ καπνίζονται. Δόξα σοι, ἄγιε· δόξα σοι, Κύριε· δόξα σοι, βασιλεῦ οὐράνιε· δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῷ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Δόξα σοι, τρισυπόστατε Θεότης, Πάτερ, Γεί· καὶ Πνεῦμα. Σὲ προσκυνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Ηδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Δόξα σοι, Πάτερ ἄναρχε· δόξα σοι, Γεί· συνάναρχε· δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ ὅμοούσιον καὶ ὅμόθρονον. Τριάς ἀγία, δόξα σοι. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Εκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Δόξα σοι, Πάτερ· δόξα σοι, Γεί· δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον· Τριάς ἀγία, δόξα σοι. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ.
Δόξα σοι, βασιλεῦ ἐπουράνιε· δόξα σοι, παντο-
κράτορ, σὺν Γίῳ καὶ Πνεύματι. Δόξα σοι, ὁ Θεός.
Ἄλληλούϊα.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Δόξα σοι, Πάτερ ἀγέννητε· δό-
ξα σοι, Γίε γεννητέ· δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον,
τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον καὶ ἐν Γίῳ ἀν-
παυόμενον· Τριάς ἀγία, δόξα σοι. Δόξα σοι, ὁ Θεός.
Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι,
ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι,
ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι (**ἢ** ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε,
δόξα σοι).

Ἐπονται τὰ εἰρηνικά, τὸ Μακάριος ἀνήρ, ἐν μνήμαις
ἀγίων, τὸ Κύριε ἐκέχραξα καὶ τὰ συνήθη τοῦ Ἐσπερινοῦ
τοῦ Σαββάτου καὶ τῶν ἑορτῶν μέχρι τῶν πληρωτικῶν καὶ
τῆς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐκφωνήσεως· *Εἴη τὸ χράτος τῆς βασι-
λείας σου...*

Λιτή

Καὶ ἀπερχόμεθα εἰς τὴν λιτήν, τοῦ χοροῦ φάλλοντος
τὰ ιδιόμελα τῆς Λιτῆς. Εἴτα αἱ αἰτήσεις.

‘Ο Διάκονος· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (μ' καὶ γ').

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβεστάτων ...

‘Ο β' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ...

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

[‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν (*δεῖνος*) ἱερο-
μονάχου ...

‘Ο β' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').]

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης φυχῆς ...

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (μ' καὶ γ').

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι ...

Οἱ χοροὶ φάλλουσιν ἐναλλὰξ ἀνὰ τό.

Κύριε, ἐλέησον (μ' καὶ γ').

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι ...

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Ιερεύς· Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός ...

‘Ο α' χορός· Ἄμήν.

‘Ο Ιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο α' χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν ...

‘Ο α' χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς· Δέσποτα πολυέλεε ...

‘Ο α' χορός· Ἀμήν.

Ἐπιστρεφούσης τῆς λιτῆς φάλλονται τὰ ἀπόστιχα, λέγεται τὸ Νῦν ἀπολύτιον καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν, ὁ δὲ Ιερεὺς ἔκφωνεῖ τὸ “Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία.”

Ἄρτοχλασία

Εἶτα φάλλονται κατὰ τὴν τάξιν τὰ ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ προβλεπόμενα ἀπολυτίκια· καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν φάλλεται ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ μεγαλοφάνως καὶ ἀργῶς τὸ Θεοτόκε Παρθένε ἄπαξ.

“Ηχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε,* χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ·* εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ* καὶ εὐλογημένος* ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου,* ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες* τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ιερεύς· Κύριε, Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ...

‘Ο α' χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης ἀντιφωνικῶς·

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκονται οἱ κάτωθι στίχοι τοῦ

λγ' (33) φαλμοῦ·

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παν-
τὸς ἡ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκου-
σάτωσαν πρᾳεῖς καὶ εὑφρανθείτωσαν.

Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώ-
σωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ
ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ
πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέχραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσή-
κουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ
ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φο-
βουμένων αὐτόν, καὶ ὁρύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μα-
χάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ,
ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Εἶτα ὁ α' χορός·

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἔχητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ιερεύς· Εὐλογία Κυρίου ...

Ο α' χορός· Ἀμήν.

Καί, τιθεμένης ἀναγνώσεως, ἐκφωνεῖ ὁ Ἀναγνώστης μετὰ τὸν τίτλον τοῦ ἀναγνώσματος τό-

Εὐλόγησον, δέσποτα.

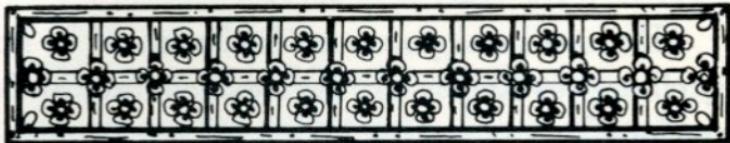
Καὶ ὁ Ιερεὺς ἀρχεται τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου ἐκφωνῶν τό-

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ...

Ο δὲ ἀναγινώσκων λέγει τὸ Ἀμήν καὶ ἀρχεται τῆς ἀναγνώσεως.

Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ὁ Προεστὼς ἀρχεται ἀναγινώσκων τὸν ἑξάψαλμον.

ΤΡΙΤΟΝ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Καθημερινὸς Ἐσπερινὸς
ἄνευ εἰσόδου

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θ' "Ωρας ἔχφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς τό·
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν..."

"Ο χορός. Ἄμην.

"Ο Προεστώς ή ὁ Ἀναγνώστης τό·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν ...

Καὶ εύθὺς τὸν προοιμιακὸν φαλμόν·

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον ...
(Ζήτει σελ. 5)

Είτα τὰ εἰρηνικὰ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ εύθὺς τὸ διατεταγμένον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου κατὰ τὴν τάξιν (βλ. σελ. 9-10), οὐ περατωθέντος ἔχφωνεῖται ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ἀρχεται φάλλων ὁ α' χορὸς τὸ Κύριε ἐκέραξα. Ο β' χορὸς τὸ Κατευθυνθήτω καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν δύο χορῶν οἱ στίχοι τῶν φαλμῶν, τὰ στιχηρὰ προσόμοια, τὸ Δόξα, καὶ νῦν μετὰ τοῦ δοξαστικοῦ καὶ τοῦ θεοτοκίου.

Κατόπιν ἡ ἐπιλύχνιος εὐχαριστία Φῶς ἵλαρὸν καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (ὅρα ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου σελ. 14), τὸ Καταξίωσον, Κύριε καὶ τὰ πληρωτικὰ ὑπὸ τοῦ Ιερέως ἄχρι καὶ τῆς ἔκφωνήσεως Εἴη τὸ χράτος τῆς βασιλείας σου.

Εἶτα τὰ ἀπόστιχα, ἐν οἷς λέγομεν τοὺς κάτωθι στίχους:

Στίχοι τῶν ἀποστίχων ἐν καθημεριναῖς

Κυριακὴ ἔως Πέμπτης ἐσπέρας

Στίχος α'

Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὁφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς ὁφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν χυρίων αὐτῶν, ὡς ὁφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς χυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὁφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Στίχος β'

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ φυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι καὶ ἡ ἔξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Παρασκευὴ ἐσπέρας

Εἰ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἐστὶ Θεὸς Κύριος τοὺς κάτωθι.

Στίχος α'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχος β'

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχος γ'**Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.**

Εἰ δὲ ἔσται Ἀλληλούϊα τοὺς ἐπομένους·

Στίχος α'**Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.****Στίχος β'****Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.**

"Ἐπεται τὸ Δόξα, καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων, τὸ Νῦν ἀπολύεις καὶ τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν. Ὁ Ιερεὺς "Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία, ὁ χορὸς τὸ Ἀμήν καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς ἢ τοῦ τυχόντος ἥχου, ὡς καὶ τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον κατὰ τὸν ἥχον τοῦ ἀπολυτικίου.

'Ακολούθως ὁ Ιερεὺς τὴν ἐκτενῆ Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς καὶ τὴν ἐκφώνησιν "Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος. Ὁ χορὸς Ἀμήν, ὁ Ιερεὺς τὸ Σοφία, ὁ α' χορὸς τὸ Εὐλόγησον, ὁ Ιερεὺς Ὁ ὄν εύλογητὸς καὶ τὰ ἔξης τῆς ἀπολύσεως, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου (ὅρα σελ. 23).

Μιχρὸς Ἐσπερινὸς

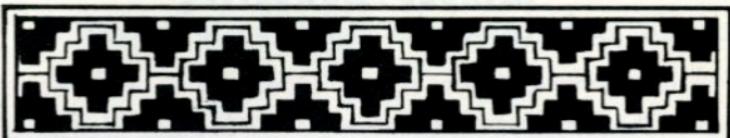
Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θ' "Ωρας, ὅτε μέλλει τελεσθῆναι ἀγρυπνία, ἔρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μιχροῦ Ἐσπερινοῦ. Ἐν αὐτῇ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐκφώνησιν τοῦ Εὐλογητὸς δὲ Θεὸς ἡμῶν ἔρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν προοιμιακὸν φαλμόν, οὗ πληρωθέντος φάλλεται εὐθὺς τὸ Κύριε ἐκέχραξα καὶ τὸ Κατευθυνθήτω ἄνευ τῶν στίχων Θοῦ, Κύριε καὶ τῶν λοιπῶν ἄχρι τοῦ στίχου Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ὅτε καὶ φάλλονται εἰς στίχους δ' τὰ στιχηρὰ προσόμοια μετὰ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀναγνώστου τὸ Φῶς ἱλαρὸν καὶ φάλλεται τὸ προχείμενον τῆς ἡμέρας. Ὁ Ἀναγνώστης καὶ αὖθις ἀναγινώσκει τὸ Καταξίωσον, Κύριε καὶ ἀμέσως οἱ χοροὶ φάλλουσι τὰ ἀπόστιχα μετὰ τῶν οἰκείων στίχων αὐτῶν καὶ τὸ Δόξα, καὶ νῦν.

"Ἀκολούθως ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Νῦν ἀπολύεις καὶ τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ "Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία.

"Ἐπονται τὸ ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς τὸ Σοφία καὶ τὰ ἑξῆς τῆς ἀπολύσεως, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου καὶ τῶν ἑορτῶν γέγραπται (ὅρα σελ. 23).

TETAPTON

ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ
ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θ' "Ωρας ἔκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς τὸ
Ἐβλογητὸς ὁ Θεός καὶ ἄρχεται ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώ-
στῆς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... καὶ ἀκολούθως τὸν προ-
οιμιακὸν φαλμὸν Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Εἶτα τὰ είρηνικὰ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ ἔκφωνησις "Οἱ
πρέπει σοι, εὐθὺς δ' ἀμέσως ἀναγνώσεως Καθίσματός
τινος τοῦ Ψαλτηρίου ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ Κύριε, ἐκέχραξα
καὶ τοῦ Κατευθυνθήτω μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

'Ακολούθως φάλλονται εἰς στίχους ί' κατανυκτικὰ τὰ
κατὰ τὸν τυχόντα ἥχον τέσσερα στιχηρά, ἐκ τοῦ Τριῳδίου
τρία καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου προσόμοια τρία κατὰ τὴν τυπικὴν
διάταξιν καὶ τὸ Δόξα, καὶ νῦν, ἐνῷ γίνεται καὶ εἴσοδος τοῦ
Ἱερέως μετὰ θυμιατοῦ· καὶ εὐθὺς φάλλεται τετράκις ἐναλ-
λάξ ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον μετὰ τῶν στίχων
αὐτοῦ ὡς ἀκολούθως·

Κυριακαὶ τῆς Τυρινῆς, Β' καὶ Δ' τῶν Νηστειῶν

"Ηχος πλ. δ'

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχεις τῇ φυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἔχετήσατε τὸν Θεὸν καὶ ζήσεται ἡ φυχὴ ὑμῶν.

Κυριακαὶ Α', Γ' καὶ Ε' τῶν Νηστειῶν

"Ηχος πλ. δ'

Ἐδωκας χληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἔκέχραξα· ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου, ἐν πέτρᾳ ὑψώσας με.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

'Ο Ιερεὺς τὴν ἐκτενῆ *Εἴπωμεν πάντες καὶ τὴν ἐκφώνησιν* "Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος, ὁ χορὸς Ἄμην καὶ ὁ Προεστὼς τὸ Καταξίωσον, Κύριε, οὐ πληρωθέντος λέγει ὁ Ιερεὺς τὰ πληρωτικὰ ἄχρι καὶ τῆς ἐκφωνήσεως *Εἴη τὸ χράτος τῆς βασιλείας σου, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαβάτου γέγραπται* (ὅρα σελ. 17 - 19).

Εἶτα φάλλεται δίς τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἴδιόμελον καὶ ἀπαξ τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν κάτωθι στίχων·

Στίχος α'

Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὗτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Στίχος β'

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι καὶ ἡ ἔξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Καὶ εὐθὺς τὸ Δόξα, καὶ νῦν κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν.

'Ο Προεστὼς (ἢ ἐν ταῖς ἐνορίαις ὁ Ἱερεὺς) τὸ Νῦν ἀπολύεις.

'Ο Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία.

Μετὰ ταῦτα φάλλονται ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν χορῶν τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν οἷς ποιοῦμεν ἀνὰ μίαν μεγάλην μετάνοιαν, πλὴν τοῦ τελευταίου.

Τίχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε,* χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.* Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ* καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου,* ὅτι σωτῆρα ἔτεκες* τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ,* πάντων ἡμῶν μνήσθητι,* ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.* σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις* πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἔχετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν,* ἀγιοι ἀπόστολοι καὶ
ἀγιοι πάντες,* ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλί-
ψεων.* ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προστάτας* πρὸς τὸν
Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Οἱ Ἀναγνώστης (χῦμα). Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ἐπόμενον τροπάριον.

Ὕπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν* καταφεύγομεν,
Θεοτόκε.* Τὰς ἡμῶν ἴκεσίας* μὴ παρίδῃς ἐν πε-
ριστάσει,* ἀλλ’ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς,* μό-
νη ἀγνή,* μόνη εὐλογημένη.

Κύριε, ἐλέησον (μ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ* καὶ ἐνδοξοτέ-
ραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Οἱ Ιερεῖς. Οἱ ᾧν εὐλογητός ...

Οἱ Ἀναγνώστης. Ἄμην.

'Ο Προεστώς.

'Επουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (*ἢ*
ἀρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον·
τὰ ἔθνη πράγματα τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν
μονὴν (*ἢ* ἐκκλησίαν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον·
τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν
ἐν σκηναῖς δικαιών τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ
καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φι-
λάνθρωπος.

Εἶτα ἡ εὐχὴ τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ, ἐν *ἢ* ποιοῦμεν ἀνὰ μίαν
μεγάλην μετάνοιαν.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα
ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή
μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης,
ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ ὄραν τὰ
ἔμα πταίσματα καὶ μὴ καταχρίνειν τὸν ἀδελφόν
μου, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς *ιβ'* καὶ πάλιν μίαν με-
γάλην, λέγοντες τὸν τελευταῖον στίχον Ναί, Κύριε βα-
σιλεῦ...

'Ο Ἀναγνώστης.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (*γ'*). Πάτερ ἀγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου προγέγραπται (ὅρα σελ. 23). Πρὸ δὲ τοῦ Δι’ εὐχῶν ὁ χορὸς φάλλει τὸ κάτωθι θεοτοκίον.

Τίχος β'. "Οτε ἔχ τοῦ ξύλου

Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή,* τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει* τῇ χραταὶ σου χειρί* ἀλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν* ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν* ἐν κινδύνοις καὶ θλίψειν* ἀεὶ μεσιτείαν, * οἱ κατακαμπτόμενοι* ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, * μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου.* ὅθεν σοι προσπίπτομεν· Πῦσαι* πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τό· Δι’ εὐχῶν ...

Ο χορός· Ἀμήν.

ΠΕΜΠΤΟΝ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

(*"Ανευ προηγιασμένης"*)

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ' "Ωρας ἄρχεται εὐθὺς ὁ Προεστῶς
ἢ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκειν τὸν προοιμιακὸν φαλμόν, οὐ
πληρωθέντος λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰ εἰρηνικά.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ ΙΗ' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου,
ἥτοι τὰ Πρὸς Κύριον, καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν συνα-
πτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν "*Οτι σὸν τὸ χράτος*.

'Ακολούθως ὁ α' χορὸς ἄρχεται φάλλειν τὸ Κύριε ἔκέ-
χραξι, ὁ δὲ β' χορὸς τὸ Κατευθυνθήτω· καὶ εἶτα φάλλονται
ἐναλλὰξ οἱ στίχοι αὐτῶν μετὰ τῶν στιχηρῶν τοῦ Τριῳδίου
καὶ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ Δόξα, καὶ νῦν μετὰ τοῦ θεοτοκίου
ἢ σταυροθεοτοκίου.

'Αναγινώσκεται κατόπιν τὸ Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὰ προ-
κείμενα καὶ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Τριῳδίου.
Εἶτα τὸ Καταξίωσον, Κύριε καὶ λέγονται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως
τὰ πληρωτικὰ ἄχρι καὶ τῆς ἐκφωνήσεως *Εἴη τὸ χράτος τῆς*
βασιλείας σου.

Μετὰ ταῦτα φάλλεται τὸ ἴδιόμελον τῶν ἀποστίχων,
τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν στίχων Πρὸς σὲ ἡρα τοὺς ὀφθαλ-
μούς μου καὶ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς καὶ
ἐν τῷ Καθημερινῷ Ἐσπερινῷ γέγραπται (*ὅρα σελ. 33*) καὶ
τὸ Δόξα, καὶ νῦν μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἢ σταυροθεοτοκίου.

τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς

Εἶτα τὸ Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς,
Πάτερ ἡμῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τὸ "Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βα-
σιλεία.

Καὶ φάλλουσιν οἱ χοροὶ ἐναλλὰξ τὰ κάτωθι τροπάρια,
ἐν οἷς ποιοῦμεν ἀνὰ μίαν μεγάλην μετάνοιαν, πλὴν τοῦ τε-
λευταίου (ὅρα σελ. 38).

"Ηχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε...

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ...

Δόξα Πατρί...

Τικετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν...

Ο Ἀναγνώστης· Καὶ νῦν...

Καὶ ἀναγινώσκει τὸ τροπάριον.

Τὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν...

Κύριε, ἐλέησον (μ'). Δόξα Πατρί...

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Ἐν ὄνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ο Ιερεύς· Ο ὁν εὐλογητός...

Ο Ἀναγνώστης· Αμήν.

Ο Προεστώς·

Ἐπουράνιε βασιλεῦ...

Εἶτα ἡ εὐχὴ τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου...

Καὶ αὕτις ὁ Ἀναγνώστης· Τρισάγιον, Παναγία Τριάς,
Πάτερ ἡμῶν καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ "Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία.
Ο Ἀναγνώστης· Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Ο Προεστώς τὴν εὐχήν·

Παναγία Τριάς, τὸ ὄμοούσιον χράτος, ἡ ἀδι-
αίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία,
εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· στήρι-
ξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου καὶ πᾶσαν περίε-
λέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοι-
αν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ καὶ
λέγω· Εἰς ἄγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Ο Ἀναγνώστης·

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν
καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ
νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ ἀναγινώσκεται ὁ κάτωθι·

Ψαλμὸς λγ' (33)

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς
ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

'Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ φυχή μου· ἀκου-
σάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώ-
σωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

'Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ
ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέχραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσῆκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ᾧσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μαχάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε, τέχνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωῆν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἴδειν ἀγαθάς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

"Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.

'Οφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

'Ἐκέχραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσῆκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

'Εγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν χαρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ δόστα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος φυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Καὶ ἔταν ἔπειται τὸ ἄριστον ἐπισυνάπτεται καὶ ὁ κάτωθι.

Ψαλμὸς ρυμδ' (144)

Γέφωσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὔλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὔλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τό ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἔξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτίρμοι αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσιν.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.

Οἱ ὁφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὔχαιρίᾳ.

Ἄνοιγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾶς πᾶν ζῷον εὔδοξίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἔξολοθρεύσει.

Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (**γ'**). Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

'Ο Ιερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν.

Καὶ ὁ χορὸς ἐπιλέγει τό· Ἀμήν.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ
ΟΡΘΡΟΥ**
ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΕΟΡΤΩΝ

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυχτικοῦ ἐκφωνεῖ ὁ
Τερεύς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἄμην.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ
βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χρι-
στῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐ-
τῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ιθ' (19)

Ε’πακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερ-
ασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

’Εξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ
Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὅλοκαύ-
τωμά σου πιανάτω.

Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἄγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρίᾳ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς χ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

“Οτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἡτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

“Οτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾶ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

“Οτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑφίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Ἐύρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὔροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

“Οτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

“Οτι ἔχλιναν εἰς σὲ κακά· διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

“Οτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἄμην.

“Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ').”

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἄμην.

Παναγία Τριάς,* ἐλέησον ἡμᾶς.* Κύριε,* ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.* Δέσποτα,* συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.* “Αγιε,* ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,* ἔνεκεν τοῦ ὁνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἐάμην.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,* ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.* ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.* γενηθήτω τὸ θέλημά σου,* ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.* Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον* δὸς ἡμῖν σήμερον* καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,* ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.* καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,* ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

'Ο Ιερεύς· "Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία ...

'Ο Αναγνώστης· Ἐάμην.

Καὶ τὰ κάτωθι τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου* καὶ εὐλόγησον τὴν χληρονομίαν σου,* νίκας τοῖς βασιλεῦσι* κατὰ βαρβάρων δωρούμενος* καὶ τὸ σὸν φυλάττων* διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

'Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἔκουσίως,* τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶ πολιτείᾳ* τοὺς οἰκτιρμούς σου δῷρησαι,* Χριστὲ ὁ Θεός.* εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου* τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν,* νίκας χορηγῶν αὐτοῖς* κατὰ τῶν πολεμίων.* τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν,* ὅπλον εἰρήνης, ἀγήτητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἐάμην.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,* μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἴκεσίας ἡμῶν,* πανύμνητε Θεοτόκε·* στήριξον ὄρθιοδόξων πολιτείαν·* σῶζε οὓς ἔκέλευσας βασιλεύειν* καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην·* διότι ἔτεκες τὸν Θεόν,* μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ιερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός ...

‘Ο Αναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον (**γ'**).
‘Ο Ιερεύς· ‘Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός ...

‘Ο Αναγνώστης· Ἄμην. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

‘Ο Ιερεύς· Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ δόμοισίω ...

‘Ο Αναγνώστης· Ἄμην.

‘Ο ἔξαφαλμος

Καὶ ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν ἔξαφαλμὸν λέγων·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκία (**τρίς**).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (**δίς**).

Ψαλμὸς γ' (3)

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου
καὶ ὑφῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέχραξα, καὶ ἐπή-
κουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

'Εγὼ ἔκοιμηθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι
Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν
κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

'Ανάστα, Κύριε· σῶσόν με, ὁ Θεός μου. "Οτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι μα-
ταίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου
ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν·

'Εγὼ ἔκοιμηθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι
Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Ψαλμὸς λζ' (37)

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ
ὅργῃ σου παιδεύσῃς με.

"Οτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπε-
στήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώ-
που τῆς ὥργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέ-
οις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

"Οτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν
μου, ὧσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου,
ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως τέλους·
ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

“Οτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων,
καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα· ὥρυό-
μην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ
ὅ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ
οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας
μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ^{τού}
μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου·
καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότη-
τας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὠσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὠσεὶ ἄλα-
λος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὠσεὶ ἀνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ
οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰσακούσῃ,
Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί
μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμε-
γαλορρημόνησαν.

"Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

"Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου· μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου· μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62)

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω. Ἐδίφησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἴδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

"Οτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.

"Ως ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Οτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ φυχή μου ὅπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἔζήτησαν τὴν φυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

‘Ο δὲ βασιλεὺς εὑφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ φυχή μου ὅπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἄμην. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεὸς (*ἐκ τρίτου ἀνευ μετανοιῶν*).

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἄμην.

Ψαλμὸς πζ' (87)

Kύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέχραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

"Οτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ φυχή μόν, καὶ ἡ ζωὴ
μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον· ἔγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

"Ωσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὡν
οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀ-
πώσθησαν.

"Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς
καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

'Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας
τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

'Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεν-
τό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην· οἱ ὄφθαλ-
μοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

'Ἐκέχραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἵατροὶ¹
ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότῳ τὰ θαυμάσιά
σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κάγω πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέχραξα, καὶ τὸ πρωᾶ
ἡ προσευχὴ μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθεῖς τὴν φυχήν μου, ἀπο-
στρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός
μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἔξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαί σου, οἱ φοβερισμοί
σου ἔξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὅδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν
περιέσχον με ἄμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ
τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέ-
χραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχὴ μου· κλῖνον
τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102)

Εύλόγει, ἡ φυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα
τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Εύλόγει, ἡ φυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπι-
λανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐἱλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν
ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν
στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου·
ἀνακαίνισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ χρῆμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὄδοις αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

"Οτι κατὰ τὸ ὑφος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥχτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

"Ανθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει.

"Οτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἵσχυϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρυμβ' (142)

Kύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς χρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ δομοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

΄Ακουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχῆν μου.

΄Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

΄Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχῆν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχῆν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου (**δίς**).

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάϊ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἄμην. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ τρίτου μετὰ μετανοιῶν γ'**).

΄Η ἑλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Ιερεὺς τὰ εἰρηνικά·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

(Ζήτει εἰς τὸν Ἐσπερινὸν σελ. 9)

Εἶτα φάλλουσιν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τετράκις εἰς τὸν ἥχον τοῦ πρώτου ἀπολυτικίου τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ οὕτως·

Ψαλμὸς ριζ' (117)

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α’ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν ...

Στίχ. β’ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν ...

Στίχ. γ’ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν ...

* Ἰστέον ὅτι λανθασμένως εἴθισται, ἀντὶ τοῦ ὄρθοῦ στίχου 1 τοῦ ριζ' φαλμοῦ νὰ λέγηται ὁ στίχος 1 τοῦ ρδ' φαλμοῦ, ἡτοι τό·

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Εἶτα φάλλεται δίς μετὰ τοῦ Δόξα Πατρὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίχιον τοῦ τυχόντος ἥχου ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς καὶ ἄπαξ μετὰ τοῦ Καὶ νῦν τὸ ὅμοιχον θεοτοχίον.

Ἐάν δὲ τύχη ἑορτὴ ἀγίου ἔχοντος δοξαστικὸν ἐν Κυριακῇ φάλλεται τὸ ἀναστάσιμον δίς, Δόξα τὸ τοῦ ἀγίου, Καὶ νῦν θεοτοχίον.

Ἐν δεσποτικαῖς καὶ θεομητορικαῖς ἑορταῖς τὸ ἀπολυτίχιον τριττεύεται.

Εἶτα ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, τοῦ Ἀναγνώστου προλέγοντος τό·

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ ὁ ἀναγινώσκων τὸ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου ἐπιλέγει τό·

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ συνεχίζων τὴν ἀνάγνωσιν τῶν γ' στάσεων τοῦ ἐνδιατάκτου Καθίσματος λέγει εἰς τὸ τέλος ἐκάστης στάσεως τό·

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ο δέ Ἀναγνώστης εἰς τὰς δύο πρώτας στάσεις μόνον, πλὴν τῆς τελευταίας, συμπληροῖ λέγων·

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ τρίτου μετὰ μετανοιῶν γ').

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ ὁ ἀναγινώσκων τὸ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου ἐπιλέγει τό·

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εἰς δὲ τὴν τελευταίαν στάσιν, ὅταν ἀχολουθῇ αἴτησις
παρὰ τοῦ Ἱερέως, συμπληροῖ λέγων τό·
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτήν·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ἱερεύς· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον ...

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ἱερεύς· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου ...

Ο α' χορός· Σοί, Κύριε.

Ο Ἱερεύς· Ὁτι σὸν τὸ χράτος ...

Ο α' χορός· Ἄμήν.

Μεθ' ἔκαστην δὲ συναπτήν τοῦ Ψαλτηρίου φάλλονται
τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα τοῦ τυχόντος ἥχου ἢ τὰ τῆς
ἐορτῆς, τὸ μὲν πρῶτον μετὰ τῶν οἰκείων στίχων ὡς κά-
τωθι, τὰ δὲ ἔτερα μετὰ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν.

Στίχοι εἰς τὰ καθίσματα τοῦ Ὀρθρου

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ
σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά
σου.

Καὶ εἶτα, ἐν μὲν ταῖς ἑορταῖς στιχολογεῖται ὁ Πολωέλεος (ὅρα ἐν τῷ παραρτήματι σελ. 213), ἐν δὲ ταῖς Κυριακαῖς ὁ Ἀμωμος (ΙΖ' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου) καὶ μετ' αὐτὸν φάλλονται τά·

'Αναστάσιμα εὐλογητάρια

"Ηχος πλ. α'

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος* κατεπλάγη ὄρῶν σε* ἐν νεκροῖς λογισθέντα,* τοῦ θανάτου δέ, Σωτήρ,* τὴν ἴσχὺν καθελόντα* καὶ σὺν ἑαυτῷ* τὸν Ἄδαμ ἐγείραντα* καὶ ἐξ ἄδου* πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα* συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν,* ὡ μαθήτριαι, κιρνᾶτε;* ὁ ἀστράπτων* ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος* προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις·* "Ιδετε ὑμεῖς* τὸν τάφον καὶ ἥσθητε·* ὁ Σωτήρ γὰρ* ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ* μυροφόροι ἔδραμον* πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι·* ἀλλ' ἐπέστη* πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε·* Θρήνου ὁ καιρὸς* πέπαυται, μὴ χλαίετε·* τὴν ἀνάστασιν δὲ* ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες* μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι* πρὸς τὸ μνῆμά σου,* Σῶτερ, ἐνηχοῦντο* ἀγγέλου τρανῶς* πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου·* Τί μετὰ νεκρῶν* τὸν ζῶντα λογίζεσθε;* ὡς Θεὸς γὰρ* ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα* καὶ τὸν τούτου Γίόν τε* καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα·* τὴν ἀγίαν Τριάδα* ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ,* σὺν τοῖς Σεραφὶμ* χράζοντες τό·
Ἄγιος, ἄγιος,* ἄγιος εῖ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ζωοδότην τεκοῦσα,* ἐλυτρώσω, Παρθένε,* τὸν Ἄδαμ ἀμαρτίας·* χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ* ἀντὶ λύπης παρέσχες·* ῥεύσαντα ζωῆς,* ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ* ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς* Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι,
ὁ Θεὸς (**τρίς**).

‘Ο Ιερεὺς τὴν μικρὰν συναπτήν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ιερεύς· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον ...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ιερεύς· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου ...

‘Ο α’ χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς· “Οτι ηὐλόγηται σου τὸ ὄνομα ...

‘Ο α’ χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν ὑπακοὴν τοῦ ἥχου καὶ, ἐὰν ἐφάλη ὁ Πολυέλεος, εὐθὺς ὁ χορὸς τὰ μετ’ αὐτὸν καθίσματα.

Εἴτα φάλλονται ἐν μὲν ταῖς Κυριακαῖς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος ἥχου, ἐν δὲ ταῖς ἑορταῖς τὸ παρὸν α’ ἀντίφωνον τοῦ δ’ ἥχου.

Οι ἐν ἑορταῖς ἀναβαθμοί

‘Ηχος δ’

‘Εχ νεότητός μου* πολλὰ πολεμεῖ με πάθη·* ἀλλ’ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ* καὶ σῶσον, Σωτήρ μου (**δίς**).

Οἱ μισοῦντες Σιών,* αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου·* ὡς χόρτος γάρ πυρὶ* ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι (**δίς**).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

‘Ἄγιῷ Πνεύματι* πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται* καὶ καθάρσει ὑψοῦται,* λαμπρύνεται* τῇ τριαδικῇ μονάδι* ἱεροχρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιῷ Πνεύματι* ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ῥεῖθρα,* ἀρδεύοντα* ἄπασαν τὴν κτίσιν* πρὸς ζω-
ογονίαν.

Τὰ προχείμενα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου

Καὶ φάλλεται τὸ προχείμενον τῆς Κυριακῆς ἢ τῆς
έορτῆς.

Εἰτα ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ Ιερεύς· Ὁτι ἀγιος εῖ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ...

Ο α' χορός· Ἀμήν.

Καὶ τὸ Πᾶσα πνοὴ εἰς ἥχον β'

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ·

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (**δίς**).

Ο α' χορός·

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ

Ο β' χορός·

πᾶσα τὸν Κύριον.

Ο Διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως ...

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (**γ'**).

Ο Διάκονος· Σοφία· ὁρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.

‘Ο Ιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο α’ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Ιερεύς· Ἐκ τοῦ κατά ... τὸ ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος· Πρόσχωμεν.

‘Ο α’ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ὁ Ιερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.
Μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτοῦ λέγει ὁ α’ χορός·

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἐν Κυριακῇ ἀναγινώσκει ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,* προσκυνήσωμεν ἄγιον Κύριον Ἰησοῦν,* τὸν μόνον ἀναμάρτητον.* Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν* καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.* σὺ γάρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,* ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν,* τὸ ὄνομά σου ὄνομάζομεν.* Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν* τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν.* ἵδον γάρ ἥλθε διὰ τοῦ σταυροῦ* χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.* Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον* ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ.* Σταυρὸν γάρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς,* θάνατῷ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ ἐν Κυριακῇ φάλλουσιν οἱ χοροὶ ἀντιφωνικῶς ἐναλλάξ τὸν πεντηκοστὸν φαλμόν ἀρχόμενοι οὕτως·

‘Ελεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Ἐν δὲ ταῖς ἑορταῖς ἀναγινώσκει χῦμα αὐτὸν ὁ
Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης.

‘Ο ν’ φαλμὸς

Eλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξα-
λειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου,
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀ-
μαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ χρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρ-
τίαις ἔχισσησε με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ χρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυ-
νεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι..

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην· ἀ-
γαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρ-
τιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειφον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

'Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου,
καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς
ἐπὶ σὲ ἐπιστρέφουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σω-
τηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δι-
καιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

"Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυ-
τώματα οὐχ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρ-
δίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς
οὐχ ἔξουδενώσει.

'Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών,
καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν
καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μό-
σχους.

'Ἐν Κυριακῇ προστίθεται καὶ τὸ ἐφύμνιον.

Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Πληρωθέντος τοῦ ν' φαλμοῦ φάλλονται τὰ κάτωθι,
ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ.

Τῇ Κυριακῇ

Τίχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων* πρεσβείαις, ἐλεῆμον,*
ἔξαλειφον τὰ πλήθη* τῶν ἐμῶν ἐγχλημάτων.

‘Ο β’ χορός·

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου* πρεσβείαις, ἐλεῆμον,* ἔξαλειφον τὰ πλήθη* τῶν ἐμῶν ἐγχλημάτων.

‘Ο α’ χορός·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειφον
τὸ ἀνόμημά μου.

‘Αναστὰς* ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου,* καθὼς
προεῖπεν,* ἔδωκεν ἡμῖν* τὴν αἰώνιον ζωὴν* καὶ
μέγα ἔλεος.

Ἐν ἑορταῖς φάλλομεν Δόξα, καὶ νῦν καὶ τὸ ἴδιόμελον,
ώς καὶ ἐν τῷ Μηναίῳ γέγραπται.

Ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου

Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου φάλλονται ἀντὶ τῶν
ἀνωτέρω τὰ κάτωθι·

‘Ηχος πλ. δ’

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα**
ὁρθρίζει γάρ τὸ πνεῦμά μου* πρὸς ναὸν τὸν ἄγιόν
σου,* ναὸν φέρων τοῦ σώματος* ὅλον ἐσπιλωμέ-
νον·* ἀλλ’ ὡς οἰκτίρμων κάθαρον* εὐσπλάγχνω
σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον ὅμοιον

Tῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε**
αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα* τὴν ψυχὴν ἀμαρτί-
αις,* ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου* ὅλον ἐκδαπανήσας.*
ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με* πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλε-
ός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τίχος πλ. β'

Tὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν* ἐν-
νοῶν ὁ τάλας,* τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς
χρίσεως** ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγ-
χνίας σου,* ὡς ὁ Δαβὶδ βιῶ σοι* Ἐλέησόν με,
ὁ Θεός,* κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἴτα ὁ Διάκονος. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου ...

Oἱ χοροὶ ἐναλλάξ. Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ο Ιερεύς. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς ...

Ο α' χορός. Αμήν.

Τίχοις τῶν φόδων - κανόνες

Καὶ ἄρχονται οἱ χοροὶ φάλλειν τοὺς κανόνας κατὰ τὴν
τυπικὴν διάταξιν, προφάλλοντες τῶν τροπαρίων ἐν ταῖς ἐνο-
ρίαις μετὰ τὸν είρμὸν ἐκάστης ὡδῆς στίχους εἰς·

τὰ ἀναστάσιμα

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

τὰ θεομητορικὰ

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

τὰ προεόρτια καὶ μεθέορτα

τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ εἰς τὰ κατανυκτικὰ τοῦ Τριῳδίου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

τὰ τῶν ἀγίων

Ἄγιε (ἢ ἄγιοι ἢ ὅσιε ἢ ὅσιοι) τοῦ Θεοῦ πρέσβευε (ἢ πρεσβεύσατε) ὑπὲρ ἡμῶν.

(Ζήτει τοὺς στίχους εἰς ἄλλους ἀγίους εἰς σελ. 93)

• Ἰστέον ὅτι ἐν ταῖς μοναῖς στιχολογοῦνται κατὰ τὴν φαλιμωδίαν τῶν κανόνων αἱ βιβλικαὶ ὡδαὶ (ὅρα τὴν στιχολογίαν τῶν ὡδῶν ἐν τῷ παραρτήματι σελ. 269).

Ἐν ἀρχῇ ἔκάστης ὡδῆς φάλλεται ὁ είρμος καὶ ἀκαλουθεῖ ἡ στιχολογία τῆς βιβλικῆς ὡδῆς, ἐν ἣ παρεμβάλλονται τὰ τροπάρια τῶν κανόνων εἰς τοὺς πρώτους καὶ τελευταίους στίχους τῶν ὡδῶν. Εἰς τὸ τέλος δὲ ἔκάστης ὡδῆς φάλλεται ἡ καταβασία.

Ἐν ταῖς ἐνορίαις αἱ καταβασίαι ἄχρι καὶ τῆς η' ὡδῆς φάλλονται ἀπασαι ὁμοῦ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ συναξαρίου καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κανόνων.

Μετὰ τὴν α' καὶ γ' ὡδὴν φάλλονται ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ αἱ καταβασίαι αὐτῶν.

Εἶτα ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο β' χορός Κύριε, ἐλέησον.

Ο Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου ...

‘Ο β’ χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς· “Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο β’ χορός· Ἀμήν.

Εἴτα φάλλονται τὸ κάθισμα καὶ τὸ θεοτοχίον μετὰ
Δόξα, καὶ νῦν.

‘Ακολούθως φάλλονται κατὰ τὴν τάξιν, ἀρχόμεναι ἀπὸ
τοῦ β’ χοροῦ, αἱ δ’, εἴ καὶ σ’ ὥδαι, ὡς καὶ αἱ καταβασίαι
αὐτῶν.

Καὶ ὁ Ιερεὺς τὴν μικρὰν συναπτήν·

“Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ιερεὺς· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ιερεὺς· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου ...

‘Ο β’ χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς· Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

‘Ο β’ χορός· Ἀμήν.

Μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκονται τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ
τὸ συναέριον τῆς ἡμέρας.

Καὶ αὖθις φάλλονται κατὰ τὴν τάξιν, ἀρχόμεναι ἀπὸ
τοῦ α’ χοροῦ, αἱ δὲ καὶ η’ ὥδαι καὶ αἱ καταβασίαι αὐτῶν.
Ἐν τῇ καταβασίᾳ τῆς η’ ὥδης, φαλλομένης ὑπὸ τοῦ β’
χοροῦ, προτάσσομεν τό·

τοῦ Ὀρθρου τῶν Κυριακῶν

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Εἴτα εὐθὺς ὁ Διάχονος·

Τὴν Θεοτόχον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τι-
μῶντες μεγαλύνωμεν.

Καὶ φάλλεται, κατὰ μὲν τὰς δεσποτικὰς καὶ ὅτε οὐκ
ἔστιν ἐν Κυριακῇ θεομητορικῇ ἑορτῇ, ἡ θ' ὥδη τῶν κανό-
νων, κατὰ δὲ τὰς Κυριακάς, τὰς μνήμας τῶν ἀγίων καὶ καθ'
ἐκάστην στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν οὕτως·

‘Ωδὴ θ’ τῆς Θεοτόχου (Λουκ., χεφ. α' 47-55)

Μεγαλύνει ἡ φυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλ-
λίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ*, καὶ ἐνδοξοτέ-
ραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ*, τὴν ἀδιαφθόρως
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόχον σὲ
μεγαλύνομεν.

“Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
αὐτοῦ· ἴδού γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι
αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν...

“Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἄγιον
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ
γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν...

‘Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρ-
πισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν...

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσε τα-
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλου-
τοῦντας ἔξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν...

Αντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι
ἔλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν...

Εἴτα φάλλονται τὰ τροπάρια τῶν κανόνων τῆς θ' ὥδης
τοῦ Ζαχαρίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῆς καὶ ἡ καταβασία τῆς
θ' ὥδης ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ.

Ο Διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο α' χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον ...

Ο α' χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο Διάκονος: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου ...

Ο α' χορός: Σοί, Κύριε.

Ο Ιερεύς: Ὁτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ο α' χορός: Ἄμήν.

Εἴτα ἐν Κυριακῇ οἱ χοροὶ φάλλουσιν ἐναλλάξ·

Ο α' χορός: Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Ο β’ χορός· Ἀγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Ο α’ χορός· Ἀγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τύφοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε
τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

‘Ο β’ χορός· Ὁτι ἄγιος ἐστι.

Καὶ φάλλονται τὰ ἔξαποστειλάρια μετὰ τοῦ θεοτοκίου
κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν. Μετὰ ταῦτα φάλλονται εἰς τὸν
τυχόντα ἥχον οἱ αἶνοι καὶ τὰ στιχηρὰ τροπάρια μετὰ τῶν
στίχων αὐτῶν ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν χορῶν.

Oι αἶνοι

Ψαλμὸς ρυμή' (148)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτὸν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὑμνος
τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν,
πάντα τὰ ἀστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ
ῦδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε
καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται..

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράχοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, χρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες χριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἔξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει χέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρυθ' (149)

"Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἀσμα καινόν, ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ φαλτηρίῳ φαλάτωσαν αὐτῷ.

"Οτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πρᾳεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν,
καὶ ὥρμαται δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἔκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Εἰς στίχους η' ἦς'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς χρῆμα ἔγγραπτον· δόξα αὗτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Εἰς στίχους δ'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

'Ἐν Κυριακῇ, ἐν ᾧ οὐχ ὑπάρχει ἔορτή, λέγομεν καὶ τοὺς ἐφεξῆς δύο στίχους·

Στίχ. α' Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. β' Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

"Οταν ἐν Κυριακῇ συμπέσῃ θεομητορικὴ ἔορτὴ ἀντ' αὐτῶν λέγομεν τοὺς στίχους τοὺς ἐπιγραφομένους ἄνωθεν τῶν ἀποστίχων τοῦ Ἐσπερινοῦ.

'Ἐν μνήμαις ἄλλων ἔορταζομένων ἀγίων λέγομεν τοὺς ἐπομένους·

Στίχοι τῶν αἰνῶν εἰς μνήμας ἀγίων

'Αποστόλων

Στίχ. α' Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ (*ἢ αὐτῶν*), καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ (*ἢ αὐτῶν*).

Στίχ. β' Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

'Ιεραρχῶν

Στίχ. α' Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. β' Οἱ ιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

"Ετερον

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει χρίσιν.

Ιερομαρτύρων

Στίχ. α' Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. β' Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μεγαλομαρτύρων

Στίχ. α' Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. β' Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσει.

Μαρτύρων

Στίχ. α' Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. β' Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Οσίων ἀνδρῶν

Στίχ. α' Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. β' Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ δούλου αὐτοῦ.

Οσίων καὶ μαρτύρων γυναικῶν

Στίχ. α' Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. β' Ἐστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ φάλλεται τὸ ἔωθινὸν δοξαστικὸν ἢ τὸ τῆς τυχού-
σης ἐορτῆς κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Τὸ θεοτοκίον τῶν αἰώνων.

Ἐν Κυριακαῖς φάλλεται εἰς τὸν ἥχον τῆς ἑβδομάδος
τὸ παρὸν θεοτοκίον·

Τπερευλογημένη ὑπάρχεις,* Θεοτόκε Παρθένε·*
διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος* ὁ ἄδης ἡχμαλώ-
τισται,* ὁ Ἀδάμ ἀνακέχληται,* ἡ κατάρα νενέ-
κρωται,* ἡ Εὕα ἡλευθέρωται,* ὁ θάνατος τεθα-
νάτωται* καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν·* διὸ ἀνυμοῦντες
βιώμεν·* Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν,* ὁ
οὗτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Ἐν μνήμαις ἀγίων συνήθως φάλλεται ἐν τῶν ἐν τῷ
παραρτήματι κοινῶν θεοτοκίων, ἀναλόγως τοῦ ἥχου τοῦ
δοξαστικοῦ (ὅρα σελ. 209).

Εἶτα ἡ μεγάλη δοξολογία εἰς τὸν ἥχον τοῦ δοξαστικοῦ·

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψί-
στοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκίᾳ.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν
σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν
μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοχράτορ. Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστὲ καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γίὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος ἄγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰώνα, καὶ εἰς τὸν αἰώνα ταῦ αἰώνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰώνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου (**γ'**).

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἵασαι τὴν φυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁ φόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

“Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

“Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

“Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας, εἰ ἔστιν Κυριακή, φάλλομεν ἀναστάσιμα τροπάρια εἰς μὲν τὸν α', β', γ' καὶ δ' ἦχον τὸ παρόν·

“**Ηχος δ'**

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν·* ἃσωμεν τῷ ἀναστάντι ἔχ τάφου* καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν·* καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· τὸ νῦνος ἔδωκεν ἡμῖν·* καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α', πλ. β', βαρὺν καὶ πλ. δ' φάλλομεν τὸ κάτωθι·

“**Ηχος πλ. δ'**

‘Αναστὰς ἔχ τοῦ μνήματος* καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ ἄδου,* ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε,* πάντας ἔχ τῶν παγίδων τοῦ ἔχθροῦ ῥυσάμενος·* ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου,* ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα·* καὶ δι’ αὐτῶν τὴν εἰρήνην·* παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ,* μόνε πολυέλεε.

Εἰ δέ ἔστιν ἑορτὴ φάλλομεν τὸ ἀπολυτίχιον αὐτῆς.

• Ἰστέον ὅτι ἐν ταῖς ἐνορίαις εὐθὺς μετὰ τὰ ὡς ἄνω τροπάρια ἢ τὸ ἀπολυτίκιον ἀρχεται ἡ θεία Λειτουργία.
Εἰτα ὁ Διάκονος τὴν ἑκτενῆ·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

[‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου...]

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).]

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων...

[‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).]

‘Ο Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὅντων...]

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

‘Ο Ιερεύς· Ὄτι ἐλεήμων ...

‘Ο α’ χορός· Ἄμήν.

‘Ο Διάχονος τὰ πληρωτικά·

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν...

‘Ο β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάχονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

‘Ο β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάχονος· Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

‘Ο β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάχονος· Ἄγγελον εἰρήνης...

‘Ο β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάχονος· Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν...

‘Ο β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάχονος· Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα...

‘Ο β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάχονος· Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον...

‘Ο β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάχονος· Χριστιανὰ τὰ τέλη...

‘Ο β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάχονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

‘Ο β' χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς· Ὁτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν...

‘Ο β' χορός· Ἄμην.

‘Ο Ιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο β' χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Διάχονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

‘Ο β' χορός· Σοί, Κύριε.

τοῦ Ὁρθρου τῶν Κυριακῶν

· Ο Ἱερέυς· Σὸν γάρ ἐστι...

· Ο β' χορός· Ἀμήν.

· Ο Διάκονος· Σοφία.

· Ο β' χορός· Εὐλόγησον.

· Ο Ἱερέυς· Ο ᾧν εὐλογητός...

· Ο β' χορός· Ἀμήν.

· Ο Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ μονῇ (^ἢ ἐκκλησίᾳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

· Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ^{*} καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,^{*} τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,^{*} τὴν ὅντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

· Ο Ἱερέυς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

· Ο Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (^{γ'}). Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερέυς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν.

• Ἰστέον ὅτι ἐν ταῖς μοναῖς μετὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος λεχθὲν Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς ἄρχεται ἡ ἀνάγνω-

σις τῆς Α' ὥρας, μεθ' ἣν γίνεται καὶ ἡ ἀπόλυσις, ἐν ᾧ πρὸ
τοῦ Δι' εὐχῶν λέγει ὁ α' χορός·

Πρόσδεξαι Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

'Ο β' χορός·

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡ λπί-
σαμεν ἐπὶ σέ.

'Ο α' χορός·

Ἄξιομακάριστοι καὶ ὀνείμνηστοι κτίτορες αἰωνία ἡ μνή-
μη ὑμῶν.

'Ο β' χορός·

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τό· Δι' εὐχῶν ...

'Ο χορός· Ἀμήν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΑΒΒΑΤΩΝ

Καθημερινὸς Ὁρθρος

Ἐν τῷ καθ' ἡμέραν Ὁρθρῷ, εἰ οὐκ ἔστιν ἑορτὴ ἡ ἄγιος
ἔχων μεγάλην δοξολογίαν, ὁ Ἀναγνώστης, ἀμα τῇ ὑπὸ τοῦ
Ἱερέως ἐκφωνήσει τοῦ Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ἅρχεται ἀνα-
γινώσκειν τὸ Ἐπακούσαι σου Κύριος, τὰ τροπάρια Σῶσον,
Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ τὰ λοιπά, ὡς προγέγραπται ἐν τῷ
Ὁρθρῷ τῶν Κυριακῶν. Εἴτα ὁ ἔξαφαλμος, τὰ εἰρηνικὰ καὶ
τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ (ὅρα ἀπαντα σελ.
49-63).

Μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος φάλλεται τὸ ἀπολυτίχιον τοῦ
ἄγιου τῆς ἡμέρας καί, ἐὰν ὁ τυχὼν ἄγιος δὲν ἔχῃ τοιοῦτον,
λέγομεν ἔνα ἐκ τῶν χοινῶν ἀπολυτικίων τῶν ἄγίων (ὅρα
ταῦτα ἐν τῷ παραρτήματι σελ. 203). Εἴτα Δόξα, καὶ νῦν
καὶ τὸ ὁμόχον θεοτοχίον.

Εἴτα ἀναγινώσκονται τὰ ἐνδιάτακτα Καθίσματα τοῦ
Ψαλτηρίου καὶ ἐνδιαμέσως τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας ἐκ
τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν στίχων
αὐτῶν, ὡς κάτωθι:

Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ
όργῃ σου παιδεύσῃς με.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Τῷ φοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυ-
νεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἄγιός
ἐστιν.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Τῇ Πέμπτῃ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν,
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Τῷ Σαββάτῳ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστω-
σεν ὁ Κύριος.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Αἱ φυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Μετὰ ταῦτα ὁ ν' φαλμὸς (σελ. 71).

Καὶ φάλλονται οἱ χανόνες τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου, ἐν οἷς προτάσσομεν τοὺς κάτωθι στίχους.

Στίχοι προτασσόμενοι τῶν τροπαρίων τῶν χανόνων

Εἰς τὰ κατανυκτικὰ

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰς τὰ μαρτυρικὰ

Ἄγιοι μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Ἀρχαγγέλους. **Τῇ Δευτέρᾳ**

Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον. **Τῇ Τρίτῃ**

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὴν σταύρωσιν. **Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ**

Δόξα τῇ ἀγίᾳ σταυρώσει σου, Κύριε.

Καὶ τῆς Θεοτόκου

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς Ἀποστόλους. **Τῇ Πέμπτῃ**

Ἄγιοι ἔνδοξοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καὶ τοῦ ἀγίου Νικολάου

Ἄγιε Ιεράρχα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς πολλοὺς ἀγίους τῆς ἡμέρας

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

• Ιστέον ὅτι ἐν ταῖς μοναῖς κατὰ τὴν φαλμωδίαν τῶν κανόνων στιχολογοῦνται αἱ ἐννέα (πλὴν τῆς β') βιβλικαὶ ώδαι (ὅρα ταύτας ἐν τῷ παραρτήματι σελ. 269).

Μετὰ τὴν γ' ώδὴν φάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου, μεθ' ὃν ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν Ἐτι καὶ ἔτι ..., Ἀντιλαβοῦ ..., Τῆς Παναγίας ..., μετὰ τῆς ἐκφωνήσεως Ὁτι σὺ εἶ δὲ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ φάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἥ σταυροθεοτοκίου ἐκ τοῦ Μηναίου.

Εἶτα φάλλονται αἱ δ', ε', σ' ώδαι καὶ ὁ εἰρμὸς τῆς σ' ώδῆς, μεθ' ὃν ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς καὶ αὐθις τὴν μικρὰν συναπτὴν Ἐτι καὶ ἔτι ..., Ἀντιλαβοῦ ..., Τῆς Παναγίας ..., μετὰ τῆς ἐκφωνήσεως Σὺ γὰρ εἶ δὲ βασιλεὺς ...

Μετὰ ταῦτα τὸ κοντάκιον τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Εἰ δὲ οὐκ ἔστι κοντάκιον ἐν τῷ Μηναίῳ λέγομεν ἐν τῶν κάτωθι:

Κοντάκια τῆς δλης ἑβδομάδος

Δευτέρα τῶν Ἀσωμάτων

Ἡχος β'

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ,* λειτουργοὶ θείας δόξης,* τῶν ἀνθρώπων δόηγοι* καὶ ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων,* τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε* καὶ τὸ μέγα ἔλεος,* ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι.

Τρίτη τοῦ Προδρόμου

Ἡχος β'

Προφῆτα Θεοῦ* καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος,* τὴν κάραν τὴν σὴν* ὡς ῥόδον Ἱερώτατον* ἐκ τῆς γῆς εὑράμενοι,* τὰς ἵάσεις πάντοτε λαμβάνομεν* καὶ γὰρ πάλιν, ὡς πρότερον,* ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ τοῦ Σταυροῦ

Τίχος δ'

Οὐ ψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἔκουσίως,* τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶνῇ πολιτείᾳ* τοὺς οἰκτιρμούς σου δωρησαι, * Χριστὲ ὁ Θεός,* εὑφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου* τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν,* νίκας χορηγῶν αὐτοῖς* κατὰ τῶν πολεμίων·* τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν,* ὅπλον εἰρήνης, ἀγήτητον τρόπαιον.

Πέμπτη τῶν ἀγίων Ἀποστόλων

Τίχος β'

Τοὺς ἀσφαλεῖς* καὶ θεοφθόγγους κήρυκας,* τὴν κορυφὴν τῶν μαθητῶν σου, Κύριε,* προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν* τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπταυσιν·* τοὺς πόνους γάρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον* ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὄλοκάρπωσιν,* ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ἐτερον τοῦ ἀγίου Νικολάου

Τίχος γ'

Ἐν τοῖς Μύροις, ἄγιε,* ἵερουργὸς ἀνεδείχθης·* τοῦ Χριστοῦ γάρ, ὅσιε,* τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας* ἔθηκας* τὴν φυχήν σου ὑπὲρ λαοῦ σου,* ἔσωσας* τοὺς ἀθώους ἐξ τοῦ θανάτου·* διὰ τοῦτο ἡγιασθης* ὡς μέγας μύστης* Θεοῦ τῆς χάριτος.

Σάββατον μαρτυρικὸν

Τίχος πλ. δ'

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως* τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως* ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε,* τοὺς θεοφόρους μάρτυρας.* Ταῖς αὐτῶν ἴκεσίαις* ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τὴν Ἐκκλησίαν σου* διὰ τῆς Θεοτόκου* συντήρησον, πολυέλεε.

"Ετερον νεκρώσιμον εἰς τὰ Ψυχοσάββατα

"Ηχος πλ. δ'

Μετὰ τῶν ἀγίων* ἀνάπαυσον, Χριστέ,* τὰς φυχὰς τῶν δούλων σου,* ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος,* οὐ λύπη, οὐ στεναγμός,* ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Εἶτα φάλλονται αἱ ζ' καὶ η' ὠδαὶ καὶ εὐθὺς τό-

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καὶ τὸν είρμὸν τῆς η' ὠδῆς, μεθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς·

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός ...

Καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, ὡς καὶ ἐν τῷ "Ορθρῷ τῶν Κυριακῶν γέγραπται (ὅρα σελ. 77).

Μετὰ ταῦτα φάλλονται τὰ τροπάρια τῶν χανόνων τῆς θ' ὠδῆς καὶ εὐθὺς ὁ είρμὸς καὶ τὸ μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου·

"Αξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς* μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,* τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον* καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.* Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ* καὶ ἐνδοξοτέραν* ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως* Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκον,* σὲ μεγαλύνομεν.

"Ο Ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν "Ἐτι καὶ ἔτι..., Ἀντιλαβοῦ... Τῆς Παναγίας... μετὰ τῆς ἐκφωνήσεως "Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Καὶ φάλλεται τὸ ἔξαποστειλάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰ δὲ ἐν τῷ Μηναίῳ οὐκ ἔστιν ἔξαποστειλάριον, φάλλομεν τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ὡς κάτωθι.

'Εξαποστειλάρια τῆς ὅλης ἑβδομάδος

Τῇ Δευτέρᾳ

"Ηχος γ'. Αὐτόμελον

'Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις* χατακοσμήσας ὡς Θεὸς* καὶ διὰ τῶν σῶν ἀγγέλων* πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν,* δημιουργὴ τῶν ἀπάντων,* τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῷζε.

Θεοτοκίον ὅμοιον

'Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων,* τῶν θλιβομένων ἡ χαρά,* Χριστιανῶν ἡ προστάτις,* Παρθένε μῆτηρ Κυρίου,* ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι* τῶν αἰωνίων βασάνων.

Τῇ Τρίτῃ

"Ηχος γ'. 'Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην* καὶ βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος,* τὸν ἐν προφήταις προφήτην* καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα,* τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον,* ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον

'Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων... (ώς ἕως).

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ

Τίχος β'. Τῶν μαθητῶν ὄρώντων σε

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης·* σταυρὸς ἡ ὥραιότης τῆς Ἐκκλησίας·* σταυρὸς βασιλέων τὸ χραταίωμα·* σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα·* σταυρὸς ἀγγέλων ἡ δόξα·* καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοχίον. Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἐν τῷ σταυρῷ παρεστῶσα·* ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα·* καὶ θρηνῳδοῦσα ἐβόα·* Οἴμοι, γλυκύτατον τέκνον,· πῶς ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου;· πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τῇ Πέμπτῃ

Τίχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφῆλιον· δραμόντες, ἐκηρύξατε·* τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου· ἀγίαν σάρκωσιν ὅντως,· ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες· τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες· καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες· Τριάδα σέβειν ἀγίαν,· ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ἐτερον ὅμοιον

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα· καὶ ἱεράρχην ἀπαντες,· τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων,· Νικόλαον εὐφημοῦμεν·· πολλοὺς γὰρ ἀνδρας ἔσωσεν· ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· καὶ βασιλεῖ ὀπτάνεται· σὺν Ἀβλαβίᾳ κατ' ὄναρ,· λύων τὴν ἀδικον φῆφον.

Θεοτοκίον ὅμοιον

Μαρία καθαρώτατον* χρυσοῦν θυμιατήριον,*
τῆς ἀχωρήτου Τριάδος* δοχεῖον γεγενημένη·* ἐν
ῷ Πατήρ ηύδόχησεν,* ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε* καὶ
Πνεῦμα τὸ πανάγιον* ἐπισκιάσαν σοι, κόρη,* ἀνέ-
δειξε Θεοτόκον.

Τῷ Σαββάτῳ

‘Ηχος γ’. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

‘Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων* ἔξουσιάζων ὡς
Θεὸς* καὶ διὰ τῶν σῶν ἀγίων* πᾶσαν τὴν γῆν
φωταγωγῶν,* δημιουργὴ τῶν ἀπάντων,* τοὺς
ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον

‘Ηχος β’. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε

‘Ημεῖς* ἐν σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε,* καὶ πρὸς
Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν·* ἔκτεινον τὴν χεῖρά
σου τὴν ἄμαχον* καὶ θραυσον τοὺς ἔχθροὺς ἡμῶν·*
σοῖς ἔξαπόστειλον δούλοις* βοήθειαν ἐξ ἀγίου.

Καὶ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τοὺς αἰνους οὕτω.

Οἱ αῖνοι

Ψαλμὸς ρυμή' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος
τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν,
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ
ῦδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν· αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

“Οτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετεί-
λατο καὶ ἐκτίσθησαν.

“Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐξ τῆς γῆς, δράχοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, χρύσταλλος, πνεῦμα κα-
ταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφό-
ρα καὶ πᾶσαι χέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πε-
τεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες
καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νε-
ωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώ-
θη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

‘Η ἔξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ,
καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

“Γυμνος πᾶσι τοῖς δσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρυθ' (149)

“Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἰνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ φαλτηρίῳ φαλάτωσαν αὐτῷ.

"Οτι εὔδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑφώσει πρᾳεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑφώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἔκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἦχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ χιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος ἢ τοῦ
Ἀναγνώστου·

'Η μικρὰ δοξολογία

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ,
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Τύμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν
σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν
μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντο-
κράτορ. Κύριε Γίὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστὲ καὶ
ἄγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γίὸς τοῦ
Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέ-
ησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν
δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

"Οτι σὺ εἶ μόνος ἄγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος,
Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἔκαστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέ-
σω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰώνος.

Κύριε, κατάφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἵσσαι τὴν φυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

"Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, ἄγιε, φωτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εύθὺς ὁ Ἱερεὺς τὰ πληρωτικά·

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ἱερεὺς· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ἱερεὺς· Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

‘Ο β’ χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Ἱερεὺς· Ἀγγελον εἰρήνης...

‘Ο β’ χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Ἱερεὺς· Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν...

‘Ο β’ χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Ἱερεὺς· Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα...

‘Ο β’ χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Ἱερεὺς· Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον...

‘Ο β’ χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Ἱερεὺς· Χριστιανὰ τὰ τέλη...

‘Ο β’ χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Ἱερεὺς· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

‘Ο β’ χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ἱερεὺς· Ὁτι Θεὸς ἐλέους...

‘Ο β’ χορός· Ἄμήν.

‘Ο Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο β’ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Ἱερεὺς· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

‘Ο β’ χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς· Σὸν γάρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν...

Εἶτα φάλλονται τὰ ἀπόστιχα τῆς Παρακλητικῆς τὸ μὲν
α' ἄνευ στίχου, τὰ δὲ ἄλλα μετὰ τῶν κάτωθι στίχων.

Εἰς τὸ β' τροπάριον

Στίχ. α' Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σου,
Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν ἐν
πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν
ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἰδομεν κακά·
καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου,
καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Εἰς τὸ μαρτυρικὸν

Στίχ. β' Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἐν δὲ τῷ Σαββάτῳ φάλλονται ἀπόστιχα μαρτυρικά,
ἐν οἷς λέγομεν τοὺς παρόντας στίχους·

α' Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

β' Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εἰς τὸ νεκρώσιμον

γ' Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Δόξα, καὶ νῦν

Θεοτοκίον ἡ σταυροθεοτοκίον

Εἶτα ὁ Προεστὼς ἡ Ὁ Ιερεύς·

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ
ὄνόματί σου, “Ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ
πρωΐ τὸ ἐλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύ-
κτα.

‘Ο Αναγνώστης·

Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ήμων.

‘Ο Ιερεύς· “Οτι σου ἐστιν...

‘Ο α' χορός· ‘Αμήν.

Καὶ φάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου καὶ τὸ εἰς τὸ
τέλος τοῦ Ὁρθρου θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τοῦ ἥχου
τοῦ ἀπολυτικίου.

Καὶ ὁ Ιερεὺς τὴν ἔκτενῆ·

‘Ελέησον ήμᾶς, ὁ Θεός...

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Ιερεύς· “Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν...

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Ιερεύς· “Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου...

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

[‘Ο Ιερεύς· “Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ήμῶν (δεῖνος) ιερο-
μονάχου...]

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').]

‘Ο Ιερεύς· “Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ήμῶν...

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Ιερεύς· “Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς...

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Ιερεύς· “Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων...

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Ιερεύς· “Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν χαρποφορούντων...

[‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').]

·Ο Ιερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διαχο-
νίαις δοντων...]

·Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

·Ο Ιερεύς· Οτι ἐλεήμων...

·Ο α' χορός· Ἀμήν.

·Ο Ιερεύς· Σοφία.

·Ο α' χορός· Εὐλόγησον.

·Ο Ιερεύς· Ο ὥν εὐλογητός...

·Ο α' χορός· Ἀμήν.

·Ο Προεστώς ή ὁ Ἀναγνώστης·

Σ τερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώ-
μητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστι-
ανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ μονῇ (ἢ ἐκκλησίᾳ) ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.

·Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Εἶτα ἐπισυνάπτεται τῷ Ὁρθρῷ ή Α' "Ωρα, μεθ' ἦν
ποιεῖ ὁ Ιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῶν ἑορ-
τῶν προγέγραπται.

'Ορθρος τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ Ἀλληλούϊα

'Ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Σαββάτου, ἐν ᾧ οὐ τυγχάνει ἑορτὴ ἀγίου ἔχοντος δοξαστικόν, ἀντὶ τοῦ Θεὸς Κύριος φάλεται τὸ Ἀλληλούϊα μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ οὗτως:

"Ηχος β"

"Ο α' χορός"

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

"Ο β' χορός"

Στίχ. α' Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου,
Κύριε.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

"Ο α' χορός"

Στίχ. β' Αἱ φυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

"Ο β' χορός"

Στίχ. γ' Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Καὶ λέγονται τὰ τροπάρια τοῦ Σαββάτου.

"Ηχος β"

Άπόστολοι, μάρτυρες καὶ προφῆται, ιεράρχαι, ὅσιοι καὶ δίκαιοι,* οἵ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες* καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες,* παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα,* ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν* ὡς ἀγαθὸν ἴκετεύσατε* σωθῆναι, δεόμεθα τὰς φυχὰς ἡμῶν.*

Δόξα. Νεκρώσιμον

Μνήσθητι, Κύριε,* ώς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου* καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον* συγχώρησον** οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος,* εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος* καὶ τοῖς μεταστᾶσι* δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον

Μήτηρ ἀγία* ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός,* ἀγγελικοῖς σε ὑμνοῖς τιμῶντες,* εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ΙΖ' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι τοῦ Ἀμώμου, ποιοῦμεν στάσεις δύο, ἐν αἷς καὶ φάλλεται τρίς ὁ τελευταῖος στίχος·

“Ηχος πλ.α’
Στάσις α’

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Στάσις β'

Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ώς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελάθόμην.

Ἐνταῦθα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς τῶν κεκοιμημένων.
Μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ Ἀμώμου φάλλονται τὰ κάτωθι·

Νεκρώσιμα εύλογητάρια

Τίχος πλ. α'

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγίων ὁ χορὸς* εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς* καὶ θύραν παραδείσου·* εὕρω κάγὼ* τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας·* τὸ ἀπολωλὸς* πρόβατον ἐγὼ εἰμί·* ἀνακάλεσέ με,* Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἀμνὸν* τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες* καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες* καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, ἄγιοι,* καὶ ἀΐδιον μετατεθέντες,* τοῦτον ἔκτενῶς,* μάρτυρες, αἰτήσασθε* ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν* τὴν στενὴν βαδίσαντες* τεθλιμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ··· οἱ τὸν σταυρὸν* ὡς ζυγὸν ἀράμενοι* καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει,* δεῦτε ἀπολαύετε* ἢ τοίμασα ὑμῖν βραβεῖα* καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἴκων εἰμι·* τῆς ἀρρήτου δόξης σου,* εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων··· οἰκτείρησον* τὸ σὸν πλάσμα, δέσποτα,* καὶ καθάρισον σῇ εὔσπλαγ-

χνίᾳ* καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι,*
παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ο πάλαι μὲν* ἔκ μὴ ὄντων πλάσας με* καὶ
εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας,* παραβάσει ἐντολῆς δὲ
πάλιν με ἐπιστρέψας* εἰς γῆν ἐξ ἡς ἐλήφθην,* εἰς
τὸ καθ' ὅμοιώσιν ἐπανάγαγε* τὸ ἀρχαῖον κάλλος
ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ανάπαυσον,* ὁ Θεός, τοὺς δούλους σου* καὶ
κατάταξον αὐτοὺς ἐν παραδείσῳ,* ὅπου χοροὶ* τῶν
ἀγίων, Κύριε,* καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φω-
στῆρες** τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνά-
παυσον,* παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα. Τριαδικὸν

Τὸ τριλαμπὲς* τῆς μιᾶς Θεότητος* εὔσεβῶς
ὅμνήσωμεν βοῶντες** Ἅγιος εῖ,* ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρ-
χος,* ὁ συνάναρχος Γίὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα** φώ-
τισον ἡμᾶς* πίστει σοι λατρεύοντας* καὶ τοῦ αἰώ-
νίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Χαῖρε σεμνή,* ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα* εἰς πάν-
των σωτηρίαν,* δι’ ἣς γένος τῶν ἀνθρώπων* εὕρα-
το τὴν σωτηρίαν** διὰ σοῦ εὔροιμεν παράδεισον,*
Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη.

'Αλληλούϊα, 'Αλληλούϊα, 'Αλληλούϊα. Δόξα
σοι, ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ο Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως...

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ο Ἱερεὺς· Οπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ...

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ο Ἱερεὺς· Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν...

Ο χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ο Ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ἱερεὺς τὴν εὐχήν· Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων...

Καὶ εἶτα τὴν ἐκφώνησιν· Οτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις...

Ο χορός· Αμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ κάτωθι καθίσματα.

ΤΗΧΟΣ πλ. α'

Α νάπαυσον,* Σωτὴρ ἡμῶν,* μετὰ δικαιῶν
τοὺς δούλους σου* καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν
ταῖς αὐλαῖς σου,* καθὼς γέγραπται,* παρορῶν ὡς
ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν,* τὰ ἔκούσια καὶ
τὰ ἀκούσια* καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ* καὶ γνώσει
φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ λέγομεν πάλιν.

Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ* καὶ γνώσει φιλάν-
θρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλας τῷ κόσμῳ,* Χριστὲ
ὁ Θεός,* υἱὸν φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας,* ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς χανόνας προφάλλομεν στίχους τοὺς κάτωθι·

Εἰς τὰ μαρτυρικά·

Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου ἀνάπταυσον,
Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εἰς τὰ νεκρώσιμα·

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Εἰς τὸν χανόνα τῶν κεκοιμημένων·

Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Εἰς τοὺς αἴνους φάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς μαρ-
τυρικὰ στιχηρὰ μετὰ τῶν κάτωθι στίχων·

α' Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

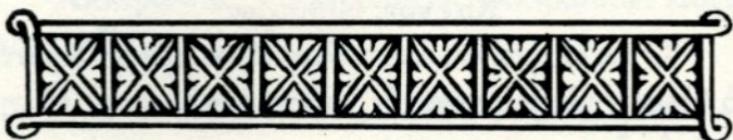
β' Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμά-
στωσεν ὁ Κύριος.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα φάλλονται τὰ νεκρώσιμα προσόμοια
τοῦ Θεοφάνους μετὰ τῶν κάτωθι στίχων·

α' Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου,
Κύριε.

β' Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

γ' Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γε-
νεάν.

ΤΡΙΤΟΝ

ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΤΗΣ Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ ἐκφωνεῖ ὁ
Ἱερεύς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἄμην. Τρισάγιον, Παναγία
Τριάς, Πάτερ ἡμῶν.

‘Ο Ιερεύς· “Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἄμην. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὲ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ ἄρχεται ἀναγινώσκειν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...,
τοὺς φαλμοὺς Ἐπακούσαι σου Κύριος, Κύριε ἐν τῇ δυνά-
μει σου καὶ τὰ ἔξῆς τοῦ Ὁρθρου τῶν Κυριακῶν μετὰ τοῦ
ἔξαφάλμου, ὡς προγέγραπται (ὅρα σελ. 49-62).

Εἶτα τὰ εἰρηνικὰ καί, ἀντὶ τοῦ Θεὸς Κύριος, φάλλο-
μεν τὸ Ἀλληλούϊα τετράκις εἰς τὸν ἥχον τῆς ἑβδομάδος
μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ οὕτως·

‘Ησαῖου κς’ 9-20

Στίχ. α' Ἐχ νυκτὸς ὄρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

‘Αλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Στίχ. β' Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

‘Αλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ' Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

‘Αλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ' Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

‘Αλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Εἴτα εὐθὺς φάλλονται οἱ τριαδικοὶ ὅμνοι τοῦ τυχόντος ἥχου, ὡν τὸ τέλος συμπληροῦμεν οὕτως.

Εἰς τὸ α' τριαδικόν·

Τῇ Δευτέρᾳ

Προστασίας τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Τρίτῃ

Πρεσβείας τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ

Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ

Πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸ Δόξα ποιοῦμεν μνείαν τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ οὗτω·

Πρεσβείαις τοῦ ὄντος (ἢ τῆς ἀγίας ἢ τοῦ ὄσιού ἢ τῆς ὄσιας) σῶσον ἡμᾶς.

"Τυμνοι τριαδικοὶ

"Ηχος α'

Σωματικαῖς μορφώσεσι* τῶν ἀσωμάτων
Δυνάμεων,* πρὸς νοερὰν καὶ ἄσυλον ἀναγόμενοι
ἔννοιαν,* καὶ τρισαγίᾳ μελωδήματι* τρισυποστάτου Θεότητος* ἔκδεχόμενοι ἐλλαμψιν,* χερουβικῶς
βοήσωμεν** Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἶ, ὁ Θεός*...

Δόξα Πατρὶ

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων* χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν,* τὸν τρισάγιον ἀναμέλποντες αἶνον** Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἶ, ὁ Θεός** πρεσβείαις... σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν

'Εξεγερθέντες τοῦ ὑπνου* προσπίπτομέν σοι,
ἀγαθέ,* καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὅμονον* βιῶμέν σοι,
δυνατέ** Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἶ, ὁ Θεός** διὰ τῆς
Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

"Ηχος β'

**"Ακτιστε φύσις,* ἢ τῶν ὅλων δημιουργός,* τὰ
χείλη ἡμῶν ἀνοιξον,* ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν
αἶνεσίν σου, βιῶντες** Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἶ, ὁ
Θεός...**

Δόξα Πατρὶ

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς,* ἐπινίκιον ὑμνον προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ·** Ἅγιος,
ἄγιος,* ἄγιος εἰ, ὁ Θεός·* πρεσβείαις..., σῶσον
ἡμᾶς.

Καὶ νῦν

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὑπνου·* ἔξεγείρας με, Κύριε,* τὸν νοῦν μου φώτισον·* καὶ τὴν καρδίαν καὶ
τὰ χεῖλη μου ἄνοιξον·* εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, Ἅγια Τριάς·* Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἰ, ὁ Θεός·* διὰ τῆς
Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὕχος γ'

Πατέρα ἄναρχον,* Γίὸν συνάναρχον,* Πνεῦμα
συναῖδιον,* Θεότητα μίαν·* χερουβικῶς δοξάσω-
μεν·* Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἰ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρὶ

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαιρετε·* Μονὰς τρισυ-
πόστατε καὶ συναῖδιε,* σοὶ ὡς Θεῷ τῶν ἀγγέλων·*
τὸν ὑμνον κραυγάζομεν·* Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἰ,
ὁ Θεός·* πρεσβείαις... σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν

Ἀθρόον ὁ Κριτής ἐπελεύσεται·* καὶ ἐκάστου αἱ
πράξεις γυμνωθήσονται·* ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν·*
ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός·* Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος
εἰ, ὁ Θεός·* διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

'Ηχος δ'

Τὸν ἄναρχόν σου Πατέρα* καὶ σέ, Χριστὲ ὁ Θεός,* καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα,* χερουβικῶς δοξολογεῖν* τολμῶντες, λέγομεν..* Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἶ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρὶ

'Ως αἱ τάξεις νῦν τῶν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ* καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς,* ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ..* Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἶ, ὁ Θεός..* πρεσβείαις... σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν* προσφέρειν οἱ θυητοὶ* τὸν ὕμνον τολμῶντες, λέγομεν..* Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἶ, ὁ Θεός..* διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

'Ηχος πλ. α'

Τυνωδίας ὁ καιρὸς* καὶ δεήσεως ὥρα..* ἐκτενῶς βιῶμέν σοι, τῷ μόνῳ Θεῷ..* Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἶ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρὶ

Εἰκονίζειν τολμῶντες* τὰ νοερά σου στρατεύματα,* Τριάς ἄναρχε,* στόμασιν ἀναξίοις βιῶμέν σοι..* Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἶ, ὁ Θεός..* πρεσβείαις... ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν

'Ο ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεὶς* καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθείς,* σὺν ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι,* Χριστὲ ὁ Θεός, βιῶντάς σοι..* Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἶ, ὁ Θεός..* διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τίχος πλ. β'

Ἄσωμάτοις στόμασιν,* ἀσιγήτοις δοξολογίαις,* τὰ ἔξαπτέρυγα ἄδουσί σοι* τὸν τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεὸς ἡμῶν·* καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς,* ἀναξίοις χείλεσιν* αἰνόν σοι ἀναπέμπομεν·* Ἅγιος,
ἄγιος,* ἄγιος εἶ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρὶ

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερούβιμ,* ἔξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σεραφίμ,* τὸν τρισάγιον ὕμνον* προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ·* μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἀμαρτωλοί·* Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἶ, ὁ Θεός·* πρεσβείαις... σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα· ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν* καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν·* Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἶ, ὁ Θεός·* διὰ τῆς Θεοτόχου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τίχος βαρὺς

Οὐέφιστῷ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος* καὶ θεϊκῇ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος,* πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς·* ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι·* Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἶ,
ὁ Θεός...

Δόξα Πατρὶ

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι,* τῇ ἐν Μονάδι Τριάδι,* τῶν Σεραφίμ τὸν τρισάγιον ἀναπέμποντες αἰνον,* μετὰ φόβου βοήσωμεν·* Ἅγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἶ,
ὁ Θεός·* πρεσβείαις... σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν

·Ως ὅπνον τὸν ὄχνον ἀποθεμένη, φυχή·* διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ Κριτῇ* καὶ ἐν φόβῳ βόησον·* Ἀγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἰ, ὁ Θεός·* διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τίχος πλ. 8'

Ορᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβίμ,* ἵπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ* τὸ ἔνθεον μέλος τῆς τρισαγίας φωνῆς·* μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἀμαρτωλοί·* Ἀγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἰ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρὶ

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες,* ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν* καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν,* ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον·* Ἀγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἰ, ὁ Θεός·* πρεσβείαις... σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν* καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὑψει σου,* τὴν φυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες,* μετὰ ἀγγέλων τὸν ὅμνον βοῶμέν σοι·* Ἀγιος, ἄγιος,* ἄγιος εἰ, ὁ Θεός·* διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴτα ἀναγινώσκεται ἡ α', β' καὶ γ' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν καὶ εὐθύς, ἀνευ μικρᾶς συναπτῆς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, τὰ καθίσματα τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ ν' φαλμὸς (ὅρα σελ. 71).

Μετὰ ταῦτα στιχολογοῦνται αἱ ώδαι ὡς κατωτέρω (ὅρα δὲ ταύτας ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὄρολογίῳ).

Διάταξις στιχολογίας τῶν ψ̄δῶν

Τῇ Δευτέρᾳ α' - η' - θ'

Τῇ Τρίτῃ β' - η' - θ'

Τῇ Τετάρτῃ γ' - η' - θ'

Τῇ Πέμπτῃ δ' - η' - θ'

Τῇ Παρασκευῇ ε' - η' - θ'

Τῷ Β' - Γ' καὶ Δ' Σαββάτῳ ζ' - ζ' - η' - θ'

Μετὰ τὴν γ' ψ̄δὴν φάλλεται καθ' ἑκάστην ὁ εἱρμὸς τοῦ Μηναίου, πλὴν τῆς Τετάρτης, καθ' ἣν φάλλομεν τὸν εἱρμὸν τοῦ Τριωδίου.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς· "Ἐτι καὶ ἔτι... Ἀντιλαβοῦ... Τῆς Παναγίας... καὶ τὴν ἐχφώνησιν." Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, μεθ' ἣν φάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα.

Εἶτα φάλλονται αἱ μὴ στιχολογούμεναι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ψ̄δαι.

Μετὰ τὴν ζ' ψ̄δὴν φάλλεται καὶ πάλιν ὁ εἱρμὸς τοῦ Μηναίου, μεθ' ὃν ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ μικρὰν συναπτὴν καὶ ἐχφωνεῖ τὸ Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης. Καὶ ἀναγινώσκεται τὸ μαρτυρικὸν κάθισμα τοῦ ἥχου καὶ τὸ συναξάριον.

Καὶ μετὰ τὴν η' ψ̄δὴν φάλλομεν τὸ Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον· καὶ λέγομεν τὸν εἱρμὸν τοῦ β' κανόνος τῆς η' ψ̄δῆς τοῦ Τριωδίου.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα... Καὶ στιχολογεῖται ἡ θ' ψ̄δὴ τῆς Θεοτόκου, ὡς καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῶν Κυριακῶν προγέγραπται (ὅρα σελ. 77), μεθ' ἣν φάλλονται τὰ τροπάρια τῶν κανόνων τῆς θ' ψ̄δῆς καὶ εὐθὺς ὁ εἱρμὸς τοῦ β' κανόνος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Ἄξιόν ἐστιν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐχφώνησιν "Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις, μεθ' ἣν φάλλεται ἐκ τρίτου τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου τῆς ἑβδομάδος, οὗ τὸ μὲν τέλος συμπληροῦμεν ἄνευ τοῦ Κύριε, τὴν δὲ ἀρχὴν, εἰς τοὺς ἥχους πλ. β' καὶ βαρύν, οὕτω·

Εἰς τὸ πρῶτον

Τῇ Δευτέρᾳ

Προστασίαις, (Κύριε), τῶν Ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τρίτῃ

Πρεσβείαις, (Κύριε), τοῦ Προδρόμου καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ

Δυνάμει, (Κύριε), τοῦ Σταυροῦ σου καὶ σῶσόν με.

Τῇ Πέμπτῃ

Πρεσβείαις, (Κύριε), τῶν Ἀποστόλων καὶ σῶσόν με.

Εἰς τὸ δεύτερον

Πρεσβείαις, (Κύριε), τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ)
(ἢ τῆς ἀγίας ἢ τοῦ ὁσίου ἢ τῆς ὁσίας) καὶ σῶσόν με.

Εἰς τὸ τρίτον

Πρεσβείαις, (Κύριε), τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με.

Τῷ Σαββάτῳ λέγομεν αὐτὸ δὶς καὶ ἅπαξ τὸ ἔξαποστειλάριον.

Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ

Πρεσβείαις, (Κύριε), τῶν ἀγίων σου καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ

Πρεσβείαις, (Κύριε), τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με.

τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς

Φωταγωγικὰ κατ' ἥχον

“Ηχος α’

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων, Κύριε,* τὴν φυχήν μου
καθάρισον* ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας* (**προστασίαις**
τῶν Ἀσωμάτων)* καὶ σῶσόν με.

“Ηχος β’

Τὸ φῶς σου τὸ ἀῖδιον* ἐξαπόστειλον, Κύριε,*
καὶ φώτισον τὰ ὅμματα* τὰ χρυπτὰ τῆς καρδίας
μου* (**προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων**) καὶ σῶσόν
με.

“Ηχος γ’

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστὲ ὁ Θεός,*
καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου,* (**προστασίαις**
τῶν Ἀσωμάτων) καὶ σῶσόν με.

“Ηχος δ’

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου,* τὴν
ἐν σκότει φυχήν μου ὑπάρχουσαν* ἀπὸ πάσης
ἀμαρτίας καθάρισον* (**προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων**)* καὶ σῶσόν με.

“Ηχος πλ. α’

Φωτοδότα Κύριε,* ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου*
καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου* (**προστασίαις τῶν**
Ἀσωμάτων)* καὶ σῶσόν με.

“Ηχος πλ. β’

(**Προστασίαις, Κύριε, τῶν Ἀσωμάτων**)* κα-
τάπεμφον ταῖς φυχαῖς ἡμῶν* τὸ φῶς σου τὸ ἀῖδιον.

ΤΗΧΟΣ ΒΑΡÙΣ

(Προστασίαις, Κύριε, τῶν Ἀσωμάτων) * φῶς
χατάπεμφον ταῖς φυχαῖς ἡμῶν, * διὰ τὸ μέγα σου
ἔλεος.

ΤΗΧΟΣ πλ. δ'

Φῶς ὑπάρχων, Χριστέ, * φώτισόν με ἐν σοὶ *
(προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων) * καὶ σῶσόν με.

Καὶ ἀναγινώσκονται οἱ αἰνοὶ καὶ ἡ μικρὰ δοξολογία,
ὡς ἐν τῷ Καθημερινῷ Ὅρθρῳ γέγραπται (ὅρα σελ. 99).

Εἴτα δὲ Ιερεὺς τὰ πληρωτικά, τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλο-
χλισίας καὶ τὴν ἔχφώνησιν (ὅρα σελ. 18-19).

Καὶ φάλλονται εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τὸ ἰδιόμελον
ἐκ τοῦ Τριωδίου διεὶς καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ μετὰ τῶν κά-
τωθι στίχων.

Εἰς τὸ β' τροπάριον

Στίχ. α' Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἔλεους σου,
Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα, καὶ εὑφράνθημεν ἐν
πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν
ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἰδομεν κακά·
καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου,
καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Εἰς τὸ μαρτυρικὸν

Στίχ. β' Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χει-
ρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀποστίχων λέγει ὁ
Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς.

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομοιογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλ-
λειν τῷ ὄνόματί σου, "Ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ
πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύ-
κτα.

Ο Ἀναγνώστης·

Τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν.

Ο Ἱερεύς· "Οτι σοῦ ἐστιν...

Ο Ἀναγνώστης τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου,* ἐν οὐρανῷ
ἐστάναι νομίζομεν,* Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε,*
ἄνοιξον ἡμῖν* τὴν θύραν τοῦ ἔλέφους σου.

Κύριε, ἐλέησον (**μ'**).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ* καὶ ἐνδοξοτέ-
ραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὅντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὄνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ο Ἱερεύς· Ο ὡν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεός...

Καὶ ὁ Προεστῶς ἦν ταῖς ἐνορίαις ὁ Ἱερεύς.

'Επουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (*ἢ* ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράγματα τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν μονὴν (*ἢ* ἐκκλησίαν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἶτα ἡ εὐχὴ τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ, ἐν *ἢ* ποιοῦμεν δὲ μίαν μεγάλην μετάνοιαν.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὅραν τὰ ἔμα πταίσματα καὶ μὴ καταχρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, δἵτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς *ιβ'* καὶ πάλιν μίαν μεγάλην λέγοντες τὸν τελευταῖον στίχον Ναί, Κύριε βασιλεῦ...

Καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται *ἢ* Α' "Ωρα, μεθ' ἦν ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ἐν ταῖς μοναῖς λέγει ὁ α' χορός·

Πρόσδεξαι Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο β’ χορός·

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπί-
σαμεν ἐπὶ σέ.

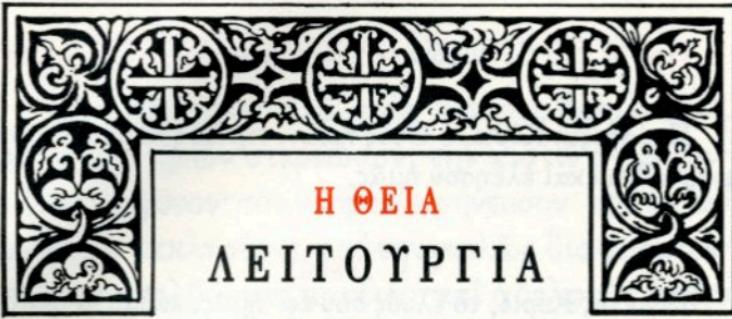
‘Ο α’ χορός·

Ἄξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι κτίτορες, αἰωνία ἡ μνή-
μη ὑμῶν.

‘Ο β’ χορός·

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

‘Ο Διάκονος· Εύλόγησον, δέσποτα.

‘Ο Ιερέυς· Εύλογημένη ἡ βασιλεία...

‘Ο α' χορός· Ἀμήν.

‘Ο Διάκονος τὰ εἰρηνικά·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Υπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης...

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου...

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου...

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

[‘Ο Διάκονος· Υπέρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Υπέρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Υπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν (*δεῖνος*) ἵερομονάχου...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.]

‘Ο Διάκονος· Υπέρ τῆς ἀγίας Μονῆς (*ἢ πόλεως*)...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Υπέρ εὐχρασίας ἀέρων, εὐφορίας...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Υπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

‘Ο β’ χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς· “Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

‘Ο α’ χορός· Ἄμήν.

Καὶ ἐν δεσποτικῇ ἢ θεομητορικῇ ἔορτῇ ἢ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς, ὡς καὶ ἐν ταῖς καθημεριναῖς, φάλλονται τὰ οἰκεῖα ἀντίφωνα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἐν Κυριακῇ καὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ὁγίου φάλλον-
ται, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ α' χοροῦ, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακ-
ρισμοί.

Τὰ Τυπικὰ

Ψαλμὸς ρβ' (102)

Ὕχος πλ. δ'

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Εὔλογητὸς
εἰ Κύριε.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα
τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπι-
λανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐὲλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν
ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐξ φθορᾶς τὴν ζωῆν σου, τὸν
στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου·
ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ χρῆμα πᾶσι
τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μαχρόθυ-
μος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται,
οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ
κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

"Οτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς,
ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φο-
βουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν,
ἔμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥχτείρησε Κύ-
ριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ
πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

"Ανθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ¹
ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει.

"Οτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρ-
ξει, καὶ οὐχ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ
ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυ-
λάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις
τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον
αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχύι, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ,
τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐ-
τοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα
αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ,
ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ
ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ γεγονωτέρᾳ τῇ φωνῇ·

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐλόγει, ἡ φυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε.

Εἶτα δὲ Διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ ...

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ο α' χορός· Σοί, Κύριε.

Ο Ιερέ�ς· Ὡτι σὸν τὸ χράτος...

Ο β' χορός· Ἀμήν.

Καὶ συνεχίζει τὴν φαλμῳδίαν τῶν Τυπικῶν δὲ β' χορός.

ΤΗΧΟΣ β'

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ψαλμὸς ρμε' (145)

Αὕνει, ἡ φυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἵς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρῆμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοῖ τυφλούς· Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους· Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ορφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο μονογενῆς Γίδης* καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ* ἀθάνατος ὑπάρχων* καὶ καταδεξάμενος* διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν* σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου* καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας* ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας** σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,* θανάτῳ θάνατον πατήσας** εἰς ὅν τῆς ἀγίας Τριάδος,* συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ* καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι,* σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ ...

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ο α' χορός· Σοί, Κύριε.

Ο Ιερεύς· Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ο α' χορός· Αμήν.

Καὶ μετὰ ταῦτα οἱ Μακαρισμοί, ἐν οῖς φάλλονται·

Τῇ Κυριακῇ, ἄνευ μνήμης ἑορταζομένου ἀγίου, εἰς στίχους η' τὰ δύτικά ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ τυχόντος ἥχου.

Ἐὰν ἐν Κυριακῇ συμπέσῃ ἑορταζόμενος ἄγιος λέγομεν μόνον τὰ τέσσαρα ἐξ αὐτῶν, τὰ δὲ ἔτερα τέσσαρα ἐκ τῆς σ' ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἀγίου.

Εἰ δὲ οὐχ ἔστι Κυριακή, ἀλλὰ μόνον ἑορτή, φάλλονται εἰς στίχους σ' τρία ἐκ τῆς γ' ὡδῆς καὶ τρία ἐκ τῆς σ' ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἀγίου.

Τῶν Μακαρισμῶν ἀρχεται ὁ α' χορός.

Οι Μακαρισμοί

Ε'ν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε,
ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ
πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πρᾳεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Εἰς στίχους η'

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄφονται.

Εἰς στίχους σ'

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Εἰς στίχους δ'

Μακάριοί ἔστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσιν, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ὅῆμα καθ' ὑμῶν, φευδόμενοι, ἔνεκεν ἐμοῦ.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν ταῖς καθημεριναῖς μετὰ τὰ εἰρηνικὰ ἀρχεται φάλλειν ὁ α' χορὸς τὰ Ἀντίφωνα·

‘Αντίφωνον Α’

Ψαλμὸς ἡ α' (91)

‘Ηχος πλ. α’

Στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ
φάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὑψίστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶσον
ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶσον
ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ
ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶσον
ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶσον
ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ...

‘Ο β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

‘Ο β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

‘Ο β' χορός· Σοί, Κύριε.

Ο Ιερεύς. "Οτι σὸν τὸ χράτος...

Ο β' χορός. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ἀρχεται φάλλειν ὁ β' χορὸς τό·

Αντίφωνον Β'

Ψαλμὸς ηβ' (92)

Ηχος πλ. α'

Στίχ. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου* σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις
οὐ σαλευθῆσεται.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου* σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. Τῷ οἶκῷ σου πρέπει ἀγίασμα Κύριε, εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου* σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Ἐν ταῖς ἐνορίαις φάλλεται ὡς ἐφύμνιον τοῦ β' ἀντιφώνου τὸ κάτωθι·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, · δὲ ἐν ἀγίοις θαυμαστὸς (ἢ δ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν) · φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γιῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡχος πλ. β'

Ο μονογενῆς Γιὸς* καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ* ἀθάνατος ὑπάρχων* καὶ καταδεξάμενος* διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν* σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου* καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας* ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας* σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,* θανάτῳ θάνατον πατήσας.* εἰς ὅν τῆς ἀγίας Τριάδος,* συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ* καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι* σῶσον ἡμᾶς.

Εἶτα καὶ πάλιν ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ...

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο Διάκονος· Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ο α' χορός· Σοί, Κύριε.

Ο Ιερεύς· Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ο α' χορός· Αμήν.

Καὶ ἐν μὲν ταῖς μοναῖς φάλλονται ὡς γ' ἀντίφωνον οἱ Μακαρισμοί, ἐν δὲ ταῖς ἐνορίαις, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ α' χοροῦ, τὸ κάτωθι.

Αντίφωνον Γ'

Ψαλμὸς ιδ' (94)

Ἡχος β'

Στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστὸς φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει, καὶ ἐν φαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστὸς φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. "Οτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὑψη τῶν ὁρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστὸς φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

"Ἐν ταῖς ἐνορίαις, κατ' ἄλλην τάξιν, λέγεται ὡς ἐφύμιον τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον τοῦ ἥχου ἢ τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας.

Μετὰ ταῦτα εἰς τὸ **Καὶ νῦν τῶν Μακαρισμῶν ἢ εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον γίνεται ἡ μικρὰ εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἐκφωνεῖ**

ὅ Διάκονος· Σοφία· ὄρθοι.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ τὸ εἰσοδικόν.

Τῇ Κυριακῇ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Ἐν καθημεριναῖς

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμα-
στὸς φάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Ἐν δεσποτικῇ ἡ θεομητορικῇ ἑορτῇ καὶ ἐν τῇ ἀποδό-
σει αὐτῆς φάλλεται τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς (Ὀρα σελ. 166).

Οταν τὸ εἰσοδικὸν φάλληται ὑπὸ τῶν συλλειτουρ-
γούντων Ἱερέων ὁ α' χορὸς ἐπαναλαμβάνει τὴν κατάλη-
ξιν αὐτοῦ Σῶσον ἡμᾶς...

Εἴτα ἐν Κυριακῇ φάλλονται ἐναλλὰξ ὑπὸ τῶν χορῶν
τὰ ἀπολυτίκια πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἥχου, δεύτερον
τῆς τυχούσης ἑορτῆς ἢ τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας, εἰ ἔστι ἑορ-
ταζόμενος, καὶ τρίτον τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ. Τέλος δὲ φάλ-
λομεν τὴν ὑπακοὴν τοῦ ἥχου καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ προ-
βλεπόμενον κοντάκιον τῆς ἑορτῆς ἢ τῆς περιόδου.

Ἐν δεσποτικαῖς ἑορταῖς φάλλεται μόνον τὸ ἀπολυτί-
κιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐὰν ἐν Κυριακῇ συμπέσῃ θεομητορικῇ ἑορτῇ ἢ ἀπό-
δοσις δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορτῆς, τότε φάλλομεν
πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον τοῦ ἥχου καὶ εἴτα τὸ
ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ δὲ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου τοῦ
ναοῦ καταλιμπάνεται.

Ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρᾳ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέ-
ρας, τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ καὶ τὸ διατεταγμένον κοντάκιον.
(Ὀρα τὰ κοντάκια τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορ-
τῶν σελ. 169).

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἔκφωνεῖ

ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ιερεύς· “Οτι ἄγιος εῖ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο Διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο α' χορός· ’Αμήν.

Καὶ φάλλεται ὁ Τρισάγιος ὑμνος τρὶς οὕτως·

‘Ο α' χορός·

“Ἄγιος ὁ Θεός,* ἄγιος ἴσχυρός,* ἄγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο β' χορός·

“Ἄγιος ὁ Θεός,* ἄγιος ἴσχυρός,* ἄγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο α' χορός·

“Ἄγιος ὁ Θεός,* ἄγιος ἴσχυρός,* ἄγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο β' χορός·

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ* καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

‘Ο α' χορός·

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ* καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ’Αμήν.

‘Ο β' χορός·

“Ἄγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α' χορὸς γεγονωτέρᾳ τῇ φωνῇ·

Δύναμις·* “Ἄγιος ὁ Θεός,* ἄγιος ἴσχυρός,* ἄγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν συλλειτούργῳ Ἱερέων

“Οτε συλλειτουργοῦσι πλείονες τοῦ ἑνὸς Ἱερεῖς, ἀνευ Ἀρχιερέως, ἐν μεγάλῃ ἑορτῇ ἢ πανηγύρει, τότε τὸ Ἅγιος δὲ Θεὸς φάλλεται καὶ ὑπὸ τῶν Ἱερέων ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ βήματος ὡς ἀκολούθως:

Ο α' χορός: Ἅγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἴσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο β' χορός: Ἅγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἴσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Οι Ἱερεῖς: Ἅγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἴσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο α' χορός: Ἅγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἴσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Οι Ἱερεῖς: Ἅγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἴσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο β' χορός: Δόξα Πατρὶ καὶ Γεωργίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ο α' χορός: Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ· καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο β' χορός: Ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

[Οι Ἱερεῖς: Ἅγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἴσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.]

Ο Διάκονος: Δύναμις.

Ο α' χορός: Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἴσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν Ἀρχιερατικῇ Λειτουργίᾳ

Ἐν περιπτώσει Ἀρχιερατικῆς θ. Λειτουργίας ὁ Τρισάγιος ὅμνος φάλλεται κατὰ τὴν κατωτέρω τάξιν.

Ο α' χορός:

Ἄγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἴσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο β’ χορός·

“Αγιος ὁ Θεός,* ἄγιος ἴσχυρός,* ἄγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ Ἱερεῖς ἀπὸ τοῦ Βῆματος·

“Αγιος ὁ Θεός,* ἄγιος ἴσχυρός,* ἄγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο α’ χορός·

“Αγιος ὁ Θεός,* ἄγιος ἴσχυρός,* ἄγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ Ἱερεῖς·

“Αγιος ὁ Θεός,* ἄγιος ἴσχυρός,* ἄγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο β’ χορός·

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ* καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

‘Ο α’ χορός·

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ* καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

‘Ο β’ χορός·

“Ἄγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ Ἱερεῖς ἀργῶς· “Αγιος ὁ Θεός.

‘Ο Ἀρχιερεύς· Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεφον ἐξ οὐρανοῦ...

‘Ο α’ χορός·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.*

* Ιστέον ὅτι, κατὰ τὴν παλαιὰν καὶ ὄρθην τάξιν, ἀντὶ τοῦ Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα λέγεται τὸ Ἀμήν.

Οἱ Ἱερεῖς. Ἀγιος ἵσχυρός.

Οἱ Ἱερεῖς. Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεφον ἐξ οὐρανοῦ...

Ο β' χορός.

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.

Οἱ Ἱερεῖς. Ἀγιος ἀθάνατος.

Οἱ Ἱερεῖς. Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεφον ἐξ οὐρανοῦ...

Ο α' χορός.

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.

Οἱ Ἱερεῖς. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Διάκονος. Δύναμις.

Ο α' χορός.

Δύναμις.* Ἀγιος ὁ Θεός,* ἄγιος ἵσχυρός,*
ἄγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Διάκονος. Κύριε, σῶσον τοὺς εὔσεβεῖς.

Οἱ Ἱερεῖς ἔνδοθεν τοῦ Βήματος.

Κύριε, σῶσον τοὺς εὔσεβεῖς.

Ο Διάκονος. Κύριε, σῶσον τοὺς εὔσεβεῖς.

Ο α' χορός.

Κύριε, σῶσον τοὺς εὔσεβεῖς.

Ο Διάκονος. Κύριε, σῶσον τοὺς εὔσεβεῖς.

Ο β' χορός.

Κύριε, σῶσον τοὺς εὔσεβεῖς.

‘Ο Διάκονος· Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.

Οἱ Τερεῖς· Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.

Εἶτα, ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἔκφωνεῖται ὑπὸ τοῦ Διαχόνου ἡ φήμη τοῦ Πατριάρχου καὶ κατόπιν τοῦ λειτουργοῦντος Ἀρχιερέως. Ταύτην φάλλουσι τὸ πρῶτον οἱ Τερεῖς καὶ εἴτα ἐπαναλαμβάνουσιν καὶ αὕθις δεύτερον καὶ τρίτον ὁ α' καὶ β' χορὸς ἀντιστοίχως.

• Ιστέον ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ φήμη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου·

(Δεῖνος) τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πολλὰ τὰ ἔτη.

Τῶν δὲ Μητροπολιτῶν ὁ τύπος τῆς φήμης οὗτός ἐστι·

(Δεῖνος) τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως... (ὑπερτίμου καὶ ἔξαρχου... εἰ ἐστι), ἡμῶν δὲ πατρὸς καὶ ποιμενάρχου (ἢ ἵεράρχου) πολλὰ τὰ ἔτη.

Τὰ ἀντὶ τοῦ “Αγιος ὁ Θεὸς φαλλόμενα τροπάρια

Ἐν ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς, τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ τῇ ἀποδόσει αὐτῆς, τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι καὶ τῇ Πεντηκοστῇ, φάλλεται ἀντὶ τοῦ “Αγιος ὁ Θεὸς τό·

“Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,* Χριστὸν ἐνεδύσασθε.* Ἄλληλούϊα.

Ἐν ταῖς ἑορταῖς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως (τῇ Τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν), τῆς Υψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ (14ῃ Σεπτεμβρίου) καὶ τῆς προόδου (1ῃ Αὐγούστου) φάλλεται τό·

Τὸν Σταυρόν σου* προσκυνοῦμεν, Δέσποτα,*
καὶ τὴν ἀγίαν σου* ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τρισαγίου ἀναγινώσκει τὸν Ἀπόστολον

ὁ Ἀναγνώστης·

Προχείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ο Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ο Ἀναγνώστης ἔκφωνεῖ τοὺς στίχους τοῦ προχειμένου.

Ο Διάκονος· Σοφία.

Ο Ἀναγνώστης τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἀναγνώσματος·

Ο Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Καὶ ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς καὶ εὔχρινῶς τὴν τεταγμένην περικοπήν, μεθ' ἦν λέγει

ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη σοι.

Ο δὲ Ἀναγνώστης λαμβάνει τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ ἀσπάζεται τὴν δεξιὰν αὐτοῦ.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ τὸ Ἀλληλουάριον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος·

Σοφία· ὄρθοι ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ι. Χρυσοστόμου καὶ Μ. Βασιλείου

‘Ο α’ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ (δεῖνα) ἀγίου Εὐαγγελίου...

‘Ο Ιερεὺς ἢ ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

‘Ο α’ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου λέγει ὁ
Ιερεὺς·

Εἰρήνη σοι.

‘Ο α’ χορὸς ἀργῶς· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἐκφωνεῖ τὴν μεγάλην ἐκτενῆ ὁ Διάκονος·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς φυχῆς...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

‘Ο Διάκονος· Κύριε παντοχράτορ, ὁ Θεός...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

‘Ο Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

[‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ιερο-
μονάχου...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').]

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων...

[‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).]

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διαχονίαις ὅντων...]

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

‘Ο Ιερέ�ς· Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος...

‘Ο α’ χορός· Ἄμην.

‘Ο Διάκονος τὰ κατηχούμενα·

Εὕξασθε οἱ κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Ινα δέ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Ἐνώσῃ αὐτούς...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ι. Χρυσοστόμου καὶ Μ. Βασιλείου

‘Ο Διάκονος· Σῶσον, ἐλέησον...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν...

‘Ο β’ χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς· Ἰνα καὶ αὐτοί...

‘Ο β’ χορός· Ἀμήν.

Καὶ αὕθις ὁ Διάκονος·

“Οσοι κατηχούμενοι ... προέλθετε.

“Οσοι κατηχούμενοι ... μή τις τῶν κατηχουμένων.

“Οσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ... δεηθῶμεν.

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ιερεύς· Ὁτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

‘Ο β’ χορός· Ἀμήν.

‘Ο Διάκονος καὶ πάλιν·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ιερεύς· Ὁπως ὑπὸ τοῦ χράτους σου...

‘Ο α’ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ὁ α' χορὸς φάλλει ἀργῶς τὸν χερουβικὸν ὅμνον·

Οἱ τὰ Χερουβῖμ μυστικῶς εἰκονίζοντες* καὶ τῇ
ζωοποιῷ Τριάδι* τὸν τρισάγιον ὅμνον προσάρδον-
τες,* πᾶσαν νῦν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν,

Καὶ ὁ β' χορός·

Ως τὸν βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι,

Ο Διάχονος·

Πάντων ὅμῶν μνησθείη Κύριος ὁ Θεός...

Καὶ συνεχίζει φάλλων ὁ β' χορός·

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως* δορυφορούμενον
τάξεσιν.* Ἀλληλούϊα.

Τὰ ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ ὅμνου
φαλλόμενα τροπάρια

Τῇ Μ. Πέμπτῃ. Ἡχος πλ. β'

Ο α' χορός·

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ* σήμερον, Γίε
Θεοῦ,* κοινωνόν με παράλαβε··· οὐ μὴ γὰρ τοῖς
ἐχθροῖς σου* τὸ μυστήριον εἴπω,* οὐ φίλημά σοι
δώσω,* καθάπερ ὁ Ἰούδας·

Ο β' χορός·

Ἄλλ' ὡς ὁ ληστῆς ὀμολογῶ σοι··· Μνήσθητί
μου, Κύριε,* ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῷ Μ. Σαββάτῳ. Ἡχος πλ. α'

Ο α' χορός·

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία* καὶ στήτω μετὰ
φόβου καὶ τρόμου* καὶ μηδὲν γῆγεν ἐν ἑαυτῇ

λογιζέσθω·* ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων·
καὶ Κύριος τῶν χυριεύοντων· προσέρχεται σφα-
γιασθῆναι· καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς·*
προηγοῦνται δὲ τούτου οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων·
μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας,*

‘Ο β’ χορός·

Τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ· καὶ τὰ ἔξαπτέρυ-
γα Σεραφίμ· τὰς ὄφεις καλύπτοντα· καὶ βοῶντα
τὸν ὄμνον·* Ἀλληλούϊα·* ἀλληλούϊα·* ἀλληλούϊα.

Εἴτα ὁ Διάκονος τὰ πληρωτικά·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Υπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

‘Ο α’ χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Αγγελον εἰρήνης...

‘Ο α’ χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν...

‘Ο α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα...

‘Ο α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον...

‘Ο α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Χριστιανὰ τὰ τέλη...

‘Ο α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

‘Ο α' χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς· Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν...

‘Ο α' χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο α' χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Διάκονος·

Ἄγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

‘Ο α' χορός·

Πατέρα, Γῆιὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα,* Τριάδα ὁμο-
ούσιον* καὶ ἀχώριστον.

Εἰς τὰ συλλείτουργα φάλλομεν.

Ἄγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἴσχύς μου** Κύριος στε-
ρέωμά μου* καὶ καταφυγή μου* καὶ ῥύστης μου.

‘Ο Διάκονος·

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ι. Χρυσοστόμου καὶ Μ. Βασιλείου
Καὶ ἀπαγγέλλεται ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἡ τοῦ Προεστῶτος τό·
Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν,* Πατέρα παντοκράτορα,* ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,* δρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,* τὸν Γίὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ,* τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα* πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.* Φῶς ἐκ φωτός,* Θεὸν ἀληθινὸν* ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ* γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα,* δόμοούσιον τῷ Πατρί,* δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους* καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν* κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν* καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου* καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου* καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν* ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου* καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,* κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς* καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης* κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς,* οὐ τῆς βασιλείας ούκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον,* τὸ Κύριον,* τὸ ζωοποιόν,* τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον,* τὸ σὸν Πατρὶ καὶ Γίῳ συμπροσκυνούμενον* καὶ συνδοξαζόμενον,* τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν,* καθολικὴν* καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

‘Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν* καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος.* Ἀμήν.

‘Ο Διάκονος·

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου...

‘Ο α’ χορός· Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

‘Ο Ιερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

‘Ο β’ χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

‘Ο Ιερεύς· Ἀνω σχῶμεν τὰς χαρδίας.

‘Ο α’ χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

‘Ο Ιερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο β’ χορὸς ἀργῶς· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

‘Ο Ιερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὑμνον ἔδοντα...

‘Ο α’ χορός·

Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος,* Κύριος Σαβαώθ,* πλήρης ὁ οὐρανὸς* καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.* Ὁσαννὰ ἐν τοῖς ὑφίστοις.* εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος* ἐν ὀνόματι Κυρίου.* Ὁσαννὰ ἐν τοῖς ὑφίστοις.

‘Ο Ιερεύς· Λάβετε, φάγετε...

‘Ο β’ χορός· Ἄμην.

‘Ο Ιερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

‘Ο α’ χορός· Ἄμην.

‘Ο Ιερεύς· Τὰ σὰ ἔχ τῶν σῶν σοὶ προσφέροντες...

‘Ο β’ χορός·

Σὲ ὑμνοῦμεν,* σὲ εὐλογοῦμεν,* σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε,* καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Ο Ιερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Καὶ εἴτα τὸ μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου·

"Αξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς* μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,* τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον* καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.* Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ* καὶ ἐνδοξοτέραν* ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως* Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκον,* σὲ μεγαλύνομεν.

'Ἐν τῇ θ. Λειτουργίᾳ τοῦ Μ. Βασιλείου ἀντὶ τοῦ "Αξιόν ἐστιν φάλλομεν τὸ κάτωθι μεγαλυνάριον·

"Επὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη,* πᾶσα ἡ κτίσις,* ἀγγέλων τὸ σύστημα* καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,* ἡγιασμένε ναὲ* καὶ παράδεισε λογικέ,* παρθενικὸν καύχημα,* ἐξ ἡς Θεὸς ἐσαρκώθη* καὶ παιδίον γέγονεν* ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.* Τὴν γὰρ σὴν μήτραν* θρόνον ἐποίησε* καὶ τὴν σὴν γαστέρα* πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο.* Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη,* πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

• 'Ιστέον δτὶ ἀντὶ τοῦ "Αξιόν ἐστιν ἐν δεσποτικαῖς ἢ θεομητορικαῖς ἔορταῖς φάλλεται ὁ εἱρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ κανόνος (ὅρα σελ. 176).

'Ο Ιερεύς· 'Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε...

'Ο β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

'Ο Διάκονος· Καὶ ὅν ἔκαστος...

'Ο α' χορός· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

'Ο Ιερεύς· Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι...

'Ο β' χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ιερεύς· Καὶ ἔσται τὰ ἐλέην...

‘Ο α' χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Καὶ ὁ Διάκονος·

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες...

‘Ο β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Υπὲρ τῶν προσκομισθέντων...

‘Ο β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Ὁπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

[‘Ο Διάκονος· Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς...

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

‘Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

‘Ο α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Αγγελον εἰρήνης...

‘Ο α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν...

‘Ο α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα...

‘Ο α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Διάκονος· Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον...

‘Ο α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ι. Χρυσοστόμου καὶ Μ. Βασιλείου

‘Ο Διάκονος· Χριστιανὰ τὰ τέλη...

‘Ο α’ χορός· Παράσχου, Κύριε.]

‘Ο Διάκονος· Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως...

‘Ο α’ χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς· Καὶ χαταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα...

Καὶ ἀπαγγέλλεται ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος ἡ

Κυριακὴ προσευχὴ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,* ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου^{**} ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου^{**} γε-
νηθήτω τὸ θέλημά σου,^{*} ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς.* Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον^{*} δὸς ἡμῖν σή-
μερον^{*} καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,^{*} ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν^{**} καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,^{*} ἀλλὰ βῆσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ιερεύς· “Οτι σου ἔστιν ἡ βασιλεία...

‘Ο α’ χορός· Ἄμην.

‘Ο Ιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο α’ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

‘Ο α’ χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς· Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς...

‘Ο α’ χορός· Ἄμην.

‘Ο Διάκονος· Πρόσχωμεν.

‘Ο Ιερεύς· Τὰ ἄγια τοῖς ἀγίοις.

‘Ο α' χορός·

Εἰς ἄγιος,* εἰς Κύριος,* Ἰησοῦς Χριστός,* εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός.* Ἀμήν.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ εἰς τὸν ἥχον τῆς ἡμέρας τὸ ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ ὁριζόμενον κοινωνικὸν.

Ἐν δεσποτικῇ ἡ θεομητορικῇ ἔօρτῃ καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς, ἐν ἔօρταις ἀγίων, ὡς καὶ τῇ Μ. Πέμπτῃ καὶ τῷ Μ. Σαββάτῳ, φάλλονται τὰ ἴδια αὐτῶν κοινωνικὰ (ὅρα ταῦτα σελ. 183).

Κοινωνικὰ τῆς ὅλης ἑβδομάδος

Τῇ Κυριακῇ

Ψαλμὸς ρμή' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Τῇ Δευτέρᾳ

Ψαλμὸς ργ' (103)

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούϊα.

Τῇ Τρίτῃ

Ψαλμὸς ρια' (111)

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Τῇ Τετάρτῃ

Ψαλμὸς ριε' (115)

Ποτήριον σωτηρίου λήφομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.

Τῇ Πέμπτῃ
Ψαλμὸς ι' (18)

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν,
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
Ἄλληλούϊα.

Τῇ Παρασκευῇ
Ψαλμὸς ογ' (73)

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὲ
ὁ Θεός. Ἄλληλούϊα.

Τῷ Σαββάτῳ
Ψαλμὸς ἕδ' (64)

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε,
καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ἄλληλούϊα.

Εἶτα ὁ Διάκονος Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως...

‘Ο α’ χορός·

‘Αμήν, ἀμήν, ἀμήν.* Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμε-
νος ἐν ὀνόματι Κυρίου.* Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφα-
νεν ἡμῖν.

Καὶ φάλλει ὁ β’ χορὸς πρῶτον τὸ παρὸν τροπάριον καὶ,
τοῦ λαοῦ κοινωνοῦντος, συνεχίζει τὸ κοινωνικόν.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ* σήμερον, Υἱὲ
Θεοῦ,* κοινωνόν με παράλαβε··* οὐ μὴ γὰρ τοῖς
ἐχθροῖς σου* τὸ μυστήριον εἴπω,* οὐ φίλημά σοι
δώσω,* καθάπερ ὁ Ἰούδας··* ἀλλ’ ὡς ὁ ληστὴς
ὅμοιογῶ σοι·* Μνήσθητί μου, Κύριε,* ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ σου.

Ἄπο δὲ τοῦ Πάσχα ἄχρι καὶ τῆς ἀποδόσεως αὐτοῦ φάλ-
λομεν τό·

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου
γεύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Εἰτα ὁ Ἱερεύς· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

‘Ο α’ χορός·

‘Ηχος β’

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,* ἐλάβομεν Πνεῦ-
μα ἐπουράνιον,* εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ,* ἀδιαιρέτον
Τριάδα προσκυνοῦντες.* αὕτη γὰρ ἡμῖν ἔσωσεν.

• Ιστέον ὅτι ἐν δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρω
Εἶδομεν τὸ φῶς φάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Τῷ
δὲ Μ. Σαββάτῳ καὶ τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς
τὸ κάτωθι·

Μνήσθητι, εὔσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν,* καθὼς
ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ* ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν.

Καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἄχρι τῆς ἀποδόσε-
ως αὐτοῦ τό·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν* θανάτῳ θάνατον
πατήσας* καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι* ζωὴν χαρι-
σάμενος.

Εἰτα ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε νῦν καὶ ἀεί...

‘Ο β’ χορός· Ἀμήν.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν* αἰνέσεώς σου,
Κύριε,* ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου,* ὅτι ἡξίω-
σας ἡμᾶς* μετασχεῖν τῶν ἀγίων μυστηρίων σου**
στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ,* ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου.* Ἀλληλούϊα,
ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

‘Ο Διάκονος·

‘Ορθοί· μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων...
‘Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

‘Ο α’ χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς· “Οτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν...

‘Ο α’ χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ιερεύς· ‘Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

‘Ο α’ χορός· ‘Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο α’ χορός·

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέη-
σον. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

‘Ο Ιερεὺς τὴν ὁπισθάμβωνον εὔχήν·

‘Ο εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε...

‘Ο α’ χορός· Ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον* ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

‘Ο β’ χορός·

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον* ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

‘Ο α’ χορός·

Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον.

‘Ο β’ χορός·

Ἄπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ιερεύς· Εὐλογία Κυρίου...

‘Ο α’ χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ιερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ο α’ χορὸς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

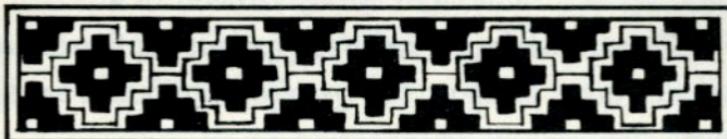
Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέη-
σον. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ιερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν ἐπιλέγων τὸ Δι’ εὐχῶν.

‘Ο α’ χορός· Ἀμήν.

• Ἰστέον ὅτι ἐν ταῖς μοναῖς πρὸ τοῦ Δι’ εὐχῶν, τοῦ
Ιερέως διανέμοντος τὸ ἀντίδωρον, ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ
Ἀναγνώστου ὁ λγ’ φαλμὸς (ὅρα τοῦτον εἰς σελ. 44).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, ὅτε τελεῖται
ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τὸ Εὐλογη-
μένη ἡ βασιλεία ἀναγινώσκεται ὁ προοιμιακός, μεθ' ὃν
ἐκφωνοῦνται τὰ εἰρηνικὰ καὶ στιχολογεῖται τὸ ΙΗ' Κάθισμα
τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι τὰ Πρὸς Κύριον, ἐν ᾧ ποιοῦμεν στά-
σεις τρεῖς καὶ ἐκφωνοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως αἱ μικραὶ συν-
απταί. Ἀκολουθεῖ τὸ Κύριε, ἐκέχραξα καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ
Ἐσπερινοῦ ἄχρι καὶ τοῦ Φῶς Ἰλαρόν.

Εἶτα ἀναγινώσκονται αἱ Προφητεῖαι καὶ εὐθὺς φάλλε-
ται ἀρχόμενον ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τό-

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου* ὡς θυμίαμα ἐνώ-
πιόν σου.* ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου* θυσία ἐσπερινή.

‘Ο Ἱερεὺς ἦ ἐν ταῖς μοναῖς ὁ Ἀναγνώστης·

Στίχ. α' Κύριε ἐκέχραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν
μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κε-
χραγέναι με πρὸς σέ.

‘Ο α’ χορός·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου· ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου· * ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου· θυσία ἐσπε-
ρινή.

‘Ο Ιερεύς·

Στίχ. β’ Θοῦ, Κύριε, φυλακήν τῷ στόματί μου,
καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

‘Ο β’ χορός·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου...

‘Ο Ιερεύς·

Στίχ. γ’ Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λό-
γους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν
ἀμαρτίαις.

‘Ο α’ χορός·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου...

‘Ο Ιερεύς·

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάϊῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

‘Ο β’ χορός·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου...

‘Ο Ιερεύς·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου· ὡς θυμίαμα ἐνώ-
πιόν σου·

‘Ο α’ χορὸς τὴν κατάληξιν·

”Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου· θυσία ἐσπερινή.

Καὶ ἔπονται ἡ μεγάλη ἔκτενὴς καὶ αἱ δεήσεις ὑπὲρ τῶν
πιστῶν καὶ τῶν κατηχουμένων, μεθ’ ἀφάλλεται ἀντὶ^τ
χερουβικοῦ ὑπὸ τοῦ α’ χοροῦ εἰς ἥχον πλ. β’ ὁ ὅμνος·

Nῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν* σὺν ἡμῖν ἀστράτως λατρεύουσιν.* Ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται* ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Μετὰ δὲ τὴν εἴσοδον τῶν ἀγίων δώρων φάλλει·

‘Ο β’ χορός·

Iδοὺ θυσία μυστικὴ* τετελειωμένη δορυφορεῖται.* Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν,* ἵνα μετοχοὶ ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα.* Ἀλληλούϊα.

Εἶτα τὰ πληρωτικά, τὸ Πάτερ ἡμῶν, ἡ εὔχὴ τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὸ κοινωνικόν·

Ψαλμὸς λγ’ (33)

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος.
Ἀλληλούϊα.

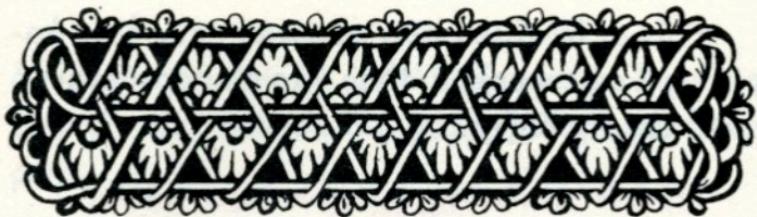
Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς **φάλλεται τὸ κάτωθι·**

Τίχος πλ. β’

Eύλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,* διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.* Ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς* γεύσασθε καὶ ἴδετε,* ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος.* Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα,
ἀλληλούϊα.

Τὰ δὲ λοιπὰ ἄχρι καὶ τῆς ἀπολύσεως ὅμοιά εἰσι πρὸς τὰ προεκτεθέντα ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν καὶ πρὸ τοῦ Δι’ εὔχῶν ἀναγινώσκεται σὺν τῷ λγ’ φαλμῷ καὶ ὁ ρυδ’ φαλμὸς (ὅρα τοῦτον εἰς σελ. 46).

ΕΙΣΟΔΙΚΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

• Ι στέον ὅτι τὰ κάτωθι εἰσοδικὰ φάλλονται·

'Απαραλλάκτως μὲν τῇ χυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς,
τῇ ἐπομένῃ αὐτῆς, εἰ ἔστιν ἑορτὴ Συνάξεως, καὶ ἐν τῇ ἀπό-
δόσει αὐτῆς, ἐὰν δὲν τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆ.

'Ἐὰν ἐν Κυριακῇ τύχῃ θεομητορική ἑορτὴ ἢ ἀπόδοσις
αὐτῆς ἢ δεσποτικῆς ἑορτῆς, τότε φάλλεται μετὰ τῆς κατα-
λήξεως· ὁ ἀναστὰς ἔχ νεκρῶν.

'Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν μεθεόρτων φάλλεται τὸ εἰσοδικὸν
Δεῦτε προσκυνήσωμεν μετὰ τῆς καταλήξεως τῆς ἑορτῆς ἢ,
ἐν Κυριακῇ· ὁ ἀναστὰς ἔχ νεκρῶν.

Εἰς τὴν "Τῷ φωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ

"Τῷ φοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν* καὶ προσκυ-
νεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,* ὅτι ἄγιός
ἔστι.

Σῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ,* ὁ σαρκὶ σταυρωθείς,*
φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ

'Ἐκ γαστρὸς πρὸ 'Εωσφόρου ἐγέννησά σε..
ῶμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.* Σὺ Ιερεὺς
εἰς τὸν αἰῶνα,* κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν

Σῶσον ἡμᾶς, Γίě Θεοῦ,* ὁ ἐκ Παρθένου τε-
χθείς,* φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰ ἄγια Θεοφάνεια

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου**
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς, Γίě Θεοῦ,* ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ^τ
Ἰωάννου βαπτισθείς,* φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Υπαπαντὴν

*Εγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ** ἐναν-
τίον πάντων τῶν ἔθνῶν* ἀπεκάλυψεν τὴν δικαιο-
σύνην αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Γίě Θεοῦ,* ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ
δικαίου Συμεὼν βασταχθείς,* φάλλοντάς σοι·
Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας* τὸ σωτή-
ριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς, Γίě Θεοῦ,* ὁ δι’ ἡμᾶς σαρκω-
θείς,* φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου**
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς, Γίě Θεοῦ,* ὁ ἐπὶ πώλου ὅνου
καθεισθείς,* φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα

Ἐν ἔχκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν,* Κύριον
ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Σῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ,* ὁ ἀναστὰς ἐκ νε-
κρῶν,* φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ,* Κύριος ἐν φωνῇ
σάλπιγγος.

Σῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ,* ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς
ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς,* φάλλοντάς σοι· Ἀλ-
ληλούϊα.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς

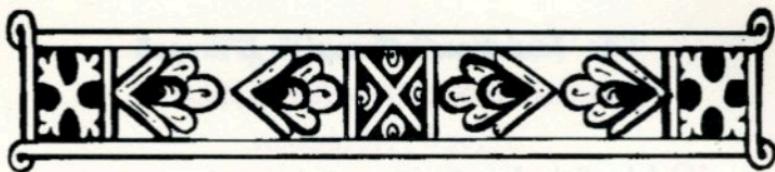
Τοφώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου·* ἄσωμεν
καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ,* φάλλοντάς
σοι· Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν ἀγίαν Μεταμόρφωσιν

Θαβὼρ καὶ Ἐρμὼν* ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλ-
λιάσονται.

Σῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ,* ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θα-
βὼρ μεταμορφωθείς,* φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Κ Ο Ν Τ Α Κ Ι Α

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Τῆς Παναγίας, κοινὸν

'Απὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Σταυροῦ (22^α Σεπτεμβρίου) ἔως 8ης Νοεμβρίου καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἅγίων Πάντων ἔως τῆς 26ης Ἰουλίου.

"Ηχος β'

Προστασία* τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,*
μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε,* μὴ παρίδῃς*
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς,* ἀλλὰ πρόφθασον,
ώς ἀγαθή,* εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,* τῶν πιστῶν
χραυγαζόντων σοι.* Τάχυνον εἰς πρεσβείαν* καὶ
σπεῦσον εἰς ἴκεσίαν,* ἡ προστατεύουσα ἀεί,* Θεο-
τόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου

'Απὸ 24ης Αὐγούστου ἔως 12ης Σεπτεμβρίου.

"Ηχος δ'. Αὐτόμελον

'Ιωακεὶμ καὶ Ἀννα* ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας* καὶ
Ἀδάμ καὶ Εὔα* ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου* ἡλευ-
θερώθησαν, ἀχραντε,* ἐν τῇ ἀγίᾳ γεννήσει σου**
αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου,* ἐνοχῆς τῶν πται-
σμάτων* λυτρωθεὶς ἐν τῷ χράζειν σοι.* Ἡ στεῖρα
τίκτει τὴν Θεοτόκον* καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς Ὑφώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

΄Απὸ 14ης ἔως 21ης Σεπτεμβρίου.

΄Ηχος δ'. Αὐτόμελον

΄Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἔκουσίως,* τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ* τοὺς οἰκτιρμούς σου δωρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός·* εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου* τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν,* νίκας χορηγῶν αὐτοῖς* κατὰ τῶν πολεμίων·* τὴν συμμαχίαν ἔχοι-εν τὴν σὴν* ὅπλον εἰρήνης,* ἀγήττητον τρόπαιον.

Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου

΄Απὸ 8ης ἔως 25ης Νοεμβρίου.

΄Ηχος δ'. Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ

΄Ο καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος,* ἡ πολυτίμητος παστᾶς καὶ παρθένος,* τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ,* σήμερον εἰσάγεται·* ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου,* τὴν χάριν συνεισάγουσα·* τὴν ἐν Πνεύματι θείω·* ἦν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ.* Αὕτη ὑπάρχει·* σκηνὴ ἐπουράνιος.

Προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων

΄Απὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων (26η Νοεμβρίου) ἄχρι τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων.

΄Ηχος γ'. Αὐτόμελον

΄Η Παρθένος σήμερον·* τὸν προαιώνιον Λόγον·* ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται·* ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως.* Χόρευε,* ἡ οἰκουμένη, ἀκουτισθεῖσα·* δόξασον·* μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων,* βουληθέντα ἐποφθῆναι·* παιδίον νέον·* τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως
'Απὸ 25ης ἔως 31ης Δεκεμβρίου.

Τίτλος γ'. Αὐτόμελον

Ἡ Παρθένος σήμερον* τὸν ὑπερούσιον τίκτει*
καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον* τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει·*
ἄγγελοι* μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι·* μάγοι δὲ·
μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι·* δι’ ἡμᾶς γὰρ ἐγεννή-
θη·* παιδίον νέον·* ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Τῆς Περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ
Τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου.

Τίτλος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον

Ο τῶν ὅλων Κύριος* περιτομὴν ὑπομένει·* καὶ
βροτῶν τὰ πταίσματα·* ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει,* δί-
δωσι·* τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ·* χαίρει δὲ ἐν
τοῖς ὑφίστοις·* καὶ ὁ τοῦ κτίστου·* ἵεράρχης καὶ φωσ-
φόρος,* ὁ θεῖος μύστης·* Χριστοῦ Βασίλειος.

Προεόρτιον τῶν Θεοφανείων
'Απὸ 2ας ἔως 5ης Ἰανουαρίου.

Τίτλος δ'. Ἔπεφάνης σήμερον

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον·* τοῦ Ἰορδάνου·* γε-
γονὼς ὁ Κύριος·* τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾶ·* Μὴ δειλιάσῃς
βαπτίσαι με·* σῶσαι γὰρ ἡκω·* Ἀδάμ τὸν πρωτό-
πλαστον.

Τῶν ἀγίων Θεοφανείων

'Απὸ 6ης ἔως 14ης Ἰανουαρίου.

'Ηχος δ'. Αὐτόμελον

'Επεφάνης σήμερον* τῇ οἰκουμένῃ* καὶ τὸ φῶς σου, Κύριε,* ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς,* ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε.* Ἡλθες, ἐφάνης,* τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ

'Απὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων (15η Ἰανουαρίου) ἄχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

'Ηχος α'

'Ο μήτραν παρθενικὴν* ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου* καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν* εὐλογήσας, ὡς ἔπρεπε* προφθάσας καὶ νῦν,* ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεός.* 'Άλλ' εἰρήνευσον* ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα* καὶ κραταιώσον* βασιλεῖς οὓς ἡγάπησας,* ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου

'Απὸ τὸ Σάββατον τῆς Α' μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

'Ηχος πλ. δ'. Αὐτόμελον

Tῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,* ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια* ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε.* 'Άλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,* ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,* ἵνα κράζω σοι.* Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων

‘Ηχος πλ. β’. Αὐτόμελον

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ,* τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς*
ἐποχούμενος, Χριστὲ ὁ Θεός,* τῶν ἀγγέλων τὴν
αἰνεσιν* καὶ τῶν παιδῶν τὴν ἀνύμνησιν* προσεδέ-
ξω βιώντων σοι·* Εὔλογημένος εἶ, ὁ ἐρχόμενος*
τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα

‘Απὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἄχρι τῆς ἀποδόσεως καὶ
τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, πλὴν Δευτέρας τοῦ Θωμᾶ ἔως
Σαββάτου πρὸ τῶν Μυροφόρων καὶ τῆς περιόδου τῆς ἑορτῆς
τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

‘Ηχος πλ. δ’. Αὐτόμελον

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ* κατῆλθες, ἀθάνατε,* ἀλλὰ τοῦ
ἄδου* καθεῖλες τὴν δύναμιν* καὶ ἀνέστης ὡς νικη-
τής, * Χριστὲ ὁ Θεός,* γυναιξὶ μυροφόροις* φθεγ-
ξάμενος· Χαίρετε,* καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις* εἰ-
ρήνην δωρούμενος,* ὁ τοῖς πεσοῦσι* παρέχων ἀνά-
στασιν.

Τῆς Ψηλαφήσεως τοῦ Θωμᾶ

‘Απὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Θωμᾶ ἄχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς
ἑορτῆς (Σάββατον πρὸ τῶν Μυροφόρων).

‘Ηχος πλ. δ’

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ* τὴν ζωοπάροχόν σου
πλευρὰν* ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε,* Χριστὲ ὁ Θεός**
συγκεκλεισμένων γάρ τῶν θυρῶν* ὡς εἰσῆλθες,*
σὺν τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις ἐβόα σοι·* Κύριος ὑπάρ-
χεις καὶ Θεός μου.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Απὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἄχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς (Τετάρτη πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ).

Τίτλος δ'. Ούπωσθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς* μεσαζούσης,* ὁ τῶν ἀπάντων ποιητῆς* καὶ δεσπότης* πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός·* Δεῦτε καὶ ἀρύσσασθε* ὑδωρ ἀθανασίας.* "Οθεν σοι προσπίπτομεν* καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν·* τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν·* σὺ γὰρ ὑπάρχεις* πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς Ἀναλήψεως

Απὸ τῆς Πέμπτης τῆς Ἀναλήψεως ἄχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς (Παρασκευὴ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς).

Τίτλος πλ. β'. Αὐτόμελον

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν* πληρώσας οἰκονομίαν* καὶ τὰ ἐπὶ γῆς* ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις,* ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,* οὐδαμόθεν χωριζόμενος,* ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος* καὶ βιῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε·* Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Τῆς Πεντηκοστῆς

Απὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς ἄχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς (Σάββατον πρὸ τῶν ἀγίων Πάντων).

Τίτλος πλ. δ'

"Ο τε καταβὰς* τὰς γλώσσας συνέχεε,* διεμέριζεν ἔθνη ὁ "Ψιστος·* ὅτε τοῦ πυρὸς* τὰς γλώσσας διένειμεν,* εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε·* καὶ συμφώνως δοξάζομεν* τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Τῆς Μεταμορφώσεως

Απὸ 27ης Ἰουλίου ἕως 13ης Αὐγούστου.

Τῷ Χορῷ βαρὺς

Ἐπὶ τοῦ ὄρους* μετεμορφώθης,* καὶ ὡς ἔχω-
ρουν οἱ μαθηταί σου* τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θε-
ός, ἐθεάσαντο·* ἵνα, ὅταν σὲ ἴδωσι σταυρούμενον,*
τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον,* τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσιν,* ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς* τοῦ Πατρὸς
τὸ ἀπαύγασμα.

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Απὸ 15ης Αὐγούστου ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς.

Τῷ Χορῷ β'. Αὐτόμελον

Τὴν ἐν πρεσβείαις* ἀκοίμητον Θεοτόκον* καὶ
προστασίαις* ἀμετάθετον ἐλπίδα,* τάφος καὶ νέ-
κρωσις οὐκ ἐκράτησεν·* ὡς γὰρ ζωῆς μητέρα* πρὸς
τὴν ζωὴν μετέστησεν* ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρ-
θενον.

Ε Ι Ρ Μ Ο Ι

ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΙ ΑΝΤΙ ΤΟΥ «ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ»

ΕΝ ΤΑΙΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΙΣ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ

Τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου

Τίμιος πλ. δ'

Ἄλλότριον* τῶν μητέρων ἡ παρθενία* καὶ ἔ-
νον ταῖς παρθένοις* ἡ παιδοποιία** ἐπὶ σοί, Θεο-
τόκε,* ἀμφότερα ὡχονομήθη·* διό σε πᾶσαι αἱ φυ-
λαὶ τῆς γῆς* ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Τῆς Υφώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Τίμιος πλ. δ'

Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος,* ἀγεωρ-
γήτως βλαστήσασα Χριστόν,* ὑφ' οὖ τὸ τοῦ σταυ-
ροῦ* ζωηφόρον ἐν γῇ* πεφυτούργηται δένδρον·* δι'
οὖ νῦν ὑφουμένου* προσκυνοῦντες αὐτόν,* σὲ με-
γαλύνομεν.

Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου
“**Ὕχος δ'**

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς πανάγνου* ὄρῶντες
ἔξεπλήττοντο.* πῶς ἡ παρθένος εἰσῆλθεν* εἰς τὰ
ἄγια τῶν ἀγίων.

Ως ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ,* φανέτω μηδαμῶς
χεὶρ ἀμυήτων.*

Χείλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως,*
φωνὴν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα,*

ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω.* Χαῖρε, κεχαριτωμένη,
ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Χριστουγέννων
“**Ὕχος α'**

Μεγάλυνον, φυχή μου,* τὴν τιμιωτέραν* καὶ
ἐνδοξοτέραν* τῶν ἀνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον* ὄρῳ καὶ παράδοξον** οὐρα-
νὸν τὸ σπήλαιον** θρόνον χερουβικὸν τὴν Παρθέ-
νον** τὴν φάτνην χωρίον,* ἐν ᾧ ἀνεχλίθη ὁ ἀχώ-
ρητος* Χριστὸς ὁ Θεός.* ὃν ἀνυμνοῦντες μεγα-
λύνομεν.

Τῇ 26ῃ Δεκεμβρίου
Ἐτέρα Ιαμβική. “**Ὕχος δ' αὐτὸς**

Μάγοι καὶ ποιμένες* ἥλθον προσκυνῆσαι*
Χριστὸν τὸν γεννηθέντα* ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει..

Στέργειν μὲν ἡμᾶς* ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
Πᾶσον σιωπήν.* τῷ πόθῳ δέ, Παρθένε,
Ὑμνους ὑφαίνειν* συντόνως τεθηγμένους,
Ἐργῶδές ἐστιν** ἀλλὰ καί, μήτηρ, σθένος,
Οση πέφυκεν* ἡ προαιρεσις, δίδου.

Τῶν Φώτων

Τίχος β'

Μεγάλυνον, φυχή μου,* τὴν τιμιωτέραν* τῶν
ἄνω στρατευμάτων.

Απορεῖ πᾶσα γλῶσσα* εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν**
ἴλιγγιᾳ δὲ νοῦς καὶ ὑπερχόσμιος* ὑμνεῖν σε, Θεο-
τόκε** ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,* τὴν πίστιν δέχου·**
καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας* τὸν ἔνθεον ἡμῶν·** σὺ γὰρ
Χριστιανῶν εἴ προστάτις,* σὲ μεγαλύνομεν.

Τῇ 7ῃ Ἰανουαρίου

Ἐτέρα ἱαμβική. Τίχος ὁ αὐτὸς

Μεγάλυνον, φυχή μου,* τὴν λυτρωσαμένην*
ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν* τοῦ τόχου σου θαυμάτων!
Νύμφη πάναγνε,* μῆτερ εὐλογημένη,
Δι' ἡς τυχόντες* παντελοῦς σωτηρίας,
Ἐπάξιον χροτοῦμεν* ὡς εὔεργέτη,
Δῶρον φέροντες* ὑμνον εὐχαριστίας.

Τῆς Υπαπαντῆς

Τίχος γ'

Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς* πάντων τῶν Χριστιανῶν,*
σκέπε, φρούρει, φύλαττε* τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Εν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι* τύπον κατίδω-
μεν οἱ πιστοί·* πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῆγον·*
ἄγιον Θεῷ·* διὸ πρωτότοκον Λόγον,* Πατρὸς ἀνάρ-
χου Γίόν,* πρωτοτοκούμενον μητρὶ·* ἀπειράνδρῳ
μεγαλύνωμεν.

ἀντὶ τοῦ Ἀξιόν ἐστιν

Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

“**Ηχος δ'**

Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην·* αἰνεῖτε,
οὐρανοί, Θεοῦ τὴν δόξαν.

‘**Ως** ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ,* φαυέτω μηδαμῶς
χεὶρ ἀμυήτων·*

Χείλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως,*
φωνὴν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα,*

ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω·* Χαῖρε, κεχαριτωμένη, ὁ
Κύριος μετὰ σοῦ.

Τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου

“**Ηχος πλ. δ'**

Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν,* λαοί, Θεο-
τόκον,* τὴν τὸ πῦρ τῆς θεότητος* δεξαμένην ἐν τῇ
γαστρὶ ἀφλέχτως* ἐν ὅμνοις μεγαλύνοντες.

Τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων

“**Ηχος δ'**

Θεὸς Κύριος* καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·* συστήσασθε
ἴορτὴν* καὶ ἀγαλλόμενοι,* δεῦτε, μεγαλύνωμεν
Χριστόν,* μετὰ βαΐων καὶ κλάδων* ὅμνοις κραυ-
γάζοντες·* Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος* ἐν ὄνόμα-
τι Κυρίου,* Σωτῆρος ἡμῶν.

Τοῦ Πάσχα

Τίχος α'

Ο ἄγγελος ἐβόα* τῇ κεχαριτωμένῃ·* Ἀγνὴ παρθένε, χαῖρε,* καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε,* ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη* τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου,* ἡ νέα Ἱερουσαλήμ·* ἡ γὰρ δόξα Κυρίου* ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε.* Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου, Σιών·* σὺ δέ, ἀγνή,* τέρπου, Θεοτόκε,* ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ

Τίχος α'

Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα* καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ,* τὴν ἀρίζηλον δόξαν* καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων,* ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Τοῦ Παραλύτου

Τίχος α'

Ο ἄγγελος ἐβόα* τῇ κεχαριτωμένῃ·* Ἀγνὴ Παρθένε, χαῖρε,* καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε,* ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη* τριήμερος ἐκ τάφου.

Συμφώνως, Παρθένε,* σὲ μακαρίζομεν πιστοί·* Χαῖρε, πύλη Κυρίου·* χαῖρε, πόλις ἔμψυχε·* χαῖρε, δι' ἣς ἡμῖν ἔλαμψε* σήμερον φῶς* τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος* τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

"Ηχος πλ. δ'

'Αλλότριον* τῶν μητέρων ἡ παρθενία* καὶ ξένον ταῖς παρθένοις* ἡ παιδοποιία·* ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε,* ἀμφότερα ὡκονομήθη·* διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς* ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Τῆς Σαμαρείτιδος

"Ηχος α'

'Ο ἄγγελος ἐβόα· τῇ κεχαριτωμένῃ·* Ἄγνη Παρθένε, χαῖρε,* καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε,* ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη· τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου,* ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός·* ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ Ἰησοῦς ἀνέτειλε,* λάμψας ἥλιου φαιδρότερον* καὶ τοὺς πιστοὺς* πάντας καταυγάσας,* θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Τῆς Ἀναλήφεως

"Ηχος πλ. α'

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν* καὶ λόγον μητέρα Θεοῦ,* τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον* ἀφράστως κυήσασαν,* οἵ πιστοί·* ὅμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Τῆς Πεντηκοστῆς

"Ηχος βαρὺς

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρᾳ κυοφορήσασα·* καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ* σάρκα δανείσασα,* μῆτερ ἀπείρανδρε,* παρθένε Θεοτόκε,* δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου,* χωρίον τοῦ ἀπείρου·* πλαστουργοῦ σου,
σὲ μεγαλύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος

"Ηχος δ"

Χαίροις, ἄνασσα,* μητροπάρθενον χλέος·
 Ἀπαν γὰρ εὐδίνητον* εὔλαλον στόμα
 Ρητρεῦον, οὐ σθένει σε* μέλπειν ἀξίως·
 Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς* ἅπας σου τὸν τόκον
 Νοεῖν· ὅθεν σε* συμφώνως δοξάζωμεν.

Τῆς Μεταμορφώσεως

• Ἰστέον δtti κατὰ τὴν παλαιὰν τάξιν φάλλεται ὁ είρμος
 Ο τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη (ὅρα σελ. 261) ἦ, ἐνθα ἔστι
 τάξις, τὸ κάτωθι·

"Ηχος πλ. δ"

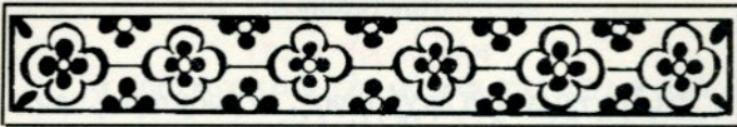
Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἡκούσθη·* ὁ ἀπάτωρ γὰρ
 Υἱὸς ἔκ τῆς Παρθένου* τῇ πατρῷ α φωνῇ* ἐνδό-
 ξως μαρτυρεῖται,* οἵα Θεὸς καὶ ἀνθρωπος* ὁ αὐτὸς
 εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

"Ηχος α'

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι* μακαρίζομέν σε* τὴν μόνην
 Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι* ἐν σοί, Παρθέ-
 νε ἄχραντε·* παρθενεύει γὰρ τόκος* καὶ ζῶὴν προ-
 μηστεύεται θάνατος.* Ἡ μετὰ τόκον παρθένος*
 καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα,* σώζοις ἀεί,* Θεοτόκε,
 τὴν χληρονομίαν σου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

A'

Δεσποτικῶν ἑορτῶν

Τῆς Υψώσεως τοῦ Σταυροῦ

Ψαλμὸς δ' (4)

'Εσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου
σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα.

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

Ψαλμὸς ρι' (110)

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.
Ἀλληλούϊα.

Τῶν Θεοφανείων

Τίτ. γ' 11

'Επεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν
ἀνθρώποις. Ἀλληλούϊα.

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

'Εσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς... (ὅρα ἀνωτέρω).

Τοῦ Λαζάρου

Ψαλμὸς η' (8)

'Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρ-
τίσω αἶνον. Ἀλληλούϊα.

Τῶν Βαΐων

Ψαλμὸς ριζ' (117)

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Ἄλληλούϊα.

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ

Αντὶ κοινωνικοῦ φάλλομεν τὸ ἐπόμενον.

***Ηχος πλ. β'**

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Γίε
Θεοῦ,* κοινωνόν με παράλαβε.* οὐ μὴ γάρ τοῖς ἔχ-
θροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω,* οὐ φίλημά σοι δώ-
σω,* καθάπερ ὁ Ἰούδας.* ἀλλ' ὡς ὁ ληστὴς ὅμοιο-
γῶ σοι.* Μνήσθητί μου, Κύριε,* ἐν τῇ βασιλείᾳ
σου.

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη
σώζων ἡμᾶς. Ἄλληλούϊα.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα

Τὸ αὐτὸ κοινωνικὸν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἑβδομάδι τῆς Δια-
καιονησίμου.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου
γεύσασθε. Ἄλληλούϊα.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ

Ψαλμὸς ρμζ' (147)

Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, αἴνει τὸν
Θεόν σου Σιών. Ἄλληλούϊα.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ίωάν. ζ' 56

Ο τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ
αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κάγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος.
Ἄλληλούϊα.

Τῆς Ἀναλήψεως
Ψαλμὸς μς' (46)

Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ
σάλπιγγος. Ἄλληλούϊα.

Τῆς Πεντηκοστῆς
Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ
εὐθείᾳ. Ἄλληλούϊα.

Τῆς Μεταμορφώσεως
Ψαλμὸς πη' (88)

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου,
Κύριε, πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλ-
λιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἄλληλούϊα.

B'
Θεομητορικῶν ἑορτῶν

Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
Ψαλμὸς ρλα' (131)

Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν
εἰς κατοικίαν ἔαυτῷ. Ἄλληλούϊα.

Πάντων τῶν λοιπῶν ἑορτῶν τῆς Θεοτόκου

Ψαλμὸς ριε' (115)

Ποτήριον σωτηρίου λήφομαι, καὶ τὸ ὄνομα
Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Γ'

Ἐορτῶν ἀγίων.

Τῶν Ταξιαρχῶν

Ψαλμὸς ργ' (103)

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ
τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούϊα.

Τοῦ Προδρόμου ἢ ἄλλου ἀγίου

Ψαλμὸς ρια' (111)

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλλη-
λούϊα.

Τῶν θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης καὶ τῶν ἀγίων
Πάντων

Ψαλμὸς λβ' (32)

Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέ-
πει αἴνεσις. Ἀλληλούϊα.

Ἀποστόλων - Εὐαγγελιστῶν - Τριῶν Ιεραρχῶν καὶ
ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης

Ψαλμὸς ιη' (18)

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν,
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
Ἀλληλούϊα.

Ε Υ Χ Α Ι
ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ

Πρὸς αὐτῆς

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ Γίδος τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτός εἰμι ἐγώ. "Ἐτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ ἄχραντον σῶμά σου καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου, ἐλέησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἔκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξίωσόν με ἀκαταχρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἄμην.

'**I**δοὺ βαδίζω πρὸς θείαν κοινωνίαν·
πλαστουργέ, μὴ φλέξῃς με τῇ μετουσίᾳ·
πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον·
ἀλλ' οὖν κάθαρον ἔχ πάσης με κηλίδος.

Tοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ* σήμερον, Γίέ Θεοῦ,* κοινωνόν με παράλαβε** οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἔχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω,* οὐ φίλημά σοι

δώσω,* καθάπερ δὲ Ιούδας·* ἀλλ' ὡς δὲ ληστὴς
όμοιογῶ σοι·* Μνήσθητί μου, Κύριε,* ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ σου.

Θεουργὸν αἷμα φρῖξον, ἀνθρωπε, βλέπων·
ἀνθραξ γάρ ἔστι τοὺς ἀναξίους φλέγων.
Θεοῦ τὸ σῶμα καὶ θεοῖ με καὶ τρέφει·
θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Ἐθελξας· πόθῳ με, Χριστέ,* καὶ ἡλλοίωσας
τῷ θείῳ σου ἔρωτι·* ἀλλὰ κατάφλεξον· πυρὶ ἀύλῳ
τὰς ἀμαρτίας μου,* καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ·*
τρυφῆς καταξίωσον,* ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν· μεγα-
λύνω, ἀγαθέ, παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου· πῶς εἰσε-
λεύσομαι δὲ ἀνάξιος;* ἐὰν γὰρ τολμήσω· συνεισ-
ελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα,* δὲ χιτών με ἐλέγχει, ὅτι
οὐκ ἔστι τοῦ γάμου· καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ^{τὸν}
τῶν ἀγγέλων·* καθάρισον, Κύριε,* τὸν ῥύπον τῆς
ψυχῆς μου· καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ιησοῦ Χριστέ,
δὲ Θεός μου, μὴ εἰς κρῖμά μοι γένοιτο τὰ ἄγια
ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν
καὶ ἀγιασμὸν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ εἰς ἀρρα-
βῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Εμοὶ δὲ
τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἔστι, τίθεσθαι
ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Μετὰ τὴν θείαν μετάληψιν

Ἐπὰν δὲ τύχης τῆς καλῆς μετουσίας
τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,
ῦμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα,
καὶ τάδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε·
Δόξα σοι ὁ Θεός. Δόξα σοι ὁ Θεός.
Δόξα σοι ὁ Θεός.

Εὐχὴ Ἀνωνύμου

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ
ἀπώσω με τὸν ἀμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν με
γενέσθαι τῶν ἀγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐ-
χαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν
ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίω-
σας. Ἄλλα, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν
ἀποθανών τε καὶ ἀναστὰς καὶ χαρισάμενος ἡμῖν
τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιά σου μυστήρια, ἐπ’
εὐεργεσίᾳ καὶ ἀγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σω-
μάτων ἡμῶν, δὸς γενέσθαι ταῦτα κάμοι εἰς ἵασιν
ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναν-
τίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὄφθαλμῶν τῆς καρδίας
μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς
πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόχριτον,

εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα ἐν τῷ ἀγιασμῷ σου δι’ αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διὰ παντὸς καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω, τοῦ τῆδε βίου ἀπάρας ἐπ’ ἐλπίδι ζωῆς αἰώνιου, εἰς τὴν ἀΐδιον καταντήσω ἀνάπταυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἐορταζόντων ἥχος ὁ ἀκατάπαυστος καὶ ἡ ἀπέραντος ἥδονή τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὅντως ἐφετὸν καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εὔχὴ Μεγάλου Βασιλείου

Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεός, βασιλεῦ τῶν αἰώνων καὶ δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ πᾶσιν οἵς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου μυστηρίων. Δέομαι οὖν σου, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου σκιᾷ· καὶ δώρησαί μοι μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἀγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Συμεών τοῦ Μεταφραστοῦ

Ο δοὺς τροφήν μοι σάρκα σὴν ἔκουσίως,
δ πῦρ ὑπάρχων καὶ φλέγων ἀναξίους,
μὴ δὴ καταφλέξῃς με, μή, πλαστουργέ μου·
μᾶλλον δίελθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις,
εἰς πάντας ἄρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.

Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων·
ψυχὴν κάθαρον, ἀγίασον τὰς φρένας,
τὰς ἴγνυας στήριξον ὀστέοις ἀμμα·
αἰσθήσεων φώτισον ἀπλῆν πεντάδα,
ὅλον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.
ἀεὶ σκέπε, φρούρει τε καὶ φύλαττέ με
ἐκ παντὸς ἔργου καὶ λόγου ψυχοφθόρου.

Αγνιζε καὶ κάθαρε καὶ ῥύθμιζέ με·
κάλλυνε, συνέτιζε, καὶ φώτιζέ με·
δεῖξόν με σὸν σκήνωμα, πνεύματος μόνου
καὶ μηκέτι σκήνωμα τῆς ἀμαρτίας·
ἴν' ὡς σὸν οἶκον, εἰσόδῳ κοινωνίας,
ώς πῦρ με φεύγῃ πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.

Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
τὰς ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,
τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς ἀποστόλους,
πρὸς τοῖσδε σὴν ἄχραντον, ἀγνὴν μητέρα·
ῶν τὰς λιτάς, εὕσπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου,
καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν.

Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἀγιασμὸς καὶ μόνος
ἡμῶν, ἀγαθέ, τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης,
καὶ σοὶ πρεπόντως ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
δόξαν ἀπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

Εύχὴ Ἀνωνύμου

Τὸ σῶμά σου τὸ ἄγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, γένοιτο μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ αἷμά σου τὸ τίμιον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς χαράν, ὑγείαν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ ἐλεύσει σου ἀξίωσόν με τὸν ἀμαρτωλὸν στῆναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων. Ἄμην.

Εύχὴ Ἀνωνύμου
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόχου

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλίαμά μου, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἡξίωσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἄλλ’ ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς χαρδίας· ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν τεθανατωμένον τῇ ἀμαρτίᾳ· ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαγχνος μήτηρ, ἐλέησόν με καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ χαρδίᾳ μου καὶ ταπείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. Καὶ ἀξίωσόν με μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων μυστηρίων τὸν ἀγιασμόν, εἰς ἵασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ παράσχου μοι δάκρυα μετανοί-

μετὰ τὴν θείαν μετάληψιν

ας καὶ ἔξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν
σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

“Οτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς
τοὺς αἰῶνας. Ἀμὴν (τρίς).

‘Ο Ιερεὺς λέγει τό·

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα...

Εἶτα τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν καὶ
ὁ Ιερεὺς “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, ὁ δὲ Ἀναγνώστης τό·

‘Απολυτίκιον τοῦ ἀγίου Χρυσοστόμου

Ἡ τοῦ στόματός σου* καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμ-
φασα χάρις* τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν** ἀφιλαρ-
γυρίας τῷ κόσμῳ* θησαυροὺς ἐναπέθετο** τὸ ὑψος
ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν.* Ἄλλὰ σοῖς
λόγοις παιδεύων,* πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε,*
πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ* σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί. Τὸ χοντάκιον

Ἐκ τῶν οὐρανῶν* ἐδέξω τὴν θείαν χάριν* καὶ
διὰ τῶν σῶν* χειλέων πάντας διδάσκεις* προσ-
κυνεῖν τὸν ἐν Τριάδι ἔνα Θεόν,* Ἰωάννη Χρυσό-
στομε,* παμμακάριστε ὅσιε,* ἐπαξίως εὐφημοῦμέν
σε** ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής,* ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Καὶ νῦν

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε,* πάντων τῶν ἀγίων* καὶ
τῆς Θεοτόκου,* τὴν σὴν εἱρήνην δὸς ἡμῖν* καὶ ἐλέ-
ησον ἡμᾶς,* ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Εἰ δὲ ἐτελέσθη ἡ θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου λέγομεν ταῦτα.

Ἄπολυτίχιον τοῦ ἀγίου Βασιλείου

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξῆλθεν ὁ φθόγγος σου,*
ώς δεξαμένην τὸν λόγον σου,* δι' οὗ θεοπρεπῶς
ἔδογμάτισας,* τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας,*
τὰ τῶν ἀνθρώπων ἥθη κατεκόσμησας.* βασίλειον
ἱεράτευμα,* πάτερ ὅσιε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί. Τὸ κοντάκιον

὾φθης βάσις ἀσειστος* τῇ Ἐκκλησίᾳ,* νέμων
πᾶσιν ἀσυλον* τὴν χυριότητα βροτοῖς,* ἐπισφρα-
γίζων σοῖς δόγμασιν,* οὐρανοφάντορ Βασίλειε ὅσιε.

Kαὶ νῦν

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν ἀγίων...

Εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων λέγο-
μεν μόνον ταῦτα.

Δόξα. Καὶ νῦν

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε,* πάντων τῶν ἀγίων* καὶ
τῆς Θεοτόκου,* τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν* καὶ ἐλέ-
ησον ἡμᾶς,* ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Εἰτα τὸ Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ... Ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου εὐλόγησον, πάτερ.

μετὰ τὴν θείαν μετάληψιν

‘Ο Ιερεύς· ‘Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

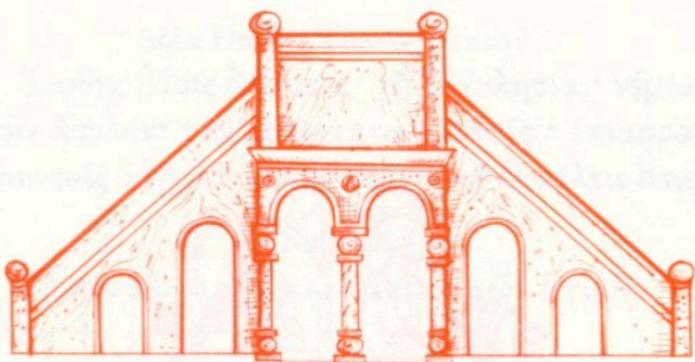
Εἶτα τὸ Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον (γ').
Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

‘Ο Ιερεὺς ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς ἡμῶν...

Καὶ τέλος τὸ Δι' εὐχῶν...

‘Ο δὲ Ἀναγνώστης τό· Ἄμήν.

ПАРАРТНМА

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Αναστάσιμα σὺν τοῖς θεοτοκίοις

Τίχος α'
Απολυτίκιον

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος* ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων*
καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων* τὸ ἄχραντόν σου
σῶμα,* ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ,* δωρούμενος
τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν·* διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν* ἐβόων σοι ζωοδότα·* Δόξα τῇ ἀναστά-
σει σου, Χριστέ,* δόξα τῇ βασιλείᾳ σου,* δόξα
τῇ οἰκονομίᾳ σου,* μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ
χαῖρε,* σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δε-
σπότης,* ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ,* ὡς ἔφη ὁ δί-
καιος Δαβίδ·* ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν,*
βαστάσασα τὸν κτίστην σου.* Δόξα τῷ ἐνοικήσαν-
τι ἐν σοί·* δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ·* δόξα τῷ
ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς* διὰ τοῦ τόκου σου.

'Ηχος β'
'Απολυτίκιον

"Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον,* ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος,* τότε τὸν ἄδην ἐνέχρωσας* τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος** ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας* ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,* πᾶσαι αἱ δυνάμεις* τῶν ἐπουρανίων ἐχραύγαζον** Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν,* πάντα ὑπερένδοξα,* τὰ σά, Θεοτόκε, μυστήρια** τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη* καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη,* μήτηρ ἐγνώσθης ἀφευδής,* Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν.* Αὐτὸν ἵκετευε,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ηχος γ'
'Απολυτίκιον

Εὔφραινέσθω τὰ οὐράνια,* ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια,* ὅτι ἐποίησε κράτος* ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος.* ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον** πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο** ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς* καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ* τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν,* ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε** ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ,* ὁ Γιός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν,* τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος,* ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς,* ὡς φιλάνθρωπος.

Τίχος δ'
Ἀπολυτίκιον

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα* ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι* αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι* καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι,* τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον..* Ἐσκύλευται ὁ θάνατος,* ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός,* δωρούμενος τῷ κόσμῳ* τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον* καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον,* διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται..* Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος* καὶ σταυρὸν ἔκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος..* δι' οὐ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον,* ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Τίχος πλ. α'
Ἀπολυτίκιον

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι,* τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα* εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,* ἀνυμνήσωμεν, πιστοί,* καὶ προσκυνήσωμεν..* ὅτι ηὔδοκησε σαρκὶ* ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ* καὶ θάνατον ὑπομεῖναι* καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας* ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος..* χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ..* χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε..* ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ* τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν,* πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης..* ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων* καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Τίχος πλ. β'
Απολυτίκιον

Ἄγγελικαι δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου* καὶ
οἱ φυλάσσοντες* ἀπενεκρώθησαν.* καὶ ἵστατο Μα-
ρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα* τὸ ἄχραντόν σου σῶμα.*
Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην,* μὴ πειρασθεὶς ὑπ’ αὐτοῦ**
ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ,* δωρούμενος τὴν ζωήν.*
Οἱ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,* Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου μητέρα,*
ῆλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἔκουσίᾳ βουλῇ,* λάμψας ἐν τῷ
σταυρῷ,* ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ,* λέγων
τοῖς ἀγγέλοις.* Συγχάρητέ μοι,* ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπο-
λωμένη δραχμή.* Ο πάντα σοφῶς οἰκονομήσας,
δόξα σοι.

Τίχος βαρὺς
Απολυτίκιον

Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου τὸν θάνατον** ἡνέ-
ῳξας τῷ ληστῇ τὸν παράδεισον** τῶν μυροφόρων
τὸν θρῆνον μετέβαλες* καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις*
κηρύττειν ἐπέταξας,* ὅτι ἀνέστης, Χριστὲ ὁ Θεός,*
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα,* τοὺς
ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανύμνητε,* ἐκ λάκκου καὶ
βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε** σὺ γάρ τοὺς ὑπευ-
θύνους τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσωσας,* τεκοῦσα τὴν σωτη-
ρίαν** ἡ πρὸ τόκου παρθένος* καὶ ἐν τόχῳ παρθέ-
νος* καὶ μετὰ τόκου πάλιν οὕσα παρθένος.

ΤΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἐξ ὑφους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος,* ταφὴν κατεδέξω τριήμερον,* ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν·* ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν,* Κύριε, δόξα σοι.

ΘΕΟΤΟΧΙΟΝ

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου* καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ,* ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας* καὶ ἔγερσιν δεῖξας ὡς Θεός,* μὴ παριδησ οὖς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου·* δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεήμων,* δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον,* πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν* καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν,* λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ΔΙΑΦΩΡΩΝ ἍΓΙΩΝ, χοινὰ

Εἰς ἀπόστολον

ΤΗΧΟΣ Γ'

Απόστολε ἄγιε (**δεῖνα**),* πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,* ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν* παράσχῃ ταῖς φυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς ἀποστόλους

ΤΗΧΟΣ Γ'

Απόστολοι ἄγιοι * πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,* ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν* παράσχῃ ταῖς φυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς εὐαγγελιστὴν

ΤΗΧΟΣ Γ'

Απόστολε ἄγιε καὶ εὐαγγελιστὰ (**δεῖνα**),* πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,* ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν* παράσχῃ ταῖς φυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς μάρτυρα

“**Ηχος δ'**. Ταχὺ προκατάλαβε

Ο μάρτυρας σου, Κύριε,* ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ* τὸ στέφοις ἔκομισατο τῆς ἀφθαρσίας* ἐξ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·* ἔχων γὰρ τὴν ἴσχύν σου,* τοὺς τυράννους καθεῖλεν·* ἔθραυσε καὶ δαιμόνων* τὰ ἀνίσχυρα θράση.* Αὐτοῦ ταῖς ἴκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός,* σῶσον τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Εἰς γυναῖκα μάρτυρα

“**Ηχος δ'**. Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Η ἀμνάς σου, Ἰησοῦ,* χράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ·* Σὲ νυμφίε μου ποθῶ* καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ* καὶ συσταυροῦμαι* καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου,* καὶ πάσχω διὰ σέ,* ὡς βασιλεύσω σὺν σοὶ* καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ,* ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί·* ἀλλ’ ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου* τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι.* Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων,* σῶσον τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Εἰς μάρτυρας

“**Ηχος δ'**

Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε,* ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν,* στεφάνους ἔκομισαντο τῆς ἀφθαρσίας* ἐξ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·* σχόντες γὰρ τὴν ἴσχύν σου,* τοὺς τυράννους καθεῖλον·* ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων* τὰ ἀνίσχυρα θράση.* Αὐτῶν ταῖς ἴκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός,* σῶσον τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Εἰς Ἱερομάρτυρα

ΤΗΧΟΣ Δ'

Καὶ τρόπων μέτοχος* καὶ θρόνων διάδοχος* τῶν ἀποστόλων γενόμενος,* τὴν πρᾶξιν εὗρες, θεόπνευστε,* εἰς θεωρίας ἐπίβασιν** διὰ τοῦτο τὸν λόγον* τῆς ἀληθείας ὁρθοτομῶν,* καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἴματος,* Ἱερομάρτυρς (**δεῖνα**)** πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς Ἱεράρχην

ΤΗΧΟΣ Δ'

Κανόνα πίστεως* καὶ εἰκόνα πραότητος,* ἐγχρατείας διδάσκαλον* ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου* ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθειας** διὰ τοῦτο ἔκτήσω* τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά,* τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια.* Πάτερ Ἱεράρχα (**δεῖνα**),* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς δοσίους

ΤΗΧΟΣ Δ'

Ο Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,* ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν* κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν,* μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν,* ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις* ἐν εἰρήνῃ* κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἰς ὅσιον

ΤΗΧΟΣ πλ. δ'

Ἐν σοί, πάτερ, ἀκριβῶς* διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα** λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν* ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ* καὶ πράττων ἐδίδασκες* ὑπερορᾶν μὲν σαρκός,* παρέρχεται γάρ·* ἐπιμελεῖσθαι δὲ φυχῆς,* πράγματος ἀθανάτου·* διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάλλεται,* ὅσιε (**δεῖνα**), τὸ πνεῦμά σου.

Ἐτερον

ΤΗΧΟΣ α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῆς ἐρήμου πολίτης* καὶ ἐν σώματι ἄγγελος* καὶ θαυματουργός ἀνεδείχθης,* θεοφόρε πατὴρ ἥμῶν (**δεῖνα**)·* νηστείᾳ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ* οὐράνιᾳ χαρίσματα λαβὼν,* θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας* καὶ τὰς φυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι.* Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἴσχύν·* δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι·* δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ* πᾶσιν ἱάματα.

Ἐτερον, εἰς ὅσιον ἀσκητὴν

ΤΗΧΟΣ πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς* τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας** καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς* εἰς ἔκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας·* καὶ γέγονας φωστὴρ* τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι,* (**δεῖνα**) πατὴρ ἥμῶν ὅσιε.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* σωθῆναι τὰς φυχὰς ἥμῶν.

Εἰς δσίαν

ΤΗΧΟΣ πλ. δ'

Ἐν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς* διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα·* λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν* ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ,* καὶ πράττουσα ἐδίδασκες* ὑπερορᾶν μὲν σαρκός,* παρέρχεται γάρ·* ἐπιμελεῖσθαι δὲ φυχῆς,* πράγματος ἀθανάτου·* διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάλλεται,* δσία (**δεῖνα**), τὸ πνεῦμά σου.

Εἰς δμολογητὴν

ΤΗΧΟΣ πλ. δ'

Ορθοδοξίας ὁδηγέ,* εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος,* τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ,* τῶν μοναζόντων (**ἢ ἀρχιερέων**) θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα,* (**δεῖνα**) σοφέ,* ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας,* λύρα τοῦ Πνεύματος.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* σωθῆναι τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Εἰς προφήτην

ΤΗΧΟΣ β'

Τοῦ προφήτου σου (**δεῖνος**)* τὴν μνήμην, Κύριε, ἔορτάζοντες,* δι' αὐτοῦ σὲ δυσωποῦμεν·* Σῶσον τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ἀρχαγγέλους

Τοῦ Χριστοῦ. Οὐκώθεις ἐν τῷ σταυρῷ

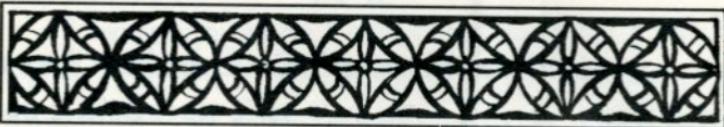
Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι,*
δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἀεὶ* ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι,* ἵνα ταῖς
ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς,* σκέπη τῶν πτερύ-
γων* τῆς ἀϋλου ὑμῶν δόξης* φρουροῦντες ἡμᾶς
προσπίπτοντας,* ἐκτενῶς καὶ βοῶντας.* Ἐκ τῶν
κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς,* ὡς ταξιάρχαι* τῶν
ἄνω δυνάμεων.

Εἰς τὸν Σταυρὸν

Τοῦ Χριστοῦ

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου,* καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου,* νίκας τοῖς βασιλεῦσι* κατὰ
βαρβάρων δωρούμενος* καὶ τὸ σὸν φυλάττων* διὰ
τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ

Τὰ πλέον κοινά, κατ' ἥχον

“**Ηχος α'**

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε,* πάντων τῶν ἀγίων καὶ τῆς Θεοτόκου* τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν* καὶ ἐλέ-ησον ἡμᾶς,* ὡς μόνος οἰκτίρμων.

“**Ἐτερον**

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη* καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα,* πρέσβευε τῷ ἔξ ἀγνῶν λαγόνων σου* σωθῆναι ἡμᾶς,* Παναγία Παρθένε.

“**Ηχος β'**

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου* εἰς σὲ ἀνατίθημι,* μῆτερ τοῦ Θεοῦ,* φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

“**Ἐτερον**

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ* καὶ ἀδικουμένων προστάτις* καὶ πενομένων τροφή,* ξένων τε παράκλησις* καὶ βακτηρία τυφλῶν,* ἀσθενούντων ἐπίσκεψις,* καταπονουμένων* σκέπη καὶ ἀντίληψις* καὶ ὄρφανῶν βοηθός,* μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑφίστου* σὺ ὑπάρχεις, ἀχραντε σπεῦσον,* δυσωποῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

"Ηχος γ'

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε,* ἡ κράταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου,* ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου* ἀπὸ πάσης ἀνάγκης,* μόνη εὐλογημένη.

"Ετερον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν* ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε·* ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ* ὁ Γεός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν* τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος,* ἐλυτρώσατο ἡμᾶς* ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

"Ηχος δ'

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου* φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε,* ἵνα σὲ δοξάζωμεν* τὴν ἐλπίδα τῶν φυχῶν ἡμῶν.

"Ετερον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον* καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον* διὰ σοῦ, Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται,* Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος* καὶ σταυρὸν ἔκουσίως* ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος·* δι' οὐ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον,* ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς φυχὰς ἡμῶν.

"Ηχος πλ. α'

Μακαρίζομέν σε,* Θεοτόκε Παρθένε,* καὶ δοξάζομέν σε* οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος,* τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον,* τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον,* τὴν ἀρραγῆ προστασίαν* καὶ καταφυγὴν τῶν φυχῶν ἡμῶν.

"Ετερον

Χαῖρε, πύλη Κυρίου* ἡ ἀδιόδευτος** χαῖρε, τεῖχος καὶ σκέπη* τῶν προστρεχόντων εἰς σέ** χαῖρε, ἀχείμαστε λιμὴν* καὶ ἀπειρόγαμε** ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν,* πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπης* ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων* καὶ προσκυνούντων τὸν τόχον σου.

"Ηχος πλ. β'

Θεοτόκε* σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή,* ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς,* σὲ ἵκετεύομεν* πρέσβευε, Δέσποινα,* μετὰ τοῦ (**ἀγίου**)* καὶ πάντων τῶν ἀγίων,* ἐλεηθῆναι τὰς φυχὰς ἡμῶν.

"Ετερον

Ούδεις προστρέχων ἐπὶ σοὶ* κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται,* ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε** ἀλλ’ αἰτεῖται τὴν χάριν* καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα* πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

"Ετερον

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων,* ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα,* Θεοτόκε Παρθένε,* σῶζε πόλιν καὶ λαόν,* τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη,* τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη,* ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

"Ηχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι* τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου* καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς* ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

"Ετερον

Tὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε,* κεχαριτωμένη μήτηρ ἀνύμφευτε.* καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν* τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν.* Θεοτόκε, πρέσβευε* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**"Ετερα Θεοτοκία
φαλλόμενα ἐν τοῖς ἀποδείπνοις****"Ηχος γ'**

Tὴν ὥραιότητα* τῆς παρθενίας σου* καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον* τὸ τῆς ἀγνείας σου* ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς* ἐβόα σοι, Θεοτόκε.* Ποιῶν σοι ἐγκώμιον* προσαγάγω ἐπάξιον;* τί δὲ ὀνομάσω σε;* ἀπορῶ καὶ ἔξισταμαι.* Διό, ὡς προσετάγην, βοῶ σοι.* Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

"Ηχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ,* ἡ Παρθένος βλέπουσα* ὁδυρομένη ἐβόα σοι* τέκνον γλυκύτατον,* πῶς ἀδίκως θυήσκεις;* πῶς τῷ ξύλῳ χρέμασαι,* ὁ πᾶσαν γῆν χρεμάσας τοῖς ὕδασι;* Μὴ λίπης μόνην με,* εὔεργέτα πολυέλεε,* τὴν μητέρα* καὶ δούλην σου, δέομαι.

Ο ΠΟΛΥΕΛΕΟΣ

Δοῦλοι Κύριον

Ψαλμὸς ρλδ' (134)

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου·* αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον.* Ἀλληλούϊα.

Οἱ ἔστωτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,* ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.* Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος·* φάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.* Ἀλληλούϊα.

“Οτι τὸν Ἰαχὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος,* Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.* Ἀλληλούϊα.

“Οτι ἐγὼ ἔγνωκα ὅτι μέγας ὁ Κύριος* καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.* Ἀλληλούϊα.

Πάντα ὅσα ἡθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν* ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,* ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.* Ἀλληλούϊα.

‘Ἐξάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς,* ἀστράπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν·* ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

“Ος ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,* ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους.* Ἀλληλούϊα.

'Εξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου,
Αἴγυπτε,* ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

"Ος ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ* καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.* Ἀλληλούϊα.

Τὸν Σηήων βασιλέα τῶν Ἀμορραίων* καὶ τὸν
"Ωγ βασιλέα γῆς Βασάν* καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.* Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν χληρονομίαν,* χληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα* καὶ τὸ μνημοσύνον σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.* Ἀλληλούϊα.

"Οτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ* καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.* Ἀλληλούϊα.

Τὰ εἰδῶλα τῶν ἔθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον,* ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.* Ἀλληλούϊα.

Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν·* ὄφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄφονται.* Ἀλληλούϊα.

"Ωτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται* οὐδὲ γάρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.* Ἀλληλούϊα.

"Ομοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ* καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.* Ἀλληλούϊα.

Οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον·* οἶκος Ἀαρὼν, εὐλογήσατε τὸν Κύριον·* οἶκος Λευτ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον.* Ἀλληλούϊα.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,* εὐλογήσατε τὸν Κύριον.* Ἀλληλούϊα.

Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών,* ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.* Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε

Ψαλμὸς ρλε' (135)

ΕἘξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός,
ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*
Ἄλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ἀλλη-
λούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλλη-
λούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν χυρίων, ἀλλη-
λούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλλη-
λούϊα.

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλλη-
λούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει,
ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*
Ἄλληλούϊα.

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων,
ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*
Ἄλληλούϊα.

Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ,
ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*
Ἄλληλούϊα.

Τὸν ἥλιον εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα·*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἔξουσίαν τῆς
νυκτός, ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἔξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Ἐν χειρὶ χραταιᾶ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ,
ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*
Ἀλληλούϊα.

Τῷ καταδιελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἔκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*
Ἀλληλούϊα.

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα·*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς χραταιούς, ἀλληλούϊα·*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Τὸν Σηῶν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων,
ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*
Ἀλληλούϊα.

Καὶ τὸν "Ωγ βασιλέα γῆς Βασάν, ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

"Οτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

'Ο διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκὶ, ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

'Εξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα·* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Πολυέλεος θεομητορικῶν ἑορτῶν Λόγον ἀγαθὸν

'Ιστέον ὅτι ἐν ταῖς θεομητορικαῖς ἑορταῖς στιχολογοῦνται στίχοι τοῦ μδ' φαλμοῦ ὡς κάτωθι·

Λόγον ἀγαθόν. Ἀλληλούϊα.

Eξηρεύξατο ἡ καρδία μου* λόγον ἀγαθόν.*
Χαῖρε, παντάνασσα πανύμνητε, μῆτερ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.* Χαῖρε,
βασίλισσα τῶν ἀγγέλων,* Δέσποινα τοῦ κόσμου.*
Ἄλληλούϊα.

Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος* γραμματέως ὁξυ-
γράφου.* Χαῖρε, τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα,* πα-
τριαρχῶν ἡ δόξα.* Ἄλληλούϊα.

Ὦραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων.* Χαῖρε, ἀγνὴ παρθένε,* Θεόνυμφε Δέσποινα.
Ἄλληλούϊα.

Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου.* Χαῖρε, ἄσπι-
λε ἀμόλυντε, ἄφθορε Παναγία.* Ἄλληλούϊα.

Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.*
Χαῖρε, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων ἐλπὶς* καὶ τῶν πο-
λεμουμένων βοήθεια.* Ἄλληλούϊα.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν
σου δυνατέ.* Χαῖρε, κεχαριτωμένη,* μετὰ σοῦ ὁ
Κύριος* καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.* Ἄλληλούϊα.

Τῇ ὥραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. Χαῖρε,*
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ* καὶ εὐλογημένος ὁ καρ-
πὸς τῆς κοιλίας σου.* Ἄλληλούϊα.

Ἐντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.* Χαῖρε,
παρθένε Θεοτόκε,* ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.* Ἄλ-
ληλούϊα.

Ἐνεκεν ἀληθείας* καὶ πραότητος καὶ δικαιο-
σύνης.* Χαῖρε, Μαρία, κυρία πάντων ἡμῶν,* ὁ
Κύριος μετὰ σοῦ τῶν δυνάμεων.* Ἄλληλούϊα.

Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε* ὁ Θεός,* ὁ Θεός σου.*
Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε,* τῶν τετραμόρφων ὑπερ-
ενδοξοτέρα.* Ἄλληλούϊα.

"Ελαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.* Χαῖρε, Μαρία, κυρία πάντων ἡμῶν.* Χαῖρε, μήτηρ τῆς ζωῆς.* Ἀλληλούϊα.

Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου.* Χαῖρε, ὑπερευλογημένη, ὑπερδεδοξασμένη.* Ἀλληλούϊα.

Περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.* Χαῖρε, ἄχραντε Θεοτόκε,* ὅτι Σωτῆρα ἔτεχες τῶν φυχῶν ἡμῶν.* Ἀλληλούϊα.

"Ακουσον, θύγατερ καὶ ἴδε* καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.* Χαῖρε, παράδεισε ἀγιώτατε.* Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.* Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου* καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.* Χαῖρε, ἀγία ἀγίων μείζων,* χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.* Ἀλληλούϊα.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.* Παναγία Παρθένε, ἐπάκουσον τῆς φωνῆς* τοῦ ἀχρείου ἵκέτου σου στεναγμούς τῆς καρδίας,* προσφέρειν σοι ἀεννάως, εὐόδωσον Δέσποινα.* Ἀλληλούϊα.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.* Παναγία Παρθένε, Θεόνυμφε, τὴν οἰκτρὰν λειτουργίαν μου πρόσδεξαι* καὶ Θεῷ τῷ εὐσπλάγχνῳ προσάγαγε,* ὅπως χαίρων δοξάζω πανάμωμε.* Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάϊῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι, δό Θεός ἡμῶν,* δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν τῶν Πολυελέων

“**Ηχος α'**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν* καὶ τὸν Γίὸν δοξολογήσωμεν* καὶ τὸ πανάγιον ὁμοῦ* πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν,* χράζοντες καὶ λέγοντες.* Παναγία Τριάς,* σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τὴν μητέρα σου προσάγει σοι* εἰς ἵκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ.* ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς* τοὺς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν, ἀγαθέ,* ἵνα σὲ δοξάζωμεν,* τὴν ἐλπίδα τῶν φυχῶν ἡμῶν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Τῇ 1ῃ Αύγουστου.

Ἄπὸ 6ης μέχρι 13ης Αύγουστου.

Ἄπὸ 24ης Αύγουστου μέχρι 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἡχος πλ. δ'

Ωδὴ α'

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς* ἐπ' εὐθείας, ῥάβδῳ*
τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε* τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι·*
τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς* Φαραὼ τοῖς ἄρμασι·* κρο-
τήσας ἦνωσεν,* ἐπ' εὔρους διαγράφας* τὸ ἀγήττη-
τον ὅπλον·* διὸ Χριστῷ ἄσωμεν,* τῷ Θεῷ ἡμῶν,*
ὅτι δεδόξασται.

Ωδὴ γ'

Πάβδος εἰς τύπον* τοῦ μυστηρίου* παραλαμ-
βάνεται·* τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα·* τῇ
στειρευούσῃ δὲ πρώην* Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε·*
ξύλον σταυροῦ·* εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

'Ωδὴ δ'

Eἰσακήκοα, Κύριε,* τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυ-
στήριον,* κατενόησα τὰ ἔργα σου* καὶ ἐδόξασά σου
τὴν θεότητα.

'Ωδὴ ε'

Ω τρισμακάριστον ξύλον!* ἐνῷ ἐτάθη Χρι-
στός,* ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος.* δι’ οὗ πέπτωκεν ὁ
ξύλῳ ἀπατήσας,* τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς* Θεῷ τῷ
προσπαγέντι σαρκί,* τῷ παρέχοντι* τὴν εἰρήνην
ταῖς φυχαῖς ἡμῶν.

'Ωδὴ ζ'

Nοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις* παλάμας Ἰωνᾶς*
σταυροειδῶς διεκπετάσας,* τὸ σωτήριον πάθος*
προδιετύπου σαφῶς.* ὅθεν τριήμερος ἐκδύς,* τὴν
ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν* ὑπεζωγράφησε* τοῦ σαρ-
κὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ* καὶ τριημέρῳ
ἐγέρσει* τὸν κόσμον φωτίσαντος.

'Ωδὴ ζ'

Eκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς* λα-
οὺς ἐκλόνησε,* πνέον ἀπειλῆς* καὶ δυσφημίας
θεοστυγοῦς.* ὅμως τρεῖς παῖδας* οὐκ ἐδειμάτωσε*
θυμὸς θηριώδης,* οὐ πῦρ βρόμιον** ἀλλ’ ἀντηχοῦν-
τι* δροσοβόλῳ πνεύματι* πυρὶ συνόντες ἔφαλον**
Ο ὑπερύμνητος* τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν* Θεός,
εὐλογητὸς εἴ.

΄Ωδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

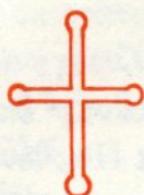
Εὔλογεῖτε, παῖδες* τῆς Τριάδος ἴσαριθμοι,*
δημιουργὸν Πατέρα Θεόν·* ὑμνεῖτε τὸν συγχατα-
βάντα Λόγον* καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιή-
σαντα·* καὶ ὑπερυφοῦτε·* τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον·*
Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

΄Ωδὴ θ'

Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος,* ἀγεωρ-
γήτως βλαστήσασα Χριστόν,* ὑφ' οὗ τὸ τοῦ σταυ-
ροῦ· ζωηφόρον ἐν γῇ* πεφυτούργηται δένδρον·* δι'
οὗ νῦν ὑφουμένου· προσκυνοῦντες αὐτόν,* σὲ με-
γαλύνομεν.

΄Επέρα

Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου· τῷ γένει προσγε-
νόμενος θάνατος· διὰ σταυροῦ κατήργηται σήμε-
ρον·* τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενῆς· κατάρα
διαλέλυται· τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος·*
ἥν πᾶσαι αἱ δυνάμεις· τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Τῆς Θεοτόκου

Α'

΄Απὸ 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι 6ης Νοεμβρίου.

΄Απὸ 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριψδίου.

Τῇ Β', Δ', καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

΄Απὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ιουλίου.

΄Ηχος δ'

΄Ωδὴ α'

΄Ανοίξω τὸ στόμα μου* καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος* καὶ λόγον ἐρεύξομαι* τῇ βασιλίδι μη-
τρί·* καὶ ὁφθήσομαι* φαιδρῶς πανηγυρίζων* καὶ
ἄσω γηθόμενος* ταύτης τὰ θαύματα.

΄Ωδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,* ἡ ζῶσα καὶ
ἄφθονος πηγή,* θίασον συγκροτήσαντας* πνευ-
ματικόν, στερέωσον** καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου* στε-
φάνων δόξης ἀξίωσον.

΄Ωδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν* τῆς ἐκ τῆς
Παρθένου σαρκώσεως* σοῦ τοῦ ὑψίστου* ὁ προ-
φήτης Ἀβρακούμ* κατανοῶν ἐκραύγαζε·* Δόξα τῇ
δυνάμει σου, Κύριε.

΄Ωδὴ ε'

΄Εξέστη τὰ σύμπαντα* ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου**
σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε,* ἔσχες ἐν μήτρᾳ*
τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν* καὶ τέτοχας ἄχρονον Γίόν,*
πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε* σωτηρίαν βραβεύουσα.

΄Ωδὴ ζ΄

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον* τελοῦντες ἔορ-
τὴν οἱ θεόφρονες* τῆς Θεομήτορος,* δεῦτε τὰς
χεῖρας χροτήσωμεν,* τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα* Θεὸν
δοξάζοντες.

΄Ωδὴ ζ΄

Οὐκ ἐλάτρευσαν* τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες* παρὰ
τὸν κτίσαντα·* ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν* ἀνδρείως πα-
τήσαντες,* χαίροντες ἔφαλλον·* Γερύμνητε,* ὁ
τῶν πατέρων Κύριος* καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

΄Ωδὴ η΄

Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ* ὁ τόκος τῆς Θε-
οτόκου διεσώσατο,* τότε μὲν τυπούμενος,* νῦν δὲ
ἐνεργούμενος* τὴν οἰκουμένην ἀπασαν* ἀγείρει
φάλλουσαν·* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* καὶ ὑπερ-
υψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

΄Ωδὴ θ΄

Ἄπας γηγενῆς* σκιρτάτω τῷ πνεύματι* λαμ-
παδουχούμενος·* πανηγυριζέτω δὲ* ἀύλων νόων·
φύσις, γεραίρουσα·* τὰ Ἱερὰ θαυμάσια·* τῆς Θεομή-
τορος* καὶ βοάτω·* Χαίροις, παμμακάριστε·* Θεο-
τόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Τῇ 14ῃ Αύγουστου.

Ψάλλομεν τὰς ἀνωτέρω καταβασίας μὲ τὰς κάτωθι παραλλαγάς.

΄Ωδὴ α'

΄Αντὶ «ταύτης τὰ θαύματα»: ταύτης τὴν χοίμησιν.

΄Ωδὴ γ'

΄Αντὶ «καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου»: καν τῇ σεπτῇ χοιμήσει σου.

΄Ωδὴ ε'

΄Αντὶ «ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου»: ἐν τῇ σεπτῇ χοιμήσει σου.

΄Ωδὴ θ'

΄Αντὶ «τὰ ιερὰ θαυμάσια»: τὴν ιερὰν μετάστασιν.

΄Απὸ 7ης μέχρι 20ῆς Νοεμβρίου.

Ψάλλομεν τὰς ιδίας καταβασίας μὲ τὰς κάτωθι παραλλαγάς.

΄Ωδὴ α'

΄Αντὶ «ταύτης τὰ θαύματα»: ταύτης τὴν εἰσόδον.

΄Ωδὴ γ'

΄Αντὶ «καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου»: καν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου.

΄Ωδὴ ε'

΄Εξέστη τὰ σύμπαντα* ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου* σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε,* ἔνδον εἰσῆλθες* ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ* ὡσπερ καθαρώτατος ναός,* πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε* σωτηρίαν βραβεύουσα.

΄Ωδὴ θ'

΄Αντὶ «τὰ ιερὰ θαυμάσια»: τὰ ιερὰ εἰσόδια.

Δ'

Τῇ 25ῃ Μαρτίου.

Ψάλλομεν τὰς ἀνωτέρω καταβασίας μὲ τὰς κάτωθι παραλλαγάς.

΄Ωδὴ α'

΄Αντὶ «ταύτης τὰ θαύματα»: ταύτης τὴν σύλληφιν.

΄Ωδὴ γ'

΄Αντὶ «καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου»: καὶ τῇ σεπτῇ συλλήφει σου.

΄Ωδὴ δ'

΄Ο καθήμενος ἐν δόξῃ* ἐπὶ θρόνου Θεότητος,*
ἐν νεφέλῃ κούφῃ* ἡλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος* τῇ
ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε* τοὺς χραυγάζον-
τας.* Δόξα, Χριστέ, τῇ δυνάμει σου.

΄Ωδὴ ε'

΄Ε βόησε* προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον*
ὅ προφήτης Ἰωνᾶς* ἐν τῷ κήτει δεόμενος.* Έχ
φθορᾶς με ῥῦσαι,* Ἰησοῦ, βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

΄Ωδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

΄Ακουε, κόρη Παρθένε ἀγνή·* εἰπάτω δὴ ὁ Γα-
βριὴλ

Βουλὴν ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν.

Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεοῦ.

Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος* βροτοῖς ἀναστρα-
φήσεται·

διὸ καὶ χαίρων βιῶ·* Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα* Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδὴ θ'

Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην·* αἰνεῖτε, οὐρανοί, Θεοῦ τὴν δόξαν.

'Ως ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῷ,
Ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων·
Χείλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως,
Φωνὴν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα,
ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω·* Χαῖρε, κεχαριτωμένη,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Χριστουγέννων

(Πεζαὶ καὶ ἱαμβικαὶ)

Ἄπὸ 21ης Νοεμβρίου μέχρι 24ης Δεκεμβρίου φάλλονται μόνον αἱ πεζαὶ.

Ἄπὸ 27ης μέχρι 30ῆς Δεκεμβρίου φάλλονται μόνον αἱ ἱαμβικαὶ.

Τῇ 25ῃ, 26ῃ καὶ 31ῃ Δεκεμβρίου φάλλονται ἀμφότεραι

Ἡχος α'

Ωδὴ α'

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε·* Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε·* Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε.* "Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ,* καὶ ἐν εὐφροσύνῃ* ἀνυμνήσατε, λαοί,* ὅτι δεδόξασται.

Ἡχος ὁ αὐτὸς

Ἐσωσε λαὸν* θαυματουργῶν Δεσπότης,

Ὑγρὸν θαλάσσης κῦμα* χερσώσας πάλαι.

Ἐκῶν δὲ τεχθεὶς* ἐκ κόρης, τρίβον βατήν

Πόλου τίθησιν ἥμιν·* ὃν κατ' οὐσίαν

"Ισόν τε Πατρὶ* καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Ωδὴ γ'

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων* ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Γίῶ* καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου* σαρκωθέντι ἀσπόρως,* Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν·* 'Ο ἀνυψώσας τὸ κέρας ἥμῶν,* ἄγιος εἶ, Κύριε.

Νεῦσον πρὸς ὅμνους* οἰκετῶν, εὔεργέτα,
 Ἐχθροῦ ταπεινῶν* τὴν ἐπηρμένην ὄφρύν·
 Φέρων τε, παντεπόπτα,* τῆς ἀμαρτίας
 Ὑπερθεν, ἀκλόνητον* ἐστηριγμένους,
 Μάχαρ, μελωδούς,* τῇ βάσει τῆς πίστεως.

'Ωδὴ δ'

Ράβδος ἔχ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ* καὶ ἄνθος ἐξ
 αὐτῆς, Χριστέ,* ἔχ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας,*
 ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς* κατασκίου δασέος·* ἥλθες σαρ-
 κωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου,* ὁ ἄϋλος καὶ Θεός.* Δόξα
 τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Γένους βροτείου* τὴν ἀνάπλασιν πάλαι
 Ἄδων προφήτης* Ἀββακούμ προμηνύει,
 Ἰδεῖν ἀφράστως* ἀξιωθεὶς τὸν τύπον·
 Νέον βρέφος γὰρ* ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου
 Ἐξῆλθε λαῶν* εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

'Ωδὴ ε'

Θεὸς ὃν εἰρήνης,* Πατὴρ οἰκτιρμῶν,* τῆς με-
 γάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον* εἰρήνην παρεχό-
 μενον* ἀπέστειλας ἡμῖν·* ὅθεν θεογνωσίας* πρὸς
 φῶς ὁδηγηθέντες,* ἔχ νυκτὸς ὄρθριζοντες* δοξο-
 λογοῦμέν σε, φιλάνθρωπε.

Ἐκ νυκτὸς ἔργων* ἐσκοτισμένης πλάνης
 Ίλασμὸν ἡμῖν,* Χριστέ, τοῖς ἐγρηγόρως
 Νῦν σοι τελοῦσιν* ὅμνον ὡς εὔεργέτῃ,
 Ἐλθοις πορίζων* εὔχερῆ τε τὴν τρίβον,
 Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες* εὔροιμεν κλέος.

΄Ωδὴς'

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν* ἔμβρυον ἀπήμεσεν* ἐνάλιος θήρ,* οἶνον ἐδέξατο·* τῇ Παρθένῳ δὲ* ἐνοικήσας ὁ Λόγος* καὶ σάρκα λαβών,* διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον·* ἡς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως,* τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Nαίων Ἰωνᾶς* ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,
Ἐλθεῖν ἐδεῖτο·* καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
Νυγεὶς ἐγὼ δὲ* τῷ τυραννοῦντος βέλει,
Χριστέ, προσαυδῶ·* τὸν κακῶν ἀναιρέτην
Θᾶττον μολεῖν σε·* τῆς ἐμῆς ρᾳθυμίας.

΄Ωδὴ ζ'

Οἱ παῖδες,* εὔσεβείᾳ συντραφέντες,* δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες,* πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν,* ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς* ἐστῶτες ἔφαλλον·* Ο τῶν πατέρων* Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

Tῷ παντάνακτος* ἐξεφαύλισαν πόθῳ,
Ἄπλητα θυμαίνοντος,* ἡγκιστρωμένοι
Παῖδες, τυράννου· δύσθεον γλωσσαλγίαν.
Οἵ εἴκαθε πῦρ· ἀσπετον, τῷ Δεσπότῃ
Λέγουσιν·* Εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἰ.

΄Ωδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος* ἐξεικόνισε κάμινος τύπον·* οὐ γὰρ οὖς ἐδέξατο φλέγει νέους,* ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος* Παρθένου ἦν

ύπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλφωμεν·
Εὐλογείτω, ή κτίσις πᾶσα, τὸν Κύριον· καὶ ὑπερυ-
φουύτω· εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μήτραν ἀφλέκτως· εἰκονίζουσι κόρης
Οἱ τῆς παλαιᾶς· πυρπολούμενοι νέοι,
Ὑπερφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην.
Ἄμφω δὲ δρῶσα· θαυματουργίᾳ μιᾶ,
Λαοὺς πρὸς ὅμνον· ἔξανίστησι χάρις.

Ωδὴ θ'

Μεγάλυνον, φυχή μου, τὴν τιμιωτέραν· καὶ
ἐνδοξοτέραν τῶν ἀνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον· δρῶ καὶ παράδοξον· οὐρα-
νὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον χερουβικὸν τὴν Παρθέ-
νον· τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώ-
ρητος Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγα-
λύνομεν.

Μεγάλυνον, φυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην·
ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς· ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
Τὰον σιωπήν· τῷ πόθῳ δέ, Παρθένε,
Ὑμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,
Ἐργῶδες ἐστιν· ἀλλὰ καί, μήτηρ, σθένος,
Οση πέφυκεν· ή προαίρεσις, δίδου.

Τῶν Φώτων

(Πεζαὶ καὶ ἵαμβικαὶ)

Τῇ 1ῃ, 6ῃ, 7ῃ καὶ 14ῃ Ἰανουαρίου φάλλονται ἀμφότεραι.

Ἄπο 2ας μέχρι 5ης Ἰανουαρίου αἱ πεζαί.

Ἄπο 8ης μέχρι 13ης Ἰανουαρίου αἱ ἵαμβικαί.

ΤΗΧΟΣ β'

ΩΔὴ α'

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα* καὶ διὰ ἔηρᾶς οἰκείους ἔλκει,* ἐν αὐτῷ κατακαλύφας ἀντιπάλους,* ὁ χραταιὸς* ἐν πολέμοις Κύριος** ὅτι δεδόξασται.

Στίβει θαλάσσης* κυματούμενον σάλον,

ΤΗΠΕΙΡΟΝ αὖθις* Ἰσραὴλ δεδειγμένον.

Μέλας δὲ πόντος* τριστάτας Αἴγυπτίων

Ἐκρυψεν ἄρδην* ὑδατόστρωτος τάφος

Ρώμη χραταιᾶς* δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

ΩΔὴ γ'

Ίσχὺν ὁ διδοὺς* τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος* καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν,* Παρθένου ἀποτίκτεται,* μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα** διό, πιστοί, βιήσωμεν** Οὐκ ἔστιν ἄγιος* ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν* καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος* πλὴν σοῦ, Κύριε.

Οσοι παλαιῶν* ἐκλελύμεθα βρόχων,

Βορῶν λεόντων* συντεθλασμένων μύλας,

Ἄγαλλιῶμεν* καὶ πλατύνωμεν στόμα,

Λόγω πλέκοντες* ἐκ λόγων μελῳδίαν,

Ω τῶν πρὸς ἡμᾶς* ἥδεται δωρημάτων.

'Ωδὴ δ'

Αχήκοε, Κύριε,* φωνῆς σου, ὃν εἶπας** Φωνὴ
βιωντος ἐν ἑρήμῳ,* ὅτε ἐβρόντησας* πολλῶν ἐπὶ^τ
ὑδάτων,* τῷ σῷ μαρτυρούμενος Γίῳ** ὅλος γε-
γονῶς τοῦ παρόντος* Πνεύματος δὲ ἐβόησε** Σὺ
εἰ Χριστός,* Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Πυρσῷ καθαρθεὶς* μυστικῆς θεωρίας,
Γυμνῶν προφήτης* τὴν βροτῶν καινουργίαν,
Ρήγνυσι γῆραν* Πνεύματι χροτουμένην,
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν* ἀρρήτου Λόγου,
Ὦ τῶν δυναστῶν* τὰ κράτη συνετρίβη.

'Ωδὴ ε'

Ιησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς* λῦσαι τὸ κατάκριμα
ἥκει* Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου** καθαρσίων δὲ ὡς
Θεὸς μὴ δεόμενος,* τῷ πεσόντι καθαίρεται* ἐν τῷ
Ἰορδάνῃ** ἐνῷ τὴν ἔχθραν κτείνας,* ὑπερέχουσαν
πάντα νοῦν* εἰρήνην χαρίζεται.

Εχθροῦ ζοφώδους* καὶ βεβορβορωμένου
Ίὸν καθάρσει* Πνεύματος λελουμένοι,
Νέαν προσωριίσθημεν* ἀπλανῇ τρίβον,
Ἄγουσαν ἀπρόσιτον* εἰς θυμηδίαν,
Μόνοις προσιτήν,* οἵς Θεὸς κατηλλάγη.

'Ωδὴ ζ'

Η φωνὴ τοῦ Λόγου,* ὁ λύχνος τοῦ φωτός,* ὁ
ἐωσφόρος,* ὁ τοῦ ἥλιου Πρόδρομος* ἐν τῇ ἑρήμῳ**
Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς* καὶ προκαθαί-
ρεσθε.* ἴδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστὸς* ἐκ φθορᾶς τὸν
κόσμον λυτρούμενος.

Τμερτὸν ἐξέφηνε* σὺν πανολβίῳ
Τχω Πατήρ,* ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
Ναί, φησίν, οὗτος* συμφυὴς γόνος πέλων,
Φώταυγος ἐξώρουσεν* ἀνθρώπων γένους,
Λόγος τέ μου ζῶν* καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

’Ωδὴ ζ

Νέους εὔσεβεῖς,* καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας,* διασυρίζον πνεῦμα δρόσου* ἀβλαβεῖς διεφύλαξε* καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις** ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι* εὐχαρίστως ἀνέμελπον**
Τύπερύμνητε,* ὁ τῶν πατέρων Κύριος* καὶ Θεός,
εὐλογητὸς εἰ.

Εφλεξε ρείθρῳ* τῶν δρακόντων τὰς κάρας
Ο τῆς καμίνου* τὴν μετάρσιον φλόγα
Νέους φέρουσαν* εὔσεβεῖς κατευνάσας·
Τὴν δυσκάθεκτον* ἀχλὺν ἐξ ἀμαρτίας
Ολην πλύνει δὲ* τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

’Ωδὴ η'

Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Μυστήριον παράδοξον* ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε
κάμινος* πηγάσασα δρόσον** ὅτι ρείθροις ἔμελλεν*
ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης* καὶ στέγειν
σαρκὶ* βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην** ὃν εὐλογοῦσι
λαοὶ* καὶ ὑπερυψοῦσιν* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλευθέρα μὲν* ἡ κτίσις γνωρίζεται,
Γιοὶ δὲ φωτὸς* οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι·
Μόνος στενάζει* τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
Νῦν εὐλογείτω* συντόνως τὸν αἴτιον
Ἡ πρὶν τάλαινα* τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Ωδὴ θ'

Μεγάλυνον, φυχή μου,* τὴν τιμιωτέραν* τῶν
 ἄνω στρατευμάτων.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα* εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν**
 ἵλιγγιᾳ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος* ὑμνεῖν σε,
 Θεοτόκε** ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,* τὴν πίστιν
 δέχου** καὶ γὰρ τὸν πόθον οἴδας* τὸν ἔνθεον ἡμῶν**
 σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις,* σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον, φυχή μου,* τὴν λυτρωσαμένην*
 ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

"Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν* τοῦ τόκου σου θαυμάτων!
 Νύμφη πάναγνε,* μῆτερ εὐλογημένη,
 Δι' ἣς τυχόντες* παντελοῦς σωτηρίας,
 Ἐπάξιον χροτοῦμεν* ὡς εὐεργέτῃ,
 Δῶρον φέροντες* ὕμνον εὐχαριστίας.

Τῆς Ὑπαπαντῆς

Απὸ 15ης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς
Ὑπαπαντῆς.

‘Ηχος γ’

‘Ωδὴ α’

Χέρσον ἀβυσσοτόχον πέδον ἥλιος* ἐπεπόλευ-
σέ ποτε** ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη* ἔκατέρωθεν
ῦδωρ,* λαῶ πεζοποντοποροῦντι* καὶ θεαρέστως
μέλποντι* Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ,* ἐνδόξως γὰρ δε-
δόξασται.

‘Ωδὴ γ’

Τὸ στερέωμα* τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,* στε-
ρέωσον, Κύριε,* τὴν Ἐκκλησίαν,* ἣν ἐκτήσω* τῷ
τιμίῳ σου αἴματι.

‘Ωδὴ δ’

Ἐκάλυψεν* οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου, Χριστέ**
τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν* τοῦ ἀγιάσματός σου,*
τῆς ἀφθόρου μητρός,* ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου*
ῶφθης ὡς βρέφος* ἀγκαλοφορούμενος** καὶ ἐπλη-
ρώθη τὰ πάντα* τῆς σῆς αἰνέσεως.

‘Ωδὴ ε’

·Ως εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς* ἐν θρόνῳ
ἐπηρμένῳ Θεὸν* ὑπ’ ἀγγέλων δόξης διορυφορού-
μενον,* ὡς τάλας,* ἐβόα, ἐγώ·* πρὸ γὰρ εἶδον σω-
ματούμενον Θεόν,* φωτὸς ἀνεσπέρου* καὶ εἰρήνης
δεσπόζοντα.

΄Ωδὴ ζ΄

Ἐβόησέ σοι,* ἵδων ὁ πρέσβυς* τοῖς ὀφθαλμοῖς
τὸ σωτήριον,* ὁ λαοῖς ἐπέστη.* Ἐκ Θεοῦ, Χριστέ,
σὺ Θεός μου.

΄Ωδὴ ζ΄

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα* παῖδας θεολογή-
σαντας* καὶ Παρθένω ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα,*
Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν,* εὔσεβῶς μελωδοῦντες.*
Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

΄Ωδὴ η΄

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Ἄστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες* οἱ θεοσεβείᾳ προ-
εστῶτες νεανίαι,* τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες,*
θεῖον ὕμνον ἔμελπον.* Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα,
τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

΄Ωδὴ θ΄

Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς* πάντων τῶν Χριστιανῶν,*
σκέπε, φρούρει, φύλαττε* τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι* τύπον κατί-
δωμεν οἱ πιστοί·* πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν
διανοῖγον* ἄγιον Θεῷ·* διὸ πρωτότοκον Λόγον,*
Πατρὸς ἀνάρχου Γίον,* πρωτοτοκούμενον μητρὶ·*
ἀπειράνδρῳ μεγαλύνωμεν.

Τῶν Κυριακῶν
Τελώνου - Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς

(Ἐὰν ἐγένετο ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς)

καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς

'Ηχος πλ. β'
'Ωδὴ α'

‘Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας δὲ Ἰσραὴλ* ἐν ἀβύσσῳ
ἴχνεσι,* τὸν διώκτην Φαραὼ* καθιορῶν ποντού-
μενον, Θεῷ* ἐπινίκιον ὢδήν,* ἐβόα, ἄσωμεν.

'Ωδὴ γ'

Οὐκ ἔστιν ἄγιος, ὃς σύ,* Κύριε ὁ Θεός μου,* ὁ
ὑψώσας τὸ κέρας* τῶν πιστῶν σου, ἀγαθέ,* καὶ στε-
ρεώσας ἡμᾶς* ἐν τῇ πέτρᾳ* τῆς ὁμολογίας σου.

'Ωδὴ δ'

Χριστός μου δύναμις,* Θεὸς καὶ Κύριος,* ἡ σε-
πτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς* μέλπει ἀνακράζουσα,*
ἐκ διανοίας καθαρᾶς* ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

'Ωδὴ ε'

Τῷ θείῳ φέγγει σου, ἀγαθέ,* τὰς τῶν ὀρθρι-
ζόντων σοι ψυχὰς* πόθῳ καταύγασον, δέομαι,* σὲ
εἰδέναι, Λόγε Θεοῦ,* τὸν ὄντως Θεόν,* ἐκ ζόφου
τῶν πταισμάτων* ἀνακαλούμενον.

΄Ωδὴ ζ΄

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν* ὑψουμένην καθορῶν* τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι,* τῷ εὐδίᾳ λιμένι σου προσδραμών,* βιῶ σοι. Ἀνάγαγε* ἐκ φθορᾶς* τὴν ζωήν μου, πολυέλεε.

΄Ωδὴ ζ΄

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο* ἀγγελος τοῖς ὁσίοις παισί,* τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ* τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν.* Εὔλογητὸς εἶ, ὁ Θεός,* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

΄Ωδὴ η΄

Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις* δρόσον ἐπήγασας* καὶ δικαίου θυσίαν* ὕδατι ἔφλεξας** ἀπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ,* μόνῳ τῷ βούλεσθαι.* Σὲ ὑπερυψοῦμεν* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

΄Ωδὴ θ΄

Θεὸν ἀνθρώποις ἵδεῖν ἀδύνατον,* ὃν οὐ τολμᾶ* ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα** διὰ σοῦ δέ, πάναγνε,* ὥραθή βροτοῖς* Λόγος σεσαρκωμένος** ὃν μεγαλύνοντες* σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς* σὲ μακαρίζομεν.

Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς

Ἄντι τῶν ἀνωτέρω η' καὶ θ' ὡδῶν φάλλομεν τὰς
χάτωθι.

·Ωδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Ἐκστηθὶ φρίττων, οὐρανέ,* καὶ σαλευθήτω-
σαν* τὰ θεμέλια τῆς γῆς.* ἴδοù γὰρ ἐν νεκροῖς λο-
γίζεται* ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν* καὶ τάφῳ σμικρῷ ἔε-
νοδοχεῖται.* ὃν παῖδες εὐλογεῖτε,* Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
τε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

·Ωδὴ θ'

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα* εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν,*
ἴλιγγιᾳ δὲ νοῦς* καὶ ὑπερκόσμιος* ὑμνεῖν σε,
Θεοτόκε.* ὅμως, ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,* τὴν πίστιν
δέχου·* καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας* τὸν ἔνθεον ἡμῶν·*
σὺ γὰρ* Χριστιανῶν εἶ προστάτις.* σὲ μεγαλύνομεν.

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου

(Ἐὰν ἐγένετο ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς)

· Ηχος β'

· Ωδὴ α'

Τὴν Μωσέως ὡδὴν* ἀναλαβοῦσα βόησον,
ψυχή·* Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς* ἐγένετο μοι εἰς
σωτηρίαν·* οὗτός μου Θεός,* καὶ δοξάσω αὐτόν.

· Ωδὴ γ'

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν,* καρποφόρον, ὁ
Θεός,* ἀνάδειξόν με,* γεωργὲ τῶν καλῶν,* φυ-
τουργὲ τῶν ἀγαθῶν,* τῇ εύσπλαγχνίᾳ σου.

· Ωδὴ δ'

Τὴν ἔκ Παρθένου σου γέννησιν* ὁ προφήτης
προβλέπων,* ἀνεκήρυττε βοῶν·* Τὴν ἀκοήν σου
ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην,* ὅτι ἀπὸ Θαιμὰν* καὶ ἐξ
ὅρους ἀγίου* κατασκίου* ἐπεδήμησας, Χριστέ.

· Ωδὴ ε'

Τῆς νυκτὸς διελθούσης,* ἥγγικεν ἡ ἡμέρα* καὶ
τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε·* διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σε·*
τάγματα ἀγγέλων* καὶ δοξολογεῖ σε,* Χριστὲ ὁ
Θεός.

· Ωδὴ ζ'

Βυθῷ ἀμαρτημάτων* συνέχομαι, Σωτήρ,* καὶ
ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι·* ἀλλ' ὡσπερ τὸν
Ιωνᾶν ἔκ τοῦ θηρός,* κάμε τῶν παθῶν ἀνάγαγε·
καὶ διάσωσόν με.

΄Ωδὴ ζ΄

Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι* παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ* ἔχόρευον βιῶντες** Εὐλογητὸς εῖ, ὁ Θεός,* ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες* ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν,* ὁ ὑπερύμνητος* καὶ δεδοξασμένος* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

΄Ωδὴ η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ* τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα* ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει* προτυπώσαντά ποτε* ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε* καὶ ὑπερυφοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

΄Ωδὴ θ΄

Τῶν γηγενῶν* τίς ἤκουσε τοιοῦτον;* ἢ τίς ἔώρακέ ποτε;* ὅτι παρθένος εὑρέθη* ἐν γαστρὶ ἔχουσα* καὶ ἀνωδύνως τὸ βρέφος ἀποτεκοῦσα** τοιοῦτόν σου τὸ θαῦμα, καὶ σέ, ἀγνή* Θεοκυῆτορ Μαρία, μεγαλύνομεν.

Τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω

(Ἐὰν ἐγένετο ἡ ἀπόδοσις τῆς ἔορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς)

Ἡχος πλ. β'

Ωδὴ α'

Βοηθὸς καὶ σκεπαστής* ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν,* οὗτός μου Θεὸς* καὶ δοξάσω αὐτόν·* Θεὸς τοῦ πατρός μου* καὶ ὑψώσω αὐτόν·* ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Ωδὴ γ'

Στερέωσον, Κύριε,* ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου* σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου,* ὅτι μόνος ἄγιος* ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Ωδὴ δ'

Ἄχήκοεν ὁ προφήτης* τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε,* καὶ ἐφοβήθη,* ὅτι μέλλεις ἐκ παρθένου τίκτεσθαι* καὶ ἀνθρώποις δείχνυσθαι, καὶ ἔλεγεν·* Ἄχήκοα τὴν ἀκοήν σου* καὶ ἐφοβήθην·* δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ωδὴ ε'

Ἐκ νυκτὸς ὄρθρίζοντα, φιλάνθρωπε,* φώτισον, δέομαι,* καὶ ὁδήγησον κάμε·* ἐν τοῖς προστάγμασί σου* καὶ δίδαξόν με ποιεῖν·* ἀεὶ τὸ θέλημά σου.

’Ωδὴ ζ’

Ἐβόησα* ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου* πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν* καὶ ἐπήκουσέ μου* ἐξ ἄδου κατωτάτου* καὶ ἀνήγαγεν* ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

’Ωδὴ ζ’

Ημάρτομεν,* ἡνομήσαμεν,* ἡδικήσαμεν ἐνώπιόν σου,* οὐδὲ συνετηρήσαμεν,* οὐδὲ ἐποιήσαμεν,* καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν** ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος,* ὁ τῶν πατέρων Θεός.

’Ωδὴ η’

Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ον στρατιαι* οὐρανῶν δοξάζουσι* καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ* καὶ τὰ Σεραφίμ,* πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις,* ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

’Ωδὴ θ’

Ασπόρου συλλήψεως* ὁ τόχος ἀνερμήνευτος,* μητρὸς ἀνάνδρου* ἄσπορος ἡ κύησις** Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις* καινοποιεῖ τὰς φύσεις.* Διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί,* ὡς Θεόνυμφον μητέρα,* ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας

“Ηγουν τῇ Α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν

‘Ηχος δ'

‘Ωδὴ α'

Θαλάσσης* τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος* ἀβρόχοις
ἴχνεσιν* ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,* σταυρο-
τύποις Μωσέως χερσὶ* τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν*
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

‘Ωδὴ γ'

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ* ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστέ,
χράζουσα.* Σύ μου ἵσχυς, Κύριε,* καὶ καταφυγή
καὶ στερέωμα.

‘Ωδὴ δ'

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία* ἐπὶ σταυ-
ροῦ τὸν ἥλιον* τῆς δικαιοσύνης,* ἔστη ἐν τῇ τά-
ξει αὐτῆς,* εἰκότως χραυγάζουσα.* Δόξα τῇ δυνά-
μει σου, Κύριε.

‘Ωδὴ ε'

Σύ, Κύριέ μου, φῶς* εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
θας.* φῶς ἄγιον ἐπιστρέφον* ἐκ ζοφώδους ἀγνοί-
ας* τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

‘Ωδὴ ζ'

Θύσω σοι* μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε,* ἡ
Ἐκκλησία βοᾶ σοι,* ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκα-
θαρμένη,* τῷ δι' οἶκτον* ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύ-
σαντι αἴματι.

΄Ωδὴ ζ΄

Ἐν τῇ καμίνῳ* Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσικῇ,* πόθῳ εὔσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ* πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον** Εὐλογημένος εἶ* ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

΄Ωδὴ η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ,* λεόντων χάσματα* ἐν λάκκῳ ἔφραξε·* πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν* ἀρετὴν περιζωσάμενοι* οἱ εὔσεβείας ἐρασταῖ·* παῖδες κραυγάζοντες·* Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

΄Ωδὴ θ΄

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους,* ἐξ ἀλαξεύτου σου,
Παρθένε,* ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη·* Χριστός, συνάφας* τὰς διεστώσας φύσεις.* Διὸ ἐπαγαλλόμενοι* σέ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

“Ηγουν τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν

‘Ηχος α'

‘Ωδὴ α'

Ο θειότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς,* ἐν
Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ* διαβιβάσας Ἰσραὴλ,* τὸν σταυ-
ρόν σου, τὴν ὑγρὰν* τῇ ῥάβδῳ τεμών,* ὡδήν σοι
ἔξοδιον* ἀναμέλπων, Χριστὲ ὁ Θεός.

‘Ωδὴ γ'

Στερέωσον, Δέσποτα Χριστέ,* τῷ σταυρῷ σου
ἐν πέτρᾳ με τῇ τῆς πίστεως,* μὴ σαλευθῆναι τὸν
νοῦν* ἔχθροῦ προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς·* μόνος
γάρ εἶ ἄγιος.

‘Ωδὴ δ'

Επὶ σταυροῦ σε, δυνατέ,* φωστὴρ ὁ μέγας κα-
τιδών,* τρόμῳ ἐπαρθείς, τὰς ἀκτῖνας* συνέστει-
λεν, ἔκρυψε·* πᾶσα δὲ κτίσις ὑμησεν ἐν φόβῳ* τὴν
σὴν μακροθυμίαν·* καὶ γάρ ἐπλήσθη ἡ γῆ* τῆς σῆς
αἰνέσεως.

‘Ωδὴ ε'

Ορθρίζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν,* Σωτὴρ τοῦ κό-
σμου,* εἰρήνην εὐράμενοι τῷ σταυρῷ σου·* δι' οὗ
ἀνεκαίνισας* τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον,* φῶς πρὸς
ἀνέσπερον ἄγων ἡμᾶς.

΄Ωδὴ ζ΄

Τὸν τύπον* τοῦ θείου σταυροῦ Ἰωνᾶς* ἐν κοιλίᾳ τοῦ χήτους* τεταμέναις παλάμαις* προδιεχάραξ* καὶ ἀνέθορε,* σεσωσμένος τοῦ θηρός,* τῇ δυνάμει σου Λόγε.

΄Ωδὴ ζ΄

Φλογώσεως ὁ παῖδας ῥυσάμενος,* σάρκα προσλαβόμενος,* ἦλθεν ἐπὶ γῆς.* καὶ ἐν σταυρῷ προσηλωθεὶς* σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο,* ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων* Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

΄Ωδὴ η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Χεῖρας, ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς τῶν λεόντων ποτὲ* ὁ μέγας ἐν προφήταις,* σταυροειδῶς ἐκπετάσας* Δανιὴλ, ἀβλαβὴς* ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσωσται,* εὐλογῶν Χριστὸν* τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

΄Ωδὴ θ΄

Τῷ μῆτερ παρθένε* καὶ Θεοτόκε ἀψευδής,* ἡ τεκοῦσα ἀσπόρως* Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,* τὸν ἐν σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί,* σὲ οἱ πιστοὶ* ἅπαντες ἀξίως* σὺν τούτῳ νῦν μεγαλύνομεν.

Τῆς Κυριακῆς τῶν Βατέων

Τίχος δ'

Ωδὴ α'

"Ωφθησαν* αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου* νοτίδος
ἄμοιροι* καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης* χυμαίνούσης
τὰ θεμέλια·* τῇ καταιγίδι νεύματι* ταύτης γὰρ ἐπε-
τίμησας,* περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας,* ἄδοντα·*
ἐπινίκιον ὅμνον σοι, Κύριε.

Ωδὴ γ'

Νάουσαν ἀκρότομον* προστάγματι σῷ·* στε-
ρεὰν ἐθήλασε πέτραν·* Ἰσραηλίτης λαός·* ἡ δὲ πέ-
τρα σύ, Χριστέ,* ὑπάρχεις καὶ ζωή,* ἐν ᾧ ἐστερε-
ώθη· ἡ δὲ Ἐκκλησία κράζουσα·* Ωσαννά,* εὐλογη-
μένος εῖ, ὁ ἐρχόμενος.

Ωδὴ δ'

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος* ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν,*
ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ·* ἐξ ὅρους κατασκίου δασέος,*
κόρης τικτούσης ἀπειράνδρου,* προφήτης πάλαι
φησί.* Διὸ πάντες βοῶμεν·* Δόξα τῇ δυνάμει σου,
Κύριε.

Ωδὴ ε'

Τὴν Σιών ἐπ' ὅρους ἀνάβηθι·* ὁ εὐαγγελιζό-
μενος,* καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ·* ὁ κηρύσσων, ἐν ἴσχυι
ῦψωσον φωνήν·* δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ,*
ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ·* εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ σω-
τήριον ἔθνεσιν.

'Ωδὴ ζ'

Ἐβόησαν* ἐν εὐφροσύνῃ δικαίων τὰ πνεύματα**
Νῦν τῷ κόσμῳ* διαθήκη καινὴ διατίθεται* καὶ
 ῥαντίσματι* καινουργείσθω λαὸς θείου αἷματος.

'Ωδὴ ζ'

Ο διασώσας ἐν πυρὶ* τοὺς Ἀβραμιαίους σου
 παῖδας* καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών,* οἵς ἀδίκως
 δικαίους ἐνήδρευσαν,* ὑπερύμνητε Κύριε,* ὁ Θεὸς
 ὁ τῶν πατέρων,* εὐλογητὸς εἴ.

'Ωδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
 Κύριον.

Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ,* πανηγυρίσατε,*
 οἱ ἀγαπῶντες Σιών·* ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς
 αἰῶνας* Κύριος τῶν δυνάμεων ἥλθεν·* εὐλαβεί-
 σθω πᾶσα ἡ γῆ·* ἐκ προσώπου αὐτοῦ* καὶ βοάτω·*
 Πάντα τὰ ἔργα,* ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ωδὴ θ'

Θεὸς Κύριος* καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·* συστήσασθε
 ἑορτὴν* καὶ ἀγαλλόμενοι,* δεῦτε, μεγαλύνωμεν
 Χριστόν,* μετὰ βαΐων καὶ χλάδων* ὕμνοις κραυ-
 γάζοντες·* Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος* ἐν ὀνόμα-
 τι Κυρίου,* Σωτῆρος ἡμῶν.

Τοῦ Πάσχα

Απὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ψάλλονται ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, ἢτοι τῇ Τετάρτῃ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως.

· Ηχος α'

· Ωδὴ α'

Αναστάσεως ἡμέρα, * λαμπρυνθῶμεν λαοί· *
Πάσχα, Κυρίου Πάσχα· * ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς
ζωὴν* καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν* Χριστὸς ὁ Θεὸς· *
ἡμᾶς διεβίβασεν, * ἐπινίκιον ἔδοντας.

· Ωδὴ γ'

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, * οὐκ ἐκ πέτρας
ἀγόνου τερατουργούμενον, * ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν·
ἐκ τάφου ὅμβρήσαντος Χριστοῦ, * ἐν ᾧ στερεού-
μεθα.

· Ωδὴ δ'

Επὶ τῆς θείας φυλακῆς· ὁ θεηγόρος Ἀββα-
κοῦμ· * στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω· * φαεσφόρον
ἄγγελον· * διαπρυσίως λέγοντα· * Σήμερον σωτη-
ρία τῷ κόσμῳ, * ὅτι ἀνέστη Χριστὸς· * ὡς παντο-
δύναμος.

· Ωδὴ ε'

Ορθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος· * καὶ ἀντὶ μύρου τὸν
ῦμνον· * προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ· * καὶ Χριστὸν ὁφό-
μεθα, * δικαιοσύνης ἥλιον, * πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

'Ωδὴ ζ'

Κατῆλθες* ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς* καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους,* κατόχους πεπεδημένων, **Χριστέ,*** καὶ τριήμερος,* ὡς ἔκ κήτους **Ιωνᾶς,*** ἔξανέστης τοῦ τάφου.

'Ωδὴ ζ'

Ο παῖδας ἔκ καμίνου ῥυσάμενος,* γενόμενος ἀνθρωπος* πάσχει ὡς θνητὸς* καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν* ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν,* ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων* Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

'Ωδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα,* ἡ μία τῶν Σαββάτων,* ἡ βασιλὶς καὶ κυρία,* ἑορτῶν ἑορτὴ* καὶ πανήγυρίς ἔστι πανηγύρεων,* ἐν ᾧ εὐλογοῦμεν* Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'

'Ο ἄγγελος ἐβόα* τῇ κεχαριτωμένῃ.* Ἀγνὴ παρθένε, χαῖρε,* καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε,* ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη* τριήμερος ἔκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου,* ἡ νέα Ἱερουσαλήμ.* ἡ γὰρ δόξα Κυρίου* ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε.* Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου, Σιών.* σὺ δέ, ἀγνή,* τέρπου, Θεοτόκε,* ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τῆς Ἀναλήφεως

Ἄπο τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ μέχρι τῆς Τρίτης πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Τίμιος πλ. α'

΄Ωδὴ α'

Τῷ σωτῆρι Θεῷ,* τῷ ἐν θαλάσσῃ λαὸν* ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι* καὶ Φαραὼ πανστρατιῷ καταποντίσαντι,* αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν,* ὅτι δεδόξασται.

΄Ωδὴ γ'

Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, Χριστέ,* στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν* εἰς τὸ ὑμεῖν καὶ δοξάζειν σου* τὴν σωτήριον ἀνάληψιν.

΄Ωδὴ δ'

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν* τῆς δυναστείας τοῦ σταυροῦ σου,* ὡς παράδεισος ἥνοιγη δι' αὐτοῦ,* καὶ ἐβόησα·* Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

΄Ωδὴ ε'

Ορθρίζοντες βιῶμεν σοι, Κύριε··* Σῶσον ἡμᾶς· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,* ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

΄Ωδὴ ζ'

Εκύκλωσέ με ἀβύσσοις,* ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο··* ἐγὼ δὲ ἐβόησα·* πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον* καὶ ἔσωσέ με·* ἡ δεξιά σου, Κύριε.

’Ωδὴ ζ’

Ο ἐν καμίνῳ πυρὸς* τοὺς ὑμνολόγους σώσας
παιᾶνας,* εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

’Ωδὴ η’

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων* γεννηθέντα Γίὸν
καὶ Θεὸν* καὶ ἐπ’ ἐσχάτων τῶν χρόνων* σαρκω-
θέντα ἐκ παρθένου μητρός,* Ἱερεῖς, ὑμνεῖτε,* λα-
ός, ὑπερυφοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

’Ωδὴ θ’

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν* καὶ λόγον μητέρα Θεοῦ,*
τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον* ἀφράστως κυήσασαν,*
οἵ πιστοί* δύοφρόνως μεγαλύνομεν.

Τῆς Πεντηκοστῆς

(Πεζαὶ καὶ ιαμβικαὶ)

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς, τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῶν Ἅγίων Πάντων, φάλλονται ἀμφότεραι.

Ἄπὸ τῆς Πέμπτης τῆς Ἀναλήψεως καὶ μέχρι τῆς Παρασκευῆς πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς Τρίτης μετὰ τὴν Δευτέραν τοῦ Ἅγίου Πνεύματος μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς πρὸ τῶν Ἅγίων Πάντων, φάλλονται μόνον αἱ ιαμβικαὶ.

'Ωδὴ α'

ΤΗΧΟΣ βΑΡÙΝΣ

Πόντῳ ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἄρμασιν* ὁ συντρίβων πολέμους* ἐν ὑψηλῷ βραχίονι·* ἀσωμεν αὐτῷ,* ὅτι δεδόξασται.

ΤΗΧΟΣ δ'

Θείω καλυφθεὶς* ὁ βραδύγλωσσος γνόφω,
Ἐρρητόρευσε* τὸν θεόγραφον νόμον.
Ἴλὺν γὰρ ἔκτινάξας* ὅμματος νόου,
Ὀρᾶ τὸν ὄντα* καὶ μυεῖται Πνεύματος
Γνῶσιν, γεραίρων* ἐνθέοις τοῖς ἀσμασιν.

'Ωδὴ γ'

Τὴν ἔξ ὕψους δύναμιν τοῖς μαθηταῖς, Χριστέ,*
ἔως ἂν ἐνδύσησθε, ἔφης,* καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ.* Ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον,* Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε* καὶ Πατρὸς ἀποστελῶ,* ἐν ᾧ στερεώθήσεσθε.

Ἐρρηξε γαστρὸς* ἡτεκνωμένης πέδας,
 "Γβριν τε δυσκάθεκτον* εύτεκνουμένης,
 Μόνη προσευχὴ* τῆς προφήτιδος πάλαι
 "Αννης, φερούσης* πνεῦμα συντετριψμένον
 Πρὸς τὸν δυνάστην* καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

'Ωδὴ δ'

Κατανοῶν ὁ προφήτης* τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου,
 Χριστέ,* ἔλευσιν ἀνεβόα..* Τὴν σὴν εἰσακήκοα,
 Κύριε,* δυναστείαν, ὅτι πάντας* τοῦ σῶσαι τοὺς
 χρηστούς σου ἐλήλυθας.

Αναξ ἀνάκτων,* οῖος ἐξ οἶου μόνος
 Λόγος προελθὼν* Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου·
 Ἰσοσθενές σου* Πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις
 Νημερτὲς ἐξέπεμφας,* ὡς εὔεργέτης,
 "Ἄδουσι..* Δόξα τῷ χράτει σου, Κύριε.

'Ωδὴ ε'

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου* ληφθέν, Κύριε,* ἐν γα-
 στρὶ τῶν προφητῶν* καὶ κυηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς* Πνεῦ-
 μα σωτηρίας,* ἀποστολικὰς καρδίας* κτίζει κα-
 θαρὰς* καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς* εὐθὲς ἐγκαινίζεται..* φῶς
 γὰρ καὶ εἰρήνη..* διότι τὰ σὰ προστάγματα.

Λυτήριον κάθαρσιν* ἀμπλακημάτων
 Πυρίπνοον δέξασθε* Πνεύματος δρόσον,
 "Ω τέκνα φωτόμορφα* τῆς Ἐκκλησίας.
 Νῦν ἐκ Σιών γὰρ* ἐξελήλυθε νόμος
 Ή γλωσσοπυρσόμορφος* Πνεύματος χάρις.

'Ωδὴ ζ'

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ* τῶν βιοτικῶν μελημάτων,*
συμπλόοις ποντούμενος ἀμαρτίαις* καὶ φυχοφθόρῳ
θηρὶ προσριπτούμενος,* ὡς ὁ Ἰωνᾶς, Χριστέ, βοῶ
σοι* Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τλασμὸς ἡμῖν,* Χριστέ, καὶ σωτηρία
Ο Δεσπότης ἔλαμψας* ἐξ τῆς Παρθένου,
Ἴν' ὡς προφήτην* θηρὸς ἐξ θαλαττίου
Στέρνων Ἰωνᾶν* τῆς φθορᾶς διαρπάσης
Ολον τὸν Ἀδὰμ* παγγενῆ πεπτωχότα.

'Ωδὴ ζ'

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς* ἐμβληθέντες ὅσιοι
παῖδες* τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον* διὰ τῆς
ὑμνῳδίας,* οὕτω βοῶντες.* Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,*
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Σύμφωνον ἔθρόησεν* ὀργάνων μέλος
Σέβειν τὸ χρυσότευκτον* ἄφυχον βρέτας.
Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ* φωσφόρος χάρις
Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν..* Τριάς μόνη,
Ισοσθενής,* ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωδὴ η'

Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Ἄφλεκτος πυρὶ* ἐν Σινᾶ προσομιλοῦσα* βά-
τος, Θεὸν ἐγνώρισε* τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ

Μωσῆ·* καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ· τρεῖς ἀναλώτους
τῷ πυρὶ· ὑμνῳδοὺς ἔδειξε··· Πάντα τὰ ἔργα τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε· καὶ ὑπερυφοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αιῶνας.

Λύει τὰ δεσμὰ·* καὶ δροσίζει τὴν φλόγα
Ο τρισφεγγής· τῆς θεαρχίας τύπος.
Ὑμνοῦσι παῖδες,* εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
Σωτῆρα καὶ παντούργον· ὡς εὐεργέτην
Ἡ δημιουργηθεῖσα· σύμπασα κτίσις.

Ωδὴ θ'

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρᾳ χυοφορήσασα·* καὶ
παντεχνήμονι Λόγῳ· σάρκα δανείσασα,* μῆτερ
ἀπείρανδρε,* παρθένε Θεοτόκε,* δοχεῖον τοῦ ἀστέ-
κτου,* χωρίον τοῦ ἀπείρου· πλαστούργον σου,
σὲ μεγαλύνομεν.

Χαίροις, ἄνασσα,* μητροπάρθενον κλέος·
Ἄπαν γάρ εὐδίνητον· εὖλαλον στόμα
Ρητρεῦον, οὐ σθένει σε·* μέλπειν ἀξίως·
Ἴλιγγιᾷ δὲ νοῦς· ἅπας σου τὸν τόκον
Νοεῖν· δύθεν σε·* συμφώνως δοξάζομεν.

Τῆς Μεταμορφώσεως

'Απὸ 27ης ἔως 31ης Ἰουλίου.

'Απὸ 2ας ἔως 5ης Αὐγούστου.

'Ηχος δ'

'Ωδὴ α'

Χοροὶ Ἰσραὴλ* ἀνίκμοις ποσὶ* πόντον ἐρυθρὸν* καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες,* ἀναβάτας τριστάτας* δυσμενεῖς ὁρῶντες* ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους,* ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον·* "Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν,* ὅτι δεδόξασται.

'Ωδὴ γ'

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε* καὶ οἱ ἀσθενοῦντες* περιεζώσαντο δύναμιν·* διὰ τοῦτο ἐστερεώθη* ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

'Ωδὴ δ'

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον* οἰκονομίαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός·* ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου,* ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς χραυγάζοντας·* Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ωδὴ ε'

Ο τοῦ φωτὸς διατμήξας* τὸ πρωτόγονον χάος,* ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα* ὑμνεῖ σε, Χριστέ,* τὸν δημιουργόν·* ἐν τῷ φωτί σου* τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὕθυνον.

΄Ωδὴ ζ΄

Ἐν τῷ θλίβεσθαι με* ἐβόησα πρὸς Κύριον* καὶ
ἐπήκουσέ μου* ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

΄Ωδὴ ζ΄

Ἄβραμιαῖοί ποτε* ἐν Βαβυλῶνι παῖδες* κα-
μίνου φλόγα κατεπάτησαν,* ἐν ὑμνοῖς χραυγάζον-
τες.* Ο τῶν πατέρων* Θεός, εὐλογητὸς εἴ.

΄Ωδὴ η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες* τῷ θείῳ πυρπολού-
μενοι ζήλῳ,* τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλὴν* ἀνδρεί-
ως κατεπάτησαν.* καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες,*
δροσιζόμενοι ἔφαλλον.* Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα*
Κυρίου, τὸν Κύριον.

΄Ωδὴ θ΄

Ο τόχος σου ἄφθορος ἐδείχθη.* Θεὸς ἐκ λα-
γόνων σου προῆλθε* σαρκοφόρος, ὃς ὥφθη ἐπὶ γῆς*
καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη.* σέ, Θεοτόκε,*
διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόχου

'Απὸ 15ης μέχρι 23ης Αύγουστου.

'Ηχος α'

'Ωδὴ α'

Πεποικιλμένη^{*} τῇ θείᾳ δόξῃ^{*} ἢ ἵερᾳ καὶ εὐχλεής,^{*} Παρθένε, μνήμη σου^{*} πάντας συνηγάγετο^{*} πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστούς,^{*} ἔξαρχούσης Μαριάμ^{*} μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων^{*} τῷ σῷ ἄδοντας μονογενεῖ^{**} Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

'Ωδὴ γ'

Η δημιουργικὴ^{*} καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων^{*} Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις,^{*} ἀκλινῆ, ἀκράδαντον^{*} τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον, Χριστέ^{**} μόνος γὰρ εἶ ἄγιος,^{*} ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος.

'Ωδὴ δ'

Ρήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα^{*} τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν^{*} τὴν ἐκ Παρθένου σου, Χριστέ,^{*} φέγγοις ἀστραπῆς σου^{*} εἰς φῶς ἐθνῶν ἔξελεύσεσθαι^{*} καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσοις^{*} ἐν ἀγαλλιάσει^{**} Τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

'Ωδὴ ε'

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλοις^{*} τῶν ἀρετῶν σου, Χριστέ, διηγήσομαι^{**} ἐξ ἀϊδίου γὰρ δόξης συναῖδιον^{*} καὶ ἐνυπόστατον λάμψας ἀπαύγασμα,^{*} παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς^{*} τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ^{*} σωματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

΄Ωδὴ ς'

΄Αλιον, ποντογενές,* κητῶον ἐντόσθιον πῦρ*
τῆς τριημέρου ταφῆς σου τὶ προεικόνισμα,* οὐ
΄Ιωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδεικται·* σεσωσμένος γὰρ
ώς καὶ προύπεπωτο,* ἀσινῆς ἐβόα·* Θύσω σοι μετὰ
φωνῆς* αἰνέσεως, Κύριε.

΄Ωδὴ ζ'

΄Ιταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ* θεῖος ἔρως ἀντι-
τατόμενος* τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε,* τῷ θυμῷ δὲ
ἐγέλα,* θεοπνεύστῳ λογικῇ* τῇ τῶν ὁσίων τρι-
φθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος,* μουσικοῖς ὄργά-
νοις ἐν μέσῳ φλογός·* Ό δεδοξασμένος* τῶν πα-
τέρων καὶ ἡμῶν* Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

΄Ωδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

΄Φλόγα δροσίζουσαν ὁσίους,* δυσσεβεῖς δὲ κα-
ταφλέγουσαν* ἄγγελος Θεοῦ* ὁ πανσθενῆς ἔδει-
ξε παισί·* ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν* εἱργάσατο τὴν
Θεοτόκον,* φθορὰν θανάτου* καὶ ζωὴν βλυστά-
νουσαν τοῖς μέλπουσι·* Τὸν δημιουργὸν μόνον
ὑμνοῦμεν* οἱ λελυτρωμένοι* καὶ ὑπερυφοῦμεν* εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'

Αἱ γενεαὶ αἱ πᾶσαι* μακαρίζομέν σε* τὴν μό-
νην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι* ἐν σοί, Παρθέ-
νε ἄχραντε·* παρθενεύει γὰρ τόκος* καὶ ζωὴν προ-
μνηστεύεται θάνατος.* Ἡ μετὰ τόκον παρθένος*
καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα,* σώζοις ἀεί,* Θεοτόκε,
τὴν χληρονομίαν σου.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΚΑΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Μεγαλυνάρια

Μεγάλυνον, φυχή μου,* τὸν ἐθελουσίως* παθόντα καὶ ταφέντα* καὶ ἔξαναστάντα* τριήμερον ἐκ τάφου.

Μεγάλυνον, φυχή μου,* τὸν ἔξαναστάντα* τριήμερον ἐκ τάφου,* Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα,* τὸ ζωόθυτον θῦμα,* ἀμνὸς Θεοῦ δὲ αἵρων* τὴν ἀμαρτίαν κόσμου.

Σήμερον πᾶσα κτίσις* ἀγάλλεται καὶ χαίρει,* ὅτι Χριστὸς ἀνέστη* καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

Δόξα

Μεγάλυνον, φυχή μου,* τῆς τρισυποστάτου* καὶ ἀδιαιρέτου* Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν

Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε** χαῖρε, εὐλογημένη* χαῖρε, δεδοξασμένη* σὸς γὰρ Γίδος ἀνέστη* τριήμερος ἐκ τάφου.

Στίχοι εἰς τὸ Χριστὸς Ἀνέστη

Στίχ. α' Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθή-
τωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώ-
που αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β' Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς
τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ' Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτω-
σαν.

Στίχ. δ' Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος,
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΝ

Ψαλλομένου Τρισαγίου ἐπὶ τῷ κοιμηθέντι ἢ ἐπὶ κολλύβων, ὁ Ἱερεὺς ἔκφωνεῖ τὸ Εὐλογητός ὁ Θεός... Καὶ ἀρχεται ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, ὁ Ἱερεὺς τὸ "Οτι σοῦ ἐστιν... καὶ ὁ Ἀναγνώστης τὸ Ἀμήν. Μεθ' ὅ φάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια·

"**Ηχος δ'**

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων,* τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου,* Σῶτερ, ἀνάπταυσον,* φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωῆν,* τὴν παρὰ σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε,* ὅπου πάντες οἱ ἄγιοί σου ἀναπαύονται,* ἀνάπταυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου,* ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν* ὁ καταβὰς εἰς ἥδην,* καὶ τὰς ὁδύνας λύσας* τῶν πεπεδημένων.* αὐτὸς* καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου,* Σῶτερ, ἀνάπταυσον.

Καὶ νῦν

Η μόνη ἀγνὴ* καὶ ἀχραντος Παρθένος,* ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα,* πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ ἐλεηθῆναι* καὶ συγχωρηθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ο Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως...

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ο Ἱερεὺς· Ὁπως Κύριος ὁ Θεός...

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ο Ἱερεὺς· Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ...

Ο χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ο Ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ἱερεὺς τὴν εὐχήν· Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων... καὶ τὴν ἐκφώνησιν "Οτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις..."

Ο χορός· Ἀμήν.

Ο Ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, η ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι.

Ο Ἄναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Ο Ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν· Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων καὶ εἶτα Αἰωνία ἡ μνήμη...

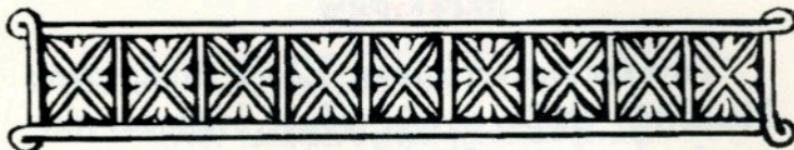
Ο χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη (θ').

Εἰς δὲ τὸ τελευταῖον λέγει τό·

Αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Δι' εὐχῶν...

Ο χορός· Ἀμήν.

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ
ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΩΔΩΝ

• Ἰστέον ὅτι ἡ κατωτέρω παράθεσις τῶν ωδῶν γίνεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ πλὴν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, δι’ ἣν ὅρα εἰς Ὁρολόγιον τὸ Μέγα η Ψαλτήριον.

'Ωδὴ Πρώτη

'Ωδὴ Μωσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ (χεφ. ιε' 1-19)

"Ἄρδην βυθίσας Φαραώ, Μωσῆς λέγει·

Τῷ Κυρίῳ ἔσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Α"σωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·
ἴππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Κύριος συντρίβων πολέμους· Κύριος ὄνομα αὐτῷ. "Ἄρματα Φαραώ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ώσει λίθος.

Εἰς στίχους η'

Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ, καὶ ἄρχοντες
Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες
οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος· μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Εἰς στίχους ζ'

"Εως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἔως ἂν
παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἔκτήσω.

"Ο κατειργάσω, Κύριε, ἀγίασμα, ὃ ήτοί μασαν
αἱ χεῖρές σου.

Εἰς στίχους δ'

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα
καὶ ἔτι ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ
ἀναβάταις εἰς θάλασσαν.

Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν
μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάϊῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

•Ωδὴ Δευτέρα

•Ωδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονόμῳ (χεφ. λβ' 1-43)

•Ιστέον ὅτι ἡ ὧδὴ αὕτη στιχολογεῖται ἐν μόνῃ τῇ ἀγίᾳ
καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ καὶ ὅρα ταύτην ἐν τῷ Ὁρολογίῳ ἢ Ψαλτηρίῳ.

΄Ωδὴ Τρίτη

Προσευχὴ "Αννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου
(Α' Βασιλειῶν, κεφ. β' 1-10)

Θεὸν γεραίρει στεῖρα τίκτουσα ἔνως.

"Ἄγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

E'στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἔχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου.

"Οτι οὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιοις ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἄγιος πλὴν σοῦ.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχήν, μηδὲ ἔξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

"Οτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Εἰς στίχους η'

Διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ·
Κύριος ἄγιος.

Εἰς στίχους σ'

Mὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

'Αλλ' ἦ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος·
ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν
χρῆμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς στίχους δ'

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν·
αὐτὸς χρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὅν.

Καὶ δώσει ἴσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ
ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάϊῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἄμην.

΄Ωδὴ Τετάρτη

Προσευχὴ Ἀββακούμ τοῦ προφήτου (κεφ. γ' 1-19)

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν, Ἀββακούμ, φράσον·

Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφο-
βήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἔξέστην.

Ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου ἐν ὄργῃ,
ἐλέους μνησθήσῃ.

Ο Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ ἄγιος ἔξ ορους
κατασκίου δασέος.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἥ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς
αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἥ γῆ.

Εἰς στίχους η'

Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται
γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποι-
ήσει βρῶσιν.

Εἰς στίχους 5'

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ
ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρή-
σομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Εἰς στίχους 6'

Κύριος ὁ Θεὸς δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πό-
δας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ νικῆσαι με
ἐν τῇ ὡδῇ αὐτοῦ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἄμην.

Ωδὴ Πέμπτη

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου (κεφ. κς' 9-20)

Ἡσαΐου πρόρρησις, εὐχὴ τὸ πλέον.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Εἴ κυνκτὸς ὄρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ,
ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου
ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς
γῆς.

Ἄρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυ-
ρίου. Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐχ ἥδει-
σαν· γνόντες δὲ αἰσχυνθήτωσαν.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ
τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Εἰς στίχους η'

Πρόσθεις αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθεις αὐτοῖς
κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου, ἐν θλίψει μι-
κρᾶ ἢ παιδεία σου ἡμῖν.

Εἰς στίχους ζ'

Καὶ ως ἡ ὡδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ¹
τῇ ὡδῖνι αὐτῆς ἔκέχραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ
ἀγαπητῷ σου.

Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες
ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς στίχους δ'

Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ
ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ δρόσος ἢ παρὰ σοῦ ἵαμα αὐτοῖς ἐστιν,
ἢ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

΄Ωδὴ "Ἐκτη

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου (χεφ. β' 3-10)

΄Ἐκ θηρὸς ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶς, λέγων·

΄Ως τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Εβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν
μου, καὶ εἰσήκουσέ μου.

΄Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη χαρδίας θαλάσσης, καὶ
ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου
ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.

Ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με, πρὸς ναὸν
τὸν ἄγιόν σου;

Εἰς στίχους η'

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἔως φυχῆς μου, ἀβυσσος
ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.

"Ἐδυ ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὁρέων, κατέ-
βην εἰς γῆν, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

Εἰς στίχους ζ'

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ,
Κύριε ὁ Θεός μου.

Καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχὴ μου, πρὸς ναὸν
τὸν ἄγιόν σου.

Εἰς στίχους δ'

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ φευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς
ἐγκατέλιπον.

"Οσα ηὑξάμην ἀποδώσω σοι, εἰς σωτηρίαν μου
τῷ Κυρίῳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάϊῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἄμην.

΄Ωδὴ Ἐβδόμη

Προσευχὴ τῶν ἀγίων τριῶν Παΐδων (Δαν. κεφ. γ')

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τριῶν νέων.

Τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εῖ.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετόν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐδὲν δίκαιος εῖ ἐπὶ πᾶσιν, οἵτις ἐποίησας ἡμῖν.

Καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς, καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἀλλὰ ἐπήγαγες ἡμῖν.

Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν, τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Εἰς στίχους η'

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυφούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἄγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυφούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους σ'

Εύλογημένος εῖ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυφούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εύλογημένος εῖ, ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθημενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυφούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους δ'

Ἐύλογημένος εῖ, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασι-
λείας σου· ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυφούμενος εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ἐύλογημένος εῖ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ,
ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυφούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἄμην.

΄Ωδὴ΄ Ογδόη

΄Τυμος τῶν ἀγίων τριῶν Παιδῶν

Τὸν Δεσπότην ὑμνησον ἡ κτιστῶν φύσις.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυφοῦτε εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ἐύλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον·
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυφοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐύλογεῖτε, ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου,
τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυφοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ἐύλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἀστρα τοῦ οὐρα-
νοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυφοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ἐύλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἀστρα τοῦ οὐρα-
νοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυφοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ἐις στίχους η'

Εὔλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυφοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὔλογεῖτε, υἱοί τῶν ἀνθρώπων, εὔλογεῖτω Ισραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυφοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐις στίχους ζ'.

Εὔλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυφοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὔλογεῖτε, πνεύματα καὶ φυχαὶ δικαίων, ὄσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυφοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐις στίχους δ'

Εὔλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυφοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὔλογεῖτε, ἀπόστολοι, προφῆται καὶ μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυφοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄντι τοῦ Δόξα λέγομεν τὸ κάτωθι.

Εὔλογοῦμεν Πατέρα, Γίδὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυφοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Καὶ φάλλεται ἡ καταβασία ἐν ἣ προτάσσομεν τὸ·
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

’Ωδὴ ’Ἐνάτη

Προσευχὴ Ζαχαρίου, τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου
(Λουκᾶ κεφ. α' 68-79)

Ο Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκον.

Εύλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι
ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ
αὐτοῦ.

Καὶ ἥγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ
Δαυΐδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἀγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ· σωτηρίαν ἔξ ἐχθρῶν
ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ
μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Εἰς στίχους η'

”Ορχον, ὃν ὕμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα
ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν δσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ
ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς στίχους σ'

Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑφίστου κληθήσῃ·
προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἔτοιμά-
σαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ,
ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέ-
ους Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς στίχους δ'

Ἐν οἵς ἐπεσκέφατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὑψους,
ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου καθη-
μένοις.

Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰ-
ρήνης.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Περιεχόμενα

Πατριαρχικαὶ εὐλογίαι.....	δ'
Πρόλογος	ε'
Εἰσαγωγικὸν σημείωμα	η'
Α'. ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ	
1. Τοῦ Σαββάτου καὶ τῶν ἑορτῶν	5
2. Τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ τῶν Ἀγρυπνιῶν (Λιτή - Ἀρτοχλασία)	25
3. Τοῦ Καθημερινοῦ καὶ τοῦ Μικροῦ Ἐσπερινοῦ	32
4. Τοῦ Κατανυκτικοῦ τῶν Κυριακῶν τῆς Μ. Τεσσαρ/στῆς ...	36
5. Τοῦ Καθημερινοῦ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς	42
Β'. ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ	
1. Τῶν Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν	49
2. Τοῦ Καθημερινοῦ	91
3. Τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ Ἀλληλούϊα	108
4. Τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς	114
Γ'. Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ	
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Μεγάλου Βασιλείου ...	128
2. Προηγιασμένων	163
Εἰσοδικὰ	166
Κοντάκια	169
Εἱρμοὶ ἀντὶ τοῦ Ἀξιόν ἔστιν	176
Κοινωνικὰ	183
Εὔχαι τῆς θ. μεταλήφεως	187
Παράρτημα	
Ἄπολυτίκια κοινὰ	199
Θεοτοκία κοινὰ	209
Ο Πολυέλεος	213
Καταβασίαι	221
Μεγαλυνάρια τοῦ Πάσχα	265
Ἐξοδιαστικὸν	267
Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα φύδῶν	269

Στίχοι ίκετικοι τοῦ ἐπιμελητοῦ:

Ἐχεις τέρμα πόθου σοῦ, Ἀναγνῶστα·
ὑπακοῆς καρπόν, εὐχῶν τε θείων.

Πυκτίς παροῦσα ἔχ μονοτρόπων πέλει,
οἱ δὲ ἐντυγχάνοντες εὔχεσθε πάντες.

Καὶ σὺ Κυρία, ἄχραντε, κόρη Μαρία,
βίβλον δέξαι ταύτην πόθῳ προσφερομένην.

σῷζε δὲ σοὺς ὑμνητάς,
πρὸς Γιόν σου πρεσβείαις.

Στοιχειοθεσία - σελιδοποίησις: Ίερά Μονή Σίμωνος Πέτρας.

Φύλματα - μοντάζ: Ιωάννης Κάππης, Αιγαίου 6, Εύοσμος, Θεσσαλονίκη.

Έκτυπωσις - βιβλιοδεσία:

Βιβλιοτεχνική, Χ. - Κ. Ιωαννίδης Ο.Ε., Καβαλάρι Θεσσαλονίκης.

Σχέδια και έπιτελα ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς Ίερᾶς Μονῆς.

Α' "Έκδοσις: Ιούνιος 1996

Β' "Έκδοσις: Δεκέμβριος 1997

Γ' "Έκδοσις: Δεκέμβριος 2001

Δ' "Έκδοσις: Ιούλιος 2004

ISBN 960-8474-06-X

Κεντρική διάθεσις:

Ίερόν Κοινόβιον Εὐαγγελισμοῦ

630 71 ΟΡΜΥΛΙΑ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ

630 87 ΔΑΦΝΗ - ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

